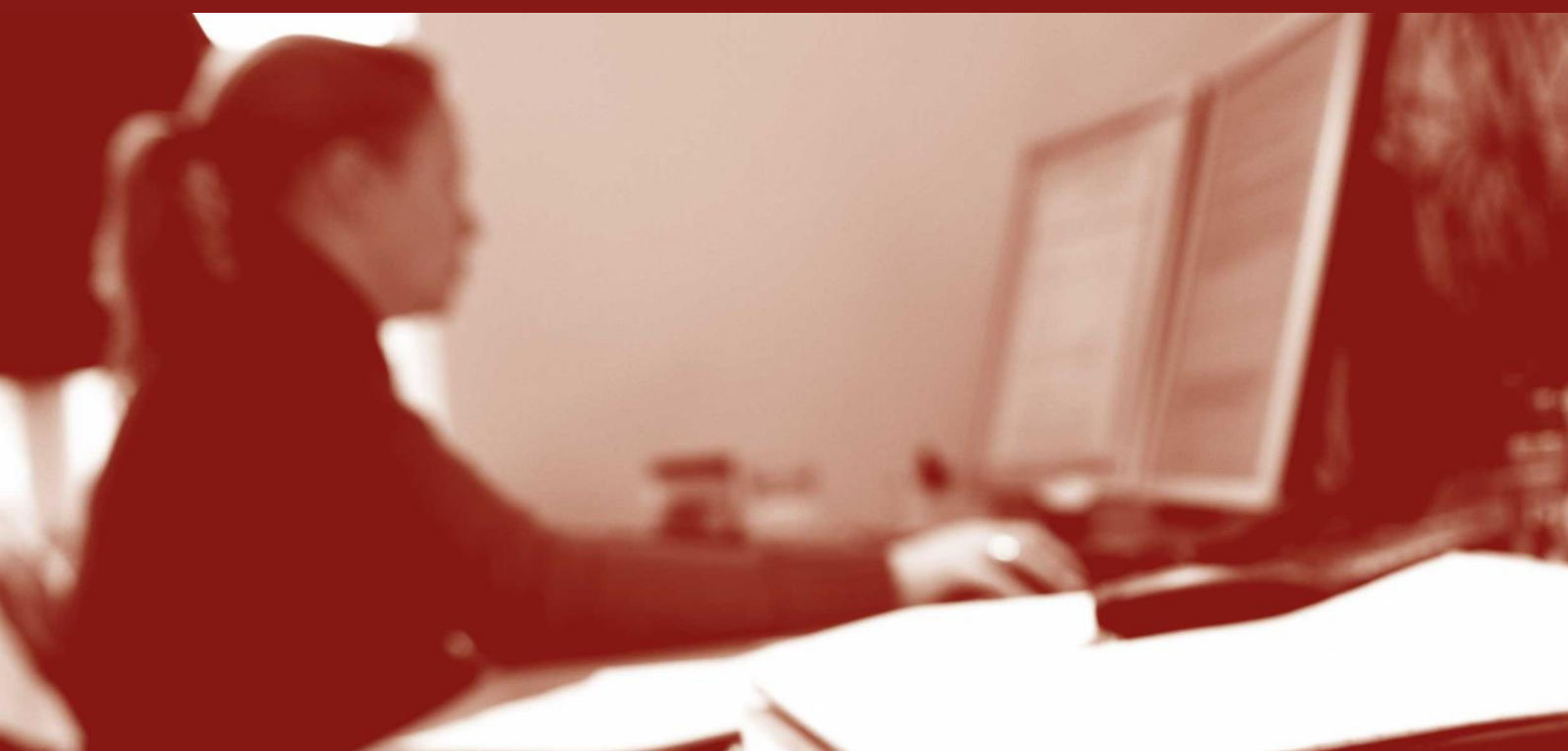

Ankestyrelsens praksisundersøgelse om
anvendelsen af sanktioner
over for uddannelses- og
kontanthjælpsmodtagere

Juni 2016

Ankestyrelsen

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Forord	1
1 Resumé	2
1.1 Undersøgelsens resultater og anbefalinger	3
2 Måling af afgørelser efter aktivlovens § 37	9
2.1 Grundlag for visitation som aktivitetsparat	11
2.2 Har kommunen vejledt borgeren tilstrækkeligt?	11
2.3 Er kommunens vurdering af, om der var "rimelig grund", korrekt?	14
2.4 Er kommunens vurdering af, at der ikke foreligger andre forhold end de i § 13, stk. 7, nævnte, korrekt?	17
2.5 Er kommunens vurdering af, at en sanktion vil fremme borgerens rådighed, korrekt?	20
2.6 Har kommunen udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren?	23
2.7 Har kommunen beregnet sanktionens varighed korrekt?	27
2.8 Opsamlende bemærkninger til aktivlovens § 37	30
3 Måling af afgørelser efter aktivlovens § 39, nr. 7, og nr. 8	31
3.1 Afgørelser efter aktivlovens § 39, nr. 7	32
3.2 Afgørelser efter aktivlovens § 39, nr. 8	39
3.3 Opsamlende bemærkninger til aktivlovens § 39, nr. 7, og nr. 8	50
4 Måling af afgørelser efter aktivlovens § 40 a	52
4.1 Har kommunen vejledt borgeren tilstrækkeligt?	54
4.2 Har borgeren gentagne gange undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed?	55
4.3 Er kommunens vurdering af, om der var "rimelig grund", korrekt?	59
4.4 Kan borgeren med sin adfærd anses for at udvise manglende vilje til at stå til rådighed?	61
4.5 Er der et tilbud m.v., som borgeren dagligt kan møde i?	62
4.6 Fremgår det af afgørelsen, at der kun udbetales hjælp for fremmødedage i tilbuddet, hvornår afgørelsen har virkning fra, og hvor længe sanktionen varer?	63
4.7 Står § 40 a sanktionen i et rimeligt forhold til de forseelser, som er blevet sanktioneret?	66
4.8 Opsamlende bemærkninger til aktivlovens § 40 a	69
Bilag 1 Metode og baggrund	72
Bilag 2 Kommunefordelte resultater	78
Bilag 3 Regelgrundlag	80
Bilag 4 Måleskema	97
Bilag 5 Indkaldelsesbrev	132

ANVENDELSEN AF SANKTIONER OVER FOR UDDANNELSES- OG KONTANTHJÆLPSMODTAGERE

Det har ikke været muligt at gøre sidehovederne tilgængelige for personer med et synshandicap. Sidehovederne består blot af et billede og undersøgelsens titel.

Titel anvendelsen af sanktioner over for uddannelses- og
kontanthjælpsmodtagere

Udgiver Ankestyrelsen, juni 2016

ISBN nr 978-87-7811-325-2

Layout Identitet & Design AS

Kontakt Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Telefon 33 41 12 00

Hjemmeside www.ast.dk

E-mail ast@ast.dk

Forord

I april 2013 indgik den daværende regering en politisk aftale med V, DF, K og LA om en reform af kontanthjælpssystemet. Reformen er efterfølgende gennemført med virkning fra den 1. januar 2014. Det fremgår af »Aftalen om en reform af kontanthjælpssystemet – flere i uddannelse og job«, at aftalepartierne er enige om, at Ankestyrelsen fra 2014 til 2016 skal udarbejde årlige praksisundersøgelser om anvendelsen af sanktioner i kommunerne. Baggrunden for denne del af aftalen er, at kommunerne i dag anvender sanktioner over for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere i meget varierende omfang.

Ankestyrelsen offentliggjorde i september 2015 den første af de tre undersøgelser, der vedrørte sager afgjort i 2014. Denne undersøgelse var en generel undersøgelse af kommunernes anvendelse af sanktionsreglerne i forhold til jobparate, uddannelsesparate og aktivitetsparate ydelsesmodtagere. Der indgik 99 sager i undersøgelsen og i 47 af disse sager, vurderede Ankestyrelsen, at der samlet set var truffet en rigtig afgørelse.

Ankestyrelsen offentliggør nu den anden praksisundersøgelse for sager afgjort i 2015.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har anmodet om, at Ankestyrelsens praksisundersøgelse 2015 skal omhandle

- Kommunernes anvendelse af reglerne for aktivitetsparate ydelsesmodtageres udeblivelse fra samtaler, jf. § 37 i lov om aktiv socialpolitik (aktivloven).
- Kommunernes anvendelse af reglerne for jobparate og åbenlyst uddannelsesparate ydelsesmodtagere i forhold til at overholde aftaler om jobsøgning og anvendelse af joblog, jf. aktivlovens § 39, stk. 1, nr. 7, og 8.
- En generel undersøgelse af kommunernes anvendelse af reglerne i forhold til jobparate og uddannelsesparate ydelsesmodtagere i sager, hvor kommunen har givet en skærpet sanktion efter aktivlovens § 40 a.

Denne praksisundersøgelse omfatter 131 sager.

For nærmere oplysninger om udvælgelsen af sagerne og de deltagende kommuner henvises til rapportens Bilag 1, Metode og Baggrund.

Ankestyrelsen bemærker, at vores vurdering af kommunernes behandling af sagerne, herunder afgørelsernes rigtighed, alene er foretaget på baggrund af de oplysninger, der fremgår af de indsendte akter. En fremsendelse af flere akter eller en mere fuldstændig oplysning af sagen ville i nogle sager måske have ført til en anden vurdering.

1 Resumé

Ankestyrelsen har gennemført en undersøgelse af kommunernes praksis, når de træffer afgørelser om sanktioner efter § 37, § 39, nr. 7, § 39, nr. 8, og § 40 a i lov om aktiv socialpolitik (aktivloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 1. juli 2015.

Sagerne er gennemgået af Ankestyrelsen med henblik på en vurdering af, om de truffe afgørelser er i overensstemmelse med lovgivningen og praksis på området.

De indkaldte sager er ikke påklagede, og sagerne er derfor ikke tidligere blevet behandlet som klagesager.

Undersøgelsen for 2015 omfatter i alt 131 sager, der er fordelt på fire forskellige målinger:

- 78 sager om sanktioner efter aktivlovens § 37
- 4 sager om sanktioner efter aktivlovens § 39, nr. 7,
- 29 sager om sanktioner efter aktivlovens § 39, nr. 8,
- 20 sager om sanktioner efter aktivlovens § 40 a

Antallet af indsendte sager varierer fra kommune til kommune. De indsendte sager er derudover fordelt forskelligt på de enkelte bestemmelser. Det skyldes, at nogle kommuner ikke har truffet afgørelser efter de konkrete bestemmelser, og at flere kommuner har truffet færre afgørelser end det antal afgørelser, vi har anmodet om. Derfor har nogle kommuner indsendt mange sager efter bestemmelser, hvor der allerede foreligger praksis på området, mens andre kommuner primært har indsendt sager efter nyere bestemmelser, hvor der ikke foreligger praksis.

Sanktionsbestemmelserne

Aktivlovens § 37

Efter aktivlovens § 37 skal kommunen foretage fradrag i hjælpen, hvis en borger udebliver fra en samtale uden rimelig grund.

Aktivlovens § 39, nr. 7

Efter aktivlovens § 39, nr. 7, skal kommunen pålægge borgeren en punktsanktion, hvis borgeren uden rimelig grund har undladt at overholde en aftale om jobsøgning.

Aktivlovens § 39, nr. 8

Efter aktivlovens § 39, nr. 8, skal kommunen pålægge borgeren en punktsanktion, hvis borgeren uden rimelig grund har undladt at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet inden for den frist, som kommunen har fastsat.

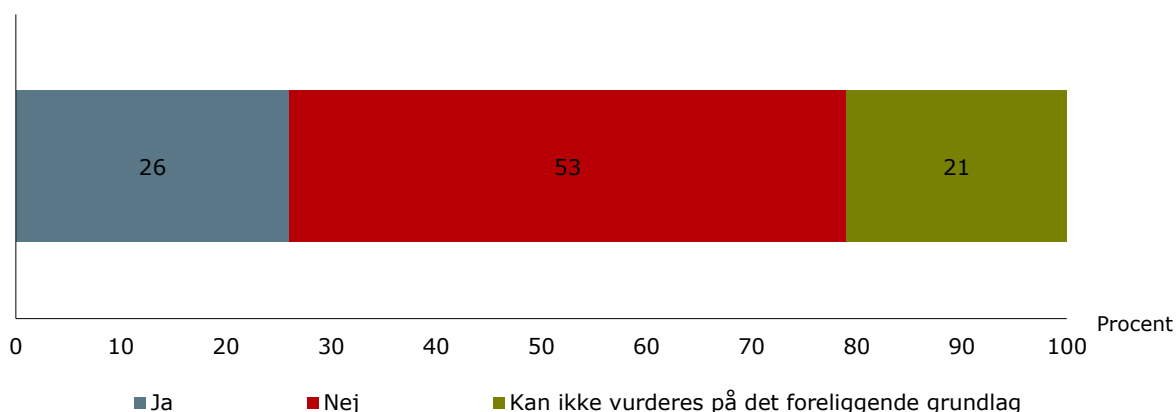
Aktivlovens § 40 a

Efter aktivlovens § 40 a mister en uddannelses- eller jobparat borger retten til hjælp i en periode på op til tre måneder, hvis borgeren gentagne gange uden rimelig grund har undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed og kommunen konkret vurderer, at borgeren med sin adfærd udviser en manglende vilje til at stå til rådighed for arbejde, uddannelse, tilbud m.v.

1.1 Undersøgelsens resultater og anbefalinger

Den samlede måling viser, at 26 procent af kommunernes afgørelser er i overensstemmelse med lovgivning og praksis. Derimod ville 53 procent af sagerne blive ændret på det foreliggende grundlag, hvis de var forelagt Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg som klagesager. De resterende 21 procent af sagerne var ikke tilstrækkeligt oplyste til, at Ankestyrelsen kunne vurdere, om kommunens afgørelse var i overensstemmelse med lovgivning og praksis, se figur 1.1.

Figur 1.1 Er afgørelsen samlet set rigtig? (Angivet i procent)

Resultaterne af målingerne er meget forskellige for de fire typer sager. Ankestyrelsens beskrivelse af resultater og anbefalinger er derfor inddelt i tre individuelle kapitler. Vi har dog valgt at angive en række generelle anbefalinger, som finder anvendelse på alle fire bestemmelser.

Målingen af sager vedrørende lovens § 37 viser et resultat med markant flere rigtige sager end de øvrige målinger. Årsagen til resultatet kan være, at der for disse sagers vedkommende er tale om regler, der har været gældende også før kontanthjælpsreformen, og at der dermed i højere grad er tale om en indarbejdet regel og offentliggjort praksis.

For så vidt angår målingerne af sagerne efter lovens § 39, nr. 7, § 39, nr. 8, og § 40 a er der tale om forholdsvis nye regler på sanktionsområdet. Reglerne er trådt i kraft i forbindelse med kontanthjælpsreformen den 1. januar 2014.

Ankestyrelsen har endnu ikke fastlagt praksis i form af principafgørelser for hverken § 39, nr. 7, § 39, nr. 8, eller § 40 a.

Ankestyrelsen har desuden en meget begrænset administrativ praksis på området for § 39, nr. 7, og nr. 8, mens Ankestyrelsen endnu ikke har behandlet klager over kommunernes konkrete afgørelser efter § 40 a. Vores undersøgelse af disse sager er derfor baseret på fortolkning af lovbestemmelserne og forarbejderne til bestemmelserne.

De 131 målte sager er afgjort af kommunerne i perioden fra 1. januar 2015 til 31. oktober 2015. Kommunerne har således haft mere end 12 måneder til at anvende de nye regler i aktivlovens §§ 39, nr. 7, 39, nr. 8, og 40 a i praksis. På trods af dette har kommunerne meget få rigtige afgørelser efter de tre nye bestemmelser, se afsnit 1.1.2-1.1.4.

Generelle anbefalinger

- at kommunen sikrer, at vejledningen er tilstrækkelig, og at det er dokumenteret på borgerens sag, at der er givet tilstrækkelig vejledning, herunder vejledningens ordlyd
- at kommunen fortsat partshører borgeren om årsagen til unkladelsen, inden kommunen træffer afgørelse, og at kommunen sikrer, at det er noteret på borgerens sag, om borgeren har besvaret partshøringen, samt hvilken årsag borgeren i så fald har anført for unkladelsen
- at kommunen tydeliggør i sine afgørelser, præcis hvilken periode eller med hvilket beløb hjælpen nedsættes

1.1.1 Sager vedrørende aktivlovens § 37

Ankestyrelsen har vurderet, at 40 procent af kommunernes afgørelser efter aktivlovens § 37 er i overensstemmelse med lovgivning og praksis. Derimod ville 31 procent af sagerne

blive ændret på det foreliggende grundlag, hvis de var forelagt Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg som klagesager. De resterende 30 procent af sagerne var ikke tilstrækkeligt oplyste til, at Ankestyrelsen kunne vurdere, om kommunens afgørelse var i overensstemmelse med regler og praksis.

Tabel 1.1 Måling af sager efter aktivlovens § 37 – Er afgørelsen samlet set rigtig?

	Antal	Procent
Ja	31	40
Nej	24	31
Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag	23	30
I alt	78	100

Note: Procenterne er afrundede og summer derfor ikke til 100.

På baggrund af resultaterne af undersøgelsen har Ankestyrelsen følgende anbefalinger til kommunerne, når de skal træffe afgørelse om sanktion for udeblivelse fra samtale uden rimelig grund for aktivitetsparate borgere:

Ankestyrelsen anbefaler

- at kommunen øger opmærksomheden på reglen i § 13, stk. 8 og sikrer, at det fremgår af kommunens afgørelse, at vurderingen er foretaget, og at det derudover er konkret begrundet i afgørelsen, hvorfor kommunen finder, at der ikke foreligger andre forhold, som kunne begrunde, at borgeren ikke skulle møde.
- at kommunen øger opmærksomheden på praksis om, hvorvidt en sanktion vil fremme borgerens rådighed og sikrer, at det fremgår af kommunens afgørelse, at kommunen har vurderet, at sanktionen vil fremme borgerens rådighed, og at kommunen derudover begrunder konkret i afgørelsen, hvorfor sanktionen i det konkrete tilfælde vil fremme den pågældende borgers rådighed for arbejde og uddannelse.
- at kommunen sikrer, at alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren er udtømte, inden der træffes afgørelse i sagen, og at kommunen sikrer, at kontaktforsøgene samt borgerens konkrete oplysninger om årsagen til udeblivelse er dokumenteret på borgerens sag.

1.1.2 Sager vedrørende aktivlovens § 39, nr. 7

Ankestyrelsen har vurderet, at ingen af kommunernes afgørelser efter aktivlovens § 39, nr. 7, er i overensstemmelse med lovgivning og praksis. Der er dog tale om få sager, hvor der er sanktioneret efter den pågældende bestemmelse. Derfor har målingen af hver af sagerne en betydelig indvirkning på fejlprocenten i denne sagsgruppe.

Tabel 1.2 Måling af sager efter aktivlovens § 39, nr. 7 – Er afgørelsen samlet set rigtig?

	Antal	Procent
Ja	0	0
Nej	4	100
Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag	0	0
I alt	4	100

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen

- at kommunen fortsat er opmærksom på at dokumentere præcis hvilken jobsøgningsaftale, der er indgået med borgeren, herunder det detaljerede indhold af jobsøgningsaftalen
- at kommunen fortsætter med at partshøre borgeren om den manglende jobsøgning og dokumentere resultatet af partshøringen på borgerens sag

1.1.3 Sager vedrørende aktivlovens § 39, nr. 8

Ankestyrelsen har vurderet, at 10 procent af kommunernes afgørelser efter aktivlovens § 39, nr. 8, er i overensstemmelse med lovgivning og praksis. Derimod ville 76 procent af sagerne blive ændret på det foreliggende grundlag, hvis de var forelagt Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg som klagesager. De resterende 14 procent af sagerne var ikke tilstrækkeligt oplyste til, at Ankestyrelsen kunne vurdere, om kommunens afgørelse var i overensstemmelse med lovgivningen.

Tabel 1.3 Måling af sager efter § 39, nr. 8 - Er afgørelsen samlet set rigtig?

	Antal	Procent
Ja	3	10
Nej	22	76
Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag	4	14
I alt	29	100

Målingen af sager vedrørende § 39, nr. 7, og § 39, nr. 8, viser, at kommunerne ikke er tilstrækkeligt opmærksomme på, at der er tale om to selvstændige bestemmelser, som finder anvendelse på hver sin situation. Dette synes afspejlet i den ulige fordeling af antallet af sager om § 39, nr. 7, over for antallet af sager om § 39, nr. 8. Undersøgelsen omfatter således 4 sager om § 39, nr. 7, mod 29 sager om § 39, nr. 8.

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen

- at kommunen sikrer, at borgeren er gjort bekendt med den fastsatte frist for registrering forud for forseelsen, og at den konkrete frist er dokumenteret på borgerens sag
- at den fastsatte frist kobles tydeligt sammen med pligten til at registrere – og ikke med pligten til at overholde jobsøgningsaftalen
- at kommunen øger opmærksomheden på, om borgeren faktisk har foretaget jobsøgningsaktiviteter, som skulle registreres, og dermed sikrer, at den rette sanktionsbestemmelse er i anvendelse, inden kommunen træffer afgørelse

1.1.4 Sager vedrørende aktivlovens § 40 a

Ankestyrelsen har vurderet, at ingen af kommunens afgørelser efter aktivlovens § 40 a er i overensstemmelse med lovgivningen.

Table 1.4 Måling af sager efter aktivlovens § 40 a - Er afgørelsen samlet set rigtig?

	Antal	Procent
Ja	0	0
Nej	20	100
Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag	0	0
I alt	20	100

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen

- at kommunen øger opmærksomheden på, at det er en betingelse for, at der træffes afgørelse om skærpet rådighed efter § 40 a, at borgeren gentagne gange har undladt at opfylde sin pligt, og at kommunen har truffet afgørelse om sanktion for de konkrete undladelser efter aktivlovens §§ 35-41, inden de træffer en § 40 a afgørelse om skærpet rådighed.
- at kommunen løbende træffer afgørelser om sanktion, hvis borgeren ikke overholder sine pligter som modtager af hjælp, således at der derved sikres mulighed for efterfølgende at træffe afgørelse efter § 40 a.
- at kommunen sikrer, at borgeren er sanktioneret for gentagne gange at have undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed, inden kommunen foretager vurderingen af, om borger med sin adfærd udviser manglende vilje til at stå til rådighed, og at kommunen konkret begrundet sin vurdering i afgørelsen.
- at kommunen øger opmærksom på reglen og sikrer, at der kun træffes afgørelse om skærpet sanktion, hvis der er proportionalitet mellem borgerens sanktionerede forseelser og anvendelsen af § 40 a.

2 Måling af afgørelser efter aktivlovens § 37

Kommunen skal efter aktivlovens § 37 foretage fradrag i hjælpen for en borger, der uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale eller en individuel samtale. Der foretages fradrag for dagene fra personen skulle være mødt, til kontakten til jobcenteret er genoprettet. Det er en betingelse for at sanktionere, at borgeren forud for afgørelsen om sanktion er vejledt, jf. aktivlovens § 35, stk. 1. Der kan heller ikke sanktioneres, hvis borgeren havde rimelig grund til at udeblive fra samtalen jf. § 13, stk. 7.

For aktivitetsparate borgere gælder der en særregel i aktivlovens § 13, stk. 8, om, at kommunen - ud over de undtagelser fra pligten til at stå til rådighed, jf. § 13, stk. 7, der gælder for alle modtagere af hjælp - skal vurdere, om der er andre forhold, der kan begrunde, at den aktivitetsparate borger ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder på tidspunktet for udeblivelsen. Kommunen skal derudover vurdere, om sanktionen i det konkrete tilfælde vil fremme modtagerens rådighed for uddannelse eller arbejde.

Der gælder endvidere en særregel i aktivlovens § 35, stk. 5, om, at kommunen forud for afgørelsen skal have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med den aktivitetsparate borger med henblik på en vurdering af, om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen.

Denne del af praksisundersøgelsen omfatter kun sager om aktivitetsparate borgere.

Aktivitetsparate borgere er:

- borgere, som er fyldt 30 år eller som har en erhvervskompetencegivende uddannelse, men som ikke vurderes at være i stand til at påtage sig ordinært arbejde, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder
- unge under 30 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse og som ikke vurderes at være uddannelsesparate, fordi de har problemer af faglig, social eller helbredsmæssig karakter og dermed har behov for ekstra støtte og hjælp i længere tid end cirka et år, inden de kan påbegynde en uddannelse og gennemføre denne på almindelige vilkår

Undersøgelsen omfatter følgende spørgsmål:

- 1) Har kommunen vejledt borgeren tilstrækkeligt, jf. aktivlovens § 35, stk. 1?

- 2) Er kommunens vurdering af, om der var "rimelig grund" jf. § 13, stk. 7, korrekt?
- 3) Er kommunens vurdering af, at der ikke foreligger andre forhold end de i § 13, stk. 7, nævnte, der kan begrunde, at den pågældende ikke har pligt til at udnytte sin uddannelses- eller arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 8, korrekt?
- 4) Er kommunens vurdering af, at en sanktion i det konkrete tilfælde vil fremme borgerens rådighed for arbejde eller uddannelse, korrekt?
- 5) Har kommunen udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren med henblik på en vurdering af, om borgeren havde en rimelig grund til at udeblive, jf. aktivlovens § 35, stk. 5?
- 6) Har kommunen har beregnet sanktionens varighed korrekt, jf. aktivlovens § 37, stk. 1?

Målingen omfatter 78 sager. Vi vurderer, at 31 sager samlet set er rigtige.

Forudsætningerne for, at vi betragter en afgørelse efter § 37 som rigtig, er:

- at borgeren er indkaldt til en jobsamtale eller en individuel samtale, herunder en samtale som led i en sygeopfølgning, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret.
- at kommunen samtidig med indkaldelsen skriftligt har orienteret borgeren om konsekvensen for hjælpen, hvis borgeren uden rimelig grund ikke møder til samtalen og om, hvilke skridt borgeren skal tage for igen at blive berettiget til hjælp.
- at borgeren ikke har en rimelig grund til at udeblive fra samtalen efter lovens § 13, stk. 7, at der ikke foreligger andre forhold, som kan begrunde udeblivelsen efter § 13, stk. 8, og at sanktionen vil fremme borgerens rådighed for uddannelse eller arbejde.
- at kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren med henblik på en vurdering af, om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen, før afgørelsen blev truffet.

Vi vurderer, at 24 sager er forkerte. For de 24 sager gælder det, at mindst en af de ovenstående forudsætninger ikke er opfyldt.

For de resterende 23 sager, som vi hverken har kunnet vurdere som rigtige eller forkerte, gælder det, at vi ikke har kunnet vurdere, om mindst en af de ovenstående forudsætninger er opfyldt.

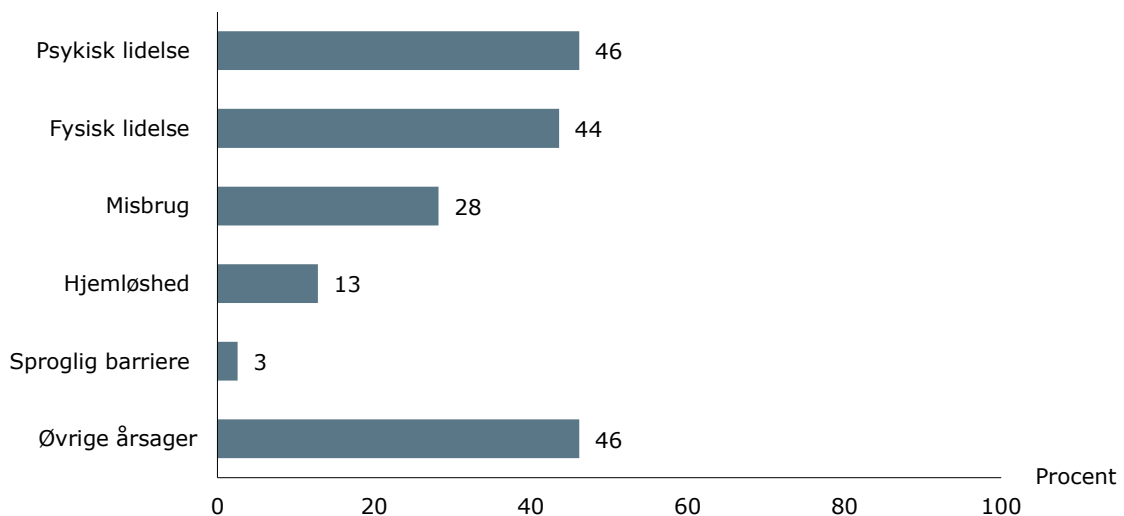
2.1 Grundlag for visitation som aktivitetsparat

Vi har i forbindelse med undersøgelsen fundet det relevant at registrere, hvad der ligger til grund for borgerens visitation som aktivitetsparat.

Registreringen viser, at der i de fleste sager ligger flere forhold til grund for, at borgeren er aktivitetsparat, og at der således er tale om borgere med mange komplekse problemstillinger, der kræver særlig opmærksomhed i forbindelse med den konkrete vurdering, der ligger til grund for beslutningen om sanktion, se figur 1.

I næsten halvdelen af sagerne er det registreret, at der ligger "øvrige årsager" til grund for visitationen. Øvrige årsager kan eksempelvis være, at borger er psykisk sårbar, langt fra arbejdsmarkedet, har haft en mangelfuld skolegang eller har familiemæssige problemer.

Figur 2.1 Hvorfor er borgeren visiteret som aktivitetsparat? (Angivet i procent)

Note: Det har været muligt at angive flere årsager til, at borgeren er visiteret som aktivitetsparat, af den grund summer procenterne ikke til 100.

Arten og kompleksiteten af borgerens forhold har stor betydning for vurderingen af, om der foreligger andre forhold, som kan begrunde udeblivelsen efter § 13, stk. 8, se afsnit 2.4, og for vurderingen af, om en sanktion vil fremme borgerens rådighed, se afsnit 2.5.

2.2 Har kommunen vejledt borgeren tilstrækkeligt?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til kommunens vejledningspligt efter aktivlovens § 35, stk. 1.

Det er en forudsætning for, at kommunen kan pålægge en borger en sanktion for udeblivelse fra samtale, at kommunen samtidig med indkaldelsen til samtalen skriftligt har vejledt borgeren om konsekvensen for hjælpen, hvis borgeren uden rimelig grund ikke møder til samtalen og om, hvilke skridt borgeren skal tage for igen at blive berettiget til hjælp.

2.2.1 Resultater og anbefalinger

I 65 ud af 78 sager, svarende til 83 procent, har kommunen givet tilstrækkelig vejledning.

I otte sager, svarende til ti procent, kan vi ikke vurdere, om borger er tilstrækkeligt vejledt. Denne gruppe omfatter sager, hvor det fremgik af sagens akter, at borgeren var vejledt, men hvor der ikke foreligger dokumentation for vejledningen.

I fem sager, svarende til seks procent, har kommunen ikke vejledt tilstrækkeligt, se *tabel 2.1*.

Tabel 2.1 Har kommunen samtidig med indkaldelsen til samtale skriftligt informeret om konsekvensen for hjælpen, hvis borgeren uden rimelig grund ikke møder til samtalen?

	Antal	Procent
Ja	65	83
Nej	5	6
Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag	8	10
I alt	78	100

Note: Procenterne summer ikke til 100 grundet afrunding.

En nærmere analyse af de sager, hvor vi vurderer, at kommunen ikke har vejledt tilstrækkeligt, viser:

- at der i en sag ikke er vejledt korrekt, da der slet ikke er givet vejledning i forbindelse med indkaldelsen.
- at der i to sager ikke er vejledt korrekt, da vejledningen er misvisende, idet vejledningen ikke præcist angiver, at konsekvensen er fradrag i hjælpen.
- at der i to sager ikke er vejledt korrekt, da borgeren ikke har modtaget ny skriftlig vejledning i forbindelse med, at mødetidspunktet er blevet ændret af kommunen eller fastsat telefonisk i forbindelse med anden henvendelse fra borgeren.

Målingen viser således, at vejledningspligten i langt de fleste sager er overholdt, og at kun fem sager er vurderet til at være forkerte alene på baggrund af manglende eller mangelfuld vejledning.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen sikrer sig, at vejledningen er tilstrækkelig, og at det er dokumenteret på borgerens sag, at der er givet tilstrækkelig vejledning, herunder vejledningens ordlyd.

2.2.2 Eksempler

Sag nr. 32: Der er tale om en helt formløs indkaldelse. Borger vejledes hverken om, at udeblivelse uden rimelig grund vil medføre fradrag i hjælpen eller om, hvordan han igen skal få ret til kontanthjælp.

Sag nr. 46: Vejledningen i den indkaldelse, som ligger til grund for kommunens afgørelse, indeholder ikke tilstrækkelig præcis anvisning om, at udeblivelsen får konsekvenser i form af fradrag i hjælpen, og borgeren er ikke vejledt om, at kontakten til jobcentret skal genoprettes, for at borgeren igen får ret til hjælp.

Sag nr. 67: Borger er i indkaldelsesbrev vejledt om, at udeblivelse vil medføre bortfald af retten til kontanthjælp. Dette er ikke korrekt, da konsekvensen er fradrag i hjælpen, indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. I partshøringen vejledes borger ordlydsmæssigt tilstrækkeligt omkring fradrag, og om hvordan han igen bliver berettiget til hjælp. Den korrekte vejledning er ikke givet samtidig med indkaldelsen - men først efter borgerens udeblivelse - og udgør således ikke korrekt vejledning.

Principafgørelser 5-11 og 6-11

Ankestyrelsen har i principafgørelser 5-11 og 6-11 fastslået, at kommunens vejledning skal være skriftlig og indeholde en tilstrækkelig og præcis anvisning af, hvilke konsekvenser en udeblivelse vil få for borgerens udbetaling af hjælp, samt hvad borgeren skal gøre for igen at blive berettiget til hjælp. Videre medfører angivelse af alternative konsekvenser uklarhed om, hvilken konsekvens udeblivelse rent faktisk har.

Sag nr. 64: En samtale på jobcenteret aflyses af kommunen via borgerens telefonsvarer, og borgeren bliver anmodet om at ringe op for ny aftale. Et par dage efter aftales telefonisk ny samtale, denne gang på en kaffebar. Den dag, samtalen skal afholdes, indtaler borger besked på sagsbehandlerens telefonsvarer, hvor hun anmoder om at blive ringet op. Sagsbehandleren forsøger at ringe borgeren op, men uden held. Kommunen træffer herefter afgørelse om sanktion af borgeren for udeblivelse fra mødet.

Vi vurderer, at den vejledning, borgeren fik ved indkaldelsen til den oprindelige aftale, ikke kan udstrækkes til også at omfatte den nye indkaldelse. Vi har herved lagt vægt på, at mødetid og mødested blev ændret på kommunens foranledning og på den uformelle måde, det nye møde blev aftalt på.

Sag nr. 87: En borger bliver ved sin telefoniske henvendelse, i anledning af partshøring over tidligere udeblivelse, indkaldt til samtale, der skal finde sted den følgende dag. Kommunen fremsender indkaldelsesbrev til samtalen til borgeren.

Vi vurderer, at den vejledning borgeren fik ved indkaldelsen til den oprindelige aftale ikke kan udstrækkes til også at omfatte den nye indkaldelse. Vi har herved lagt vægt på, at mødedatoen blev fastsat efter, at borgeren var udeblevet fra det oprindeligt tilsagte møde, og der ikke var nogen tidsmæssig sammenhæng mellem de to møder. Vi vurderer dermed, at borgeren i denne situation ikke er skriftligt vejledt, idet der ikke er tilstrækkelig dokumentation for, at indkaldelsesbrev med skriftlig vejledning er kommet frem til borger inden mødetidspunktet. Det kan ikke udelukkes, at der er en vis forsendelsestid.

Principafgørelse 134-11

Ankestyrelsen har i principafgørelse 134-11 fastslået, at en skriftlig vejledning, som borgeren havde modtaget ved indkaldelse til en jobsamtale, var tilstrækkelig, selvom jobsamtalen blev flyttet til dagen efter på foranledning af borgeren. Der blev i den forbindelse lagt vægt på, at det kun var mødetidspunktet, der var ændret, at ændringen skyldtes borgerens forhold, at ændringen kom i stand dagen inden det oprindeligt aftalte møde, og det nye mødetidspunkt lå kort tid efter samtalen om ændring af tidspunktet.

2.3 Er kommunens vurdering af, om der var "rimelig grund", korrekt?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til kommunens vurdering af, om borgeren har rimelig grund til at udeblive.

Det er en forudsætning for, at en borger kan sanktioneres for at udeblive fra en samtale, at borgeren ikke har en rimelig grund til at udeblive. Hvornår der er tale om en rimelig grund fremgår af aktivlovens § 13, stk. 7.

Vi bemærker, at aktivlovens § 13, stk. 7, ikke alene kan afgøre om en aktivitetsparat borger skal have en sanktion, idet der for denne gruppe modtagere af hjælp også skal foretages en vurdering efter aktivlovens § 13, stk. 8, og en vurdering af, om sanktionen vil fremme rådigheden. *Se afsnit 2.4 og 2.5.*

2.3.1 Resultater og anbefalinger

I 50 ud af 78 sager, svarende til 64 procent, er vi enige i kommunens vurdering af, at borger ikke har rimelig grund til at udeblive.

I to ud af 78 sager, svarende til tre procent, vurderer vi, at kommunens vurdering af, om der forelå en rimelig grund til at udeblive var forkert.

I 26 ud af 78 sager, svarende til 33 procent, vurderer vi, at sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst til, at det kan vurderes, om borger har rimelig grund til at udeblive, *se tabel 2.2.*

Tabel 2.2 Finder vi, at det må lægges til grund, at borgeren havde en rimelig grund til at udeblive efter lovens § 13, stk. 7?

	Antal	Procent
Ja	2	3
Nej	50	64
Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til, at det kan vurderes	26	33
I alt	78	100

En nærmere analyse af de to sager, hvor vi har vurderet, at borgeren har rimelig grund til at udeblive, jf. lovens § 13, stk. 7, og hvor kommunen derfor ikke kunne træffe afgørelse om sanktion, viser:

- At der i begge sager er rimelig grund i form af sygdom efter § 13, stk. 7, nr. 2.

Vi har også foretaget en nærmere analyse af de 26 sager, hvor vi vurderer, at sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst til, at det kan vurderes, om borger har rimelig grund:

- I 14 sager har kommunen ikke været i kontakt med borgeren om årsagen til udeblivelse, før afgørelsen blev truffet, og alle rimelige muligheder for kontakt kan ikke anses for udtømte, jf. lovens § 35, stk. 5.
- I syv sager har kommunen været i kontakt med borgeren om årsagen, men har ikke noteret, hvad borgeren oplyste.
- I fem sager har kommunen ikke i øvrigt oplyst sagen tilstrækkeligt.

Resultaterne vedrørende betingelsen i aktivlovens § 35, stk. 5, gennemgås nedenfor i afsnit 2.6. Det er dog allerede relevant i sammenhæng med resultaterne for "rimelig grund" at fremhæve betydningen af, at kommunen (ikke) har udtømt alle rimelige muligheder for kontakt, inden de traf afgørelse i sagen.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen øger opmærksomheden på at indhente og dokumentere aktivitetsparate borgeres begrundelse for udeblivelse og efterfølgende vurdere, om der foreligger rimelig grund.

2.3.2 Eksempler

Sager, hvor borger ikke har rimelig grund

Sag nr. 25: Borger er udeblevet fra samtalen, fordi han har sovet over sig.

Sag nr. 31: Borger oplyser, at han har glemt samtalen.

Sager, hvor borger har rimelig grund

Sag nr. 32: Borgeren oplyste efter udeblivelsen, at han havde været for syg til at møde til samtale den pågældende dag. Det fremgår af sagen, at sagsbehandleren accepterede borgerens begrundelse for udeblivelsen som en rimelig grund. Sagsbehandleren oplyste borgeren om, at han på trods af sygdom burde have meldt afbud til samtalen. Kommunen traf dagen efter afgørelse om sanktion for udeblivelse fra samtale efter § 37.

Vi vurderer: Kommunens afgørelse er forkert, da borgeren må anses for at have en rimelig grund.

Sag nr. 114: Her oplyser både borger og hendes far til kommunen, at hun ikke kunne møde, fordi hun kastede op. Det fremgår af hendes tidligere oplysninger til sagen, at hun flere gange har været indlagt på grund af opkastninger. Hun lider af diabetes og er diagnosticeret med spiseforstyrrelse uden specifikation.

Vi vurderer: Borger har på det foreliggende grundlag rimelig grund til at udeblive på grund af sygdom. Hvis kommunen fandt anledning til at betvivle hendes oplysning, skulle kommunen have anmodet om dokumentation for sygdommen i form af lægeerklæring.

Sager, hvor der ikke er tilstrækkelige oplysninger

Sag nr. 12: Den aktivitetsparate borger har følger efter trafikulykke for mange år siden i form af hovedpine og nakkesmerter. Han har endvidere psykiske problemer. Han har været sygemeldt fra praktiksted i nogle dage, da han indkaldes til jobsamtalen. Han reagerer ikke på partshøring, men ringer til jobcenteret cirka 14 dage efter, han skulle være mødt til samtalen, og oplyser, at han har været "dykket ned i et sort hul".

Vi vurderer, at kommunen skulle have indhentet lægelige oplysninger vedrørende hans psykiske forhold.

Sag nr. 102: Den aktivitetsparate borger er en 21-årig mand, der lider af social angst. Han har ikke nogen afgangseksamen fra 9. klasse. Han bor fortsat hjemme, er overvægtig og har maveproblemer på grund af usund livsstil. Han er tilknyttet efterværn og har i fire år haft en kontaktperson. Han er under psykiatrisk udredning. Han har oplyst til sagen, at han ikke magtede at møde til samtalen.

Vi vurderer, at kommunen skulle have indhentet lægelige oplysninger vedrørende hans psykiske forhold.

2.4 Er kommunens vurdering af, at der ikke foreligger andre forhold end de i § 13, stk. 7, nævnte, korrekt?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til kommunens vurdering af, om der foreligger andre forhold, som kan begrunde, at borgeren ikke har mødepligt til samtalen efter aktivlovens § 13, stk. 8.

Det er en forudsætning for at sanktionere en aktivitetsparat borger for udeblivelse fra en samtale, at kommunen har vurderet, at der heller ikke foreligger andre forhold, end de i aktivlovens § 13, stk. 7, udtrykkeligt nævnte, som kan begrunde, at borgeren ikke skulle opfylde sin pligt til at stå til rådighed ved at møde til samtalen.

Denne regel er en særregel for aktivitetsparate ydelsesmodtagere.

Kommunen skal i sin konkrete vurdering af, om der er forhold, der kan begrunde, at borgeren ikke skal have en sanktion, inddrage de oplysninger, som kommunen har om borgerens forhold, og om borgerens grund til at udeblive.

Efter Ankestyrelsens praksis (principafgørelse 88-14) kan disse forhold eksempelvis være svær psykisk sygdom, hjemløshed eller misbrugsproblemer.

Målingen af de 78 sager er foretaget i lyset af ovennævnte praksis.

2.4.1 Resultater og anbefalinger

I fire sager, svarende til fem procent, fremgår det af sagerne, at kommunen har foretaget en vurdering af, om der forelå andre forhold, som kunne begrunde, at borger ikke havde pligt til at møde til samtalen efter aktivlovens § 13, stk. 8.

I de resterende 74 sager, svarende til 95 procent, fremgår det således ikke, om kommunen har foretaget vurderingen.

Det betyder, at afgørelsen i 95 procent af sagerne er mangelfuldt begrundet, se tabel 2.3.

Tabel 2.3 Fremgår det, om kommunen har foretaget en vurdering af, om der, udover forholdene nævnt i § 13, stk. 7, var andre rimelige grunde til, at borger ikke skulle opfylde sin pligt til at stå til rådighed?

	Antal	Procent
Ja	4	5
Nej	74	95
I alt	78	100

Vi har for de resterende 74 sager valgt at foretage en vurdering af, om der på baggrund af de foreliggende oplysninger er andre forhold, som kan begrunde, at borgeren ikke har pligt til at møde til samtalen.

I én sag foreligger sådanne forhold, som kan begrunde, at borger ikke har mødepligt. Det betyder, at kommunen ikke kunne træffe afgørelse om sanktion.

I 35 sager vurderer vi, at der ud fra de foreliggende oplysninger ikke er andre forhold, som kan begrunde, at borger ikke har mødepligt, og at kommunen derfor kunne træffe afgørelse om sanktion, hvis de øvrige betingelser var opfyldte.

I to sager er der allerede rimelig grund efter aktivlovens § 13, stk. 7, se afsnit 2.3.

I 36 sager er der ikke tilstrækkelige oplysninger til, at vi kan foretage vurderingen, og afgørelsens rigtighed kan derfor ikke vurderes. Det betyder, at disse sager eventuelt ville blive ændret eller hjemvist, såfremt der var tale om klagesager, hvis det ikke var muligt for Ankestyrelsen at indhente tilstrækkelige oplysninger til at foretage vurderingen, se *tabel 2.4*.

Tabel 2.4 Vurderer vi, at der kan være andre rimelige grunde til, at borger ikke skulle opfylde sin pligt til at stå til rådighed?

	Antal	Procent
Ja	1	1
Nej	35	47
Vi har vurderet, at borger havde rimelig grund jf. § 13, stk. 7	2	3
Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til at det kan vurderes	36	49
I alt	74	100

Note: Tabellen er baseret på de 74 sager, hvor det ikke fremgår af sagen, om kommunen har foretaget en vurdering af, om der var andre rimelige grunde til, at borger ikke skulle opfylde sin pligt til at stå til rådighed, jf. tabel 2.3.

Det skal fremhæves, at det er en betingelse for, at kommunen kan sanktionere en aktivitetsparat borger for udeblivelse fra samtale, at kommunen, såfremt borger ikke havde rimelig grund efter § 13, stk. 7, også har foretaget en vurdering af, at der ikke foreligger andre forhold, som kan begrunde, at borger ikke har mødepligt til samtalen.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen øger opmærksomheden på reglen og sikrer, at det fremgår af kommunens afgørelse, at vurderingen efter § 13, stk. 8, er foretaget, og at kommunen derudover konkret begrunder i afgørelsen, hvorfor kommunen vurderer, at der ikke foreligger andre forhold, som kunne begrunde, at borger ikke skulle møde.

2.4.2 Eksempler

I én sag vurderer vi, at der foreligger andre forhold efter § 13, stk. 8, som kan begrunde, at borger ikke har mødepligt

Sag nr. 131: 45-årig borger, der er aktivitetsparat af sociale grunde samt på grund af misbrugs- og helbredsproblemer. Han lider af massiv overvægt, diabetes og

kredsløbsproblemer og har et massivt alkoholmisbrug, ca. 30 genstande om dagen. Han oplyser selv, at han har været alkoholiker siden tidligt i sin ungdom. Hans seneste ordinære ansættelse var i 1995. Tre dage efter han skulle være mødt, oplyses det telefonisk fra værestedet, at borger har været fuld, og at han ikke har haft styr på sin digitale postkasse.

Vi vurderer, at der her er en sådan sammenhæng mellem grunden til, at borgeren er visiteret aktivitetsparat og hans udeblivelse, at borgeren må anses at have haft en rimelig grund til at udeblive fra samtalen.

2.5 Er kommunens vurdering af, at en sanktion vil fremme borgerens rådighed, korrekt?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til kommunens vurdering af, om sanktionen i det konkrete tilfælde vil fremme borgerens rådighed for arbejde eller uddannelse.

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 894 af 4. juli 2013, at alvorlige psykiske lidelser i et konkret tilfælde eksempelvis kan bevirke, at der ikke skal tildeles en sanktion for ikke at stå til rådighed. Der, hvor en sanktion ikke fremmer rådigheden hos en borger med andre problemer end ledighed, skal der ikke gives en sanktion.¹

Ovenstående princip er også fastslået i Ankestyrelsens praksis (principafgørelse 88-14).

Principafgørelse 88-14

Det fremgår af principafgørelse 88-14, at kommunen i forbindelse med vurderingen efter aktivlovens § 13, stk. 8, også skal vurdere, om sanktionen i det konkrete tilfælde vil fremme borgerens rådighed for arbejde eller uddannelse. Hvis det ikke er tilfældet, skal borgeren ikke have en sanktion.

¹ Forarbejderne til lov nr. 894 af 4. juli 2013, Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, SU-loven, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag samt forskellige andre love almindelige bemærkninger, 2. 5. Sanktioner 2.5.1 Gældende ret. Se bilag 3, afsnit 3.2 om lovforarbejder.

2.5.1 Resultater og anbefalinger

I syv ud af 78 sager, svarende til ni procent, fremgår det af sagerne, at kommunen har foretaget en vurdering af, om en sanktion vil fremme rådigheden. Det betyder også, at det ikke fremgår af de resterende 71 sager, om kommunen har foretaget vurderingen, se *tabel 2.5*.

Tabel 2.5 Fremgår det, om kommunen har foretaget en vurdering af, om sanktion vil fremme rådigheden?

	Antal	Procent
Ja	7	9
Nej	71	91
I alt	78	100

Vi er enige i kommunens vurdering af, at sanktionen vil fremme rådigheden i tre af de syv sager, hvor det fremgår, at kommunen har foretaget vurderingen. I de resterende fire sager har vi vurderet, at sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst til, at vi kan vurdere, om sanktionen vil fremme rådigheden.

Vi har valgt at foretage en vurdering af, om en sanktion på baggrund af de foreliggende oplysninger vil fremme borgerens rådighed i de resterende 71 sager, hvor det ikke fremgår, om kommunen har foretaget vurderingen.

Denne måling viser, at en sag, svarende til en procent, vil blive ændret, såfremt der var tale om en klagesag, og at 32 sager, svarende til 45 procent, ikke kan behandles uden at indhente yderligere oplysninger.

Målingen viser også, at vi i 36 sager vurderer, at sanktionen vil fremme borgerens rådighed, og at kommunen derfor kunne træffe afgørelse om sanktion, såfremt de øvrige betingelser var opfyldt, se *tabel 2.6*.

Tabel 2.6 Vurderer vi, at sanktionen vil fremme rådigheden?

	Antal	Procent
Ja	36	51
Nej	1	1
Vi har vurderet, at borger havde rimelig grund jf. § 13, stk. 7	2	3
Kan ikke vurderes om sanktionen vil fremme rådigheden	32	45
I alt	71	100

Note: Tabellen er baseret på de 71 sager, hvor det ikke fremgår, om kommunen har foretaget en vurdering af, om sanktionen vil fremme rådigheden, jf. tabel 2.6.

Samlet set vurderer vi, at sanktionen i det konkrete tilfælde vil fremme rådigheden i 39 ud af de 78 sager. Dette tal består af de tre sager, hvor vi er enige i kommunens vurdering, jf. tabel 2.6, samt de 36 sager, hvor vi har foretaget vurderingen af, at en sanktion vil fremme borgerens rådighed, jf. tabel 2.7.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen øger opmærksomheden på Ankestyrelsens praksis og sikrer, at det fremgår af kommunens afgørelse, at kommunen har vurderet, at sanktionen vil fremme borgerens rådighed, og at kommunen i afgørelsen konkret begrundet, hvorfor sanktionen i det enkelte tilfælde vil fremme den pågældende borgers rådighed for arbejde og uddannelse.

2.5.2 Eksempler

Sager, hvor vi vurderer, at en sanktion vil fremme rådigheden

Sag nr. 91: 38-årig mand uden fast bopæl og selv-diagnosticeret depression af svingende grad. Borger har postadresse hos sin mor. Borger oplyser om udeblivelsen, at han har opholdt sig på Fyn "i en periode".

Sag nr. 37: 22-årig kvinde med spiseforstyrrelse samt heraf følgende utilpashed og mavesmerter. Kvinden oplyser, at hun havde glemt samtalen, og at hun havde sovet for længe.

Sager, hvor vi ikke på det foreliggende grundlag kan vurdere, om en sanktion vil fremme rådigheden

Sag nr. 26: 45-årig mand, kendt med alkoholmisbrug. Han ringer afbud på dagen for samtalen med begrundelse om, at han har det dårligt og ryster, da han har været ude at drikke. Der foreligger ikke oplysninger om borgerens helbredsmæssige tilstand.

Sag nr. 51: 44-årig kvinde, som ikke har nogen diagnoser, men som selv oplyser, at hun tidligere har taget lykkepiller. Kvinden fremstår følelsesmæssigt påvirket af tvangsfjernelsen af et barn. Kvinden har reageret på partshøringsbrev, men kommunen har kun noteret i sagen, at der "ikke er fremkommet oplysninger, der kan begrunde en rimelig årsag til udeblivelsen."

2.6 Har kommunen udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til, hvorvidt kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren om årsagen til udeblivelsen, inden kommunen træffer afgørelse om sanktion.

Det er en betingelse for, at kommunen kan sanktionere en aktivitetsparat borger, at kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren med henblik på at vurdere, om der foreligger en rimelig grund for udeblivelsen efter aktivlovens § 35, stk. 5. Det er således ikke en betingelse, at kommunen faktisk opnår kontakt med borgeren.

Denne regel er en særregel for aktivitetsparate ydelsesmodtagere.

Principafgørelse 39-15

Ankestyrelsen har i principafgørelse 39-15 fastslået, at kommunen skal forsøge at få personlig kontakt med borgeren, hvis borgeren ikke reagerer på kommunens skriftlige partshøring. Det beror på en konkret vurdering af oplysningerne i den enkelte borgers sag, hvilke og hvor mange forsøg på personlig kontakt kommunen skal gøre, før kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at få personlig kontakt med borgeren. Det er som udgangspunkt ikke tilstrækkeligt, at kommunen kun forsøger at få personlig kontakt ved opringninger til borgerens private telefonnummer og/eller skriver til borgerens private e-mail, hvis der er andre rimelige muligheder for at opnå kontakt. Det kan f.eks. være via borgerens mentor, på borgerens bopæl eller på borgerens tilbudssted. Kommunen skal notere på borgerens sag, hvordan, hvornår og hvor mange gange kommunen har forsøgt at komme i personlig kontakt med borgeren inden afgørelsen om sanktion.

Målingen er foretaget i lyset af ovenstående praksis.

2.6.1 Resultater og anbefalinger

I 53 sager, svarende til 68 procent, har kommunen opnået kontakt til borgeren om årsagen til udeblivelse fra samtale, inden de traf afgørelse i sagen.

Det fremgår således, at kommunen i de resterende 25 sager, svarende til 32 procent, ikke har opnået kontakt til borgeren, inden de traf afgørelse, se *tabel 2.7*.

Tabel 2.7 Har kommunen haft personlig kontakt med borgeren i anledning af udeblivelsen inden man traf afgørelse?

	Antal	Procent
Ja	53	68
Nej	25	32
Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag	0	0
I alt	78	100

Det er nødvendigt at foretage en nærmere analyse af resultaterne for at belyse, om kommunen har opfyldt særreglen. Analysen viser:

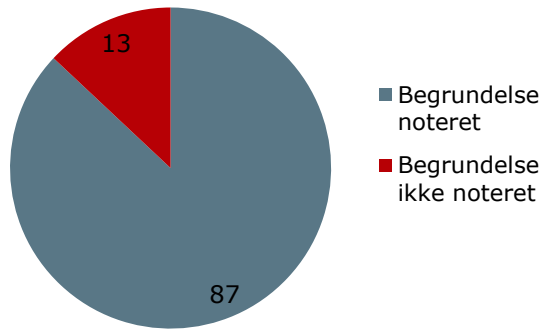
I de 53 sager, hvor kommunen har haft personlig kontakt til borgeren, har kommunen:

- i 46 sager, svarende til 87 procent, opnået kontakt til borgeren om årsagen til udeblivelse og har noteret begrundelsen på sagen.
- i syv sager, svarende til 13 procent, opnået kontakt til borgeren om årsagen til udeblivelsen, men har ikke noteret den konkrete begrundelse på sagen. Se *figur 2.2*.

I de 25 sager, hvor kommunen ikke har haft personlig kontakt til borgeren, har kommunen:

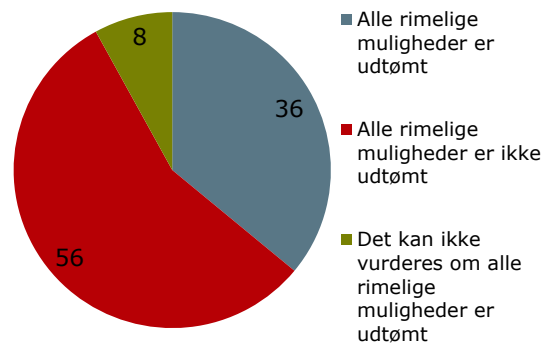
- i ni sager, svarende til 36 procent, ikke opnået kontakt til borgeren, men har udtømt alle rimelige muligheder for kontakt.
- i 14 sager, svarende til 56 procent, ikke opnået kontakt til borgeren og har ikke udtømt alle rimelige muligheder for at komme i kontakt med borgeren.
- i to sager, svarende til otte procent, ikke opnået kontakt til borgeren, og vi kan i de konkrete sager ikke vurdere, om kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i kontakt med borgeren. Se *figur 2.3*.

Figur 2.2 Sager, hvor kommunen opnåede kontakt til borgeren, angivet i procent

Note: Figuren er baseret på 53 sager.

Figur 2.3 Sager, hvor kommunen ikke opnåede kontakt til borgeren, angivet i procent

Note: Figuren er baseret på 25 sager.

Den nærmere analyse viser, at kommunen samlet set i 55 ud af 78 sager, svarende til 71 procent, har opfyldt særreglen om at udtømme alle rimelige muligheder for kontakt, før afgørelsen om sanktion træffes. Dette tal består af de 46 sager, hvor kommunen opnåede kontakt og noterede begrundelsen samt de ni sager, hvor kommunen ikke opnåede kontakt, men havde udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren.

Analysen viser også, at kommunen i syv ud af 78 sager ikke har opfyldt sin pligt til at notere vigtige oplysninger på sagen, idet kommunen ikke noterede borgerens begrundelse for udeblivelsen. Det betyder, at formålet med reglen i § 35, stk. 5, ikke opfyldes for de pågældende syv sager, da det i disse sager ikke kan vurderes, om borger har rimelig grund til at udeblive fra samtalen.

Analysen viser tillige, at kommunen i 14 ud af 78 sager, svarende til 18 procent, ikke opfylder betingelsen i § 35, stk. 5, og at kommunen derfor ikke kan træffe afgørelse om sanktion. Disse sager ville således blive ændret, såfremt der var tale om klagesager, alene med begrundelse om, at den særlige betingelse i § 35, stk. 5, ikke er opfyldt.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen sikrer, at alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren er udtømte, inden der træffes afgørelse i sagen, og at kommunen sikrer, at kontaktforsøgene samt borgerens konkrete oplysninger om årsagen til udeblivelse er dokumenteret på borgerens sag.

2.6.2 Eksempler

Sager, hvor der ikke har været kontakt, og hvor kommunen ikke har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i kontakt med borgeren

Sag nr. 72: 36-årig mand med massive misbrugsproblemer udebliver fra samtale. Manden kontakter kommunen få dage efter udeblivelsen og anmoder om at blive ringet op af sagsbehandleren. Sagsbehandleren forsøger opkald og lægger telefonbesked samme dag. Der ses ikke at være yderligere forsøg på kontakt fra kommunen. Efter fire dage træffes der afgørelse om sanktion. Det fremgår af sagen, at borger har en mentor.

Vi vurderer: Kommunen har ikke udtømt alle rimelige muligheder for at komme i kontakt med borgeren, fordi der ikke ses at være forsøgt kontakt via mentor eller personligt på adressen.

Sag nr. 99: 26-årig mand, visiteret aktivitetsparat i maj, har gået i specialklasser i folkeskolen og har gennemført Særlig Tilrettelagt Ungdomsuddannelse. Han har svært ved at få struktureret og tilrettelagt sine aktiviteter. Bor hjemme hos moderen. Kommunen ringer og sender skriftlig partshøring til ham samme dag, som han udebliver fra jobsamtalen. Kommunen havde dagen før forsøgt telefonisk kontakt og havde lagt telefonsvarerbesked på grund af, at han var udeblevet fra tilbud. Kommunen havde ikke haft kontakt med ham, før afgørelsen blev truffet 14 dage senere.

Vi vurderer: Kommunen skulle have opsøgt borgeren på bopælsadressen, da det fremgår af sagen, at han bor hjemme og har svært ved at få struktureret og tilrettelagt sine aktiviteter.

Sag nr. 152: 34-årig kvinde. Hun udebliver fra samtale. Der blev forsøgt telefonisk kontakt og lagt besked på telefonsvarer. Hun sender efterfølgende en mail: "Har først set dine beskeder i dag. Min mobil er gået død. Kommer forbi her til formiddag. Undskyld". Kommunen svarede, at hun ikke skulle komme uden forudgående aftale.

Vi vurderer, at da borgeren skriver en mail og ikke oplyser om grunden til udeblivelsen, burde kommunen have svaret på mailen, have ringet eller have accepteret hendes forslag om, at hun kom forbi.

Sag nr. 163: 59-årig mand. Fortid som kriminel og narkoman. Er i metadonbehandling. Udebliver fra samtale. Kommunen har uden held forsøgt telefonisk kontakt to gange og indtalt besked på telefonsvarer begge gange. Kommunens socialforvaltning ved, at borger får udleveret metadon, og hvor han får den udleveret. Kommunen forsøger at ringe til udleveringsstedet, men får ikke kontakt. Kommunen træffer afgørelse om sanktion iht. § 37.

Vi vurderer, at kommunen burde have været mere opsøgende i forhold til at kontakte det behandlingssted, hvor borger får udleveret sin metadon. Det er ikke tilstrækkeligt, at der er forsøgt telefonisk kontakt én gang, hvor man ikke kom i kontakt med nogen.

Sager, hvor der ikke har været kontakt, men hvor kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i kontakt med borgeren

Sag nr. 50: En 60-årig mand med problemer i form af dårlig ryg og overforbrug af alkohol. Han har fået sin mødeindkaldelse sendt til bostedet, og kommunen har lagt besked på hans telefonsvarer. Kommunen har endvidere ringet til det værested, han kommer på, og bedt om, at man ville give ham besked om mødet. Borgeren udeblev fra mødet. Kommunen forsøgte den dag, hvor mødet skulle være holdt, at kontakte ham telefonisk, og lagde besked på telefonsvareren om, at han skulle ringe til dem. Man bad lederen af værestedet om at få ham til at ringe, og man sendte et høringsbrev. Da borgeren ikke henvendte sig, blev der truffet afgørelse i sagen.

Sag nr. 69: En 20-årig kvinde, skrøbelig og stressbar med en belastet opvækst. Hun udeblev fra samtale. Der blev samme dag sendt "udeblivelsesbrev". Kommunen forsøgte at ringe flere gange og sendte også støttekontaktperson til adressen uden at opnå kontakt. Kommunen traf herefter afgørelse.

Sag nr. 91: En 36-årig mand udebliver fra samtale. Han er uden fast bopæl og er fritaget for digital post, men har en postadresse hos sin mor. Kommune har forsøgt at opnå kontakt igennem skriftlig partshøring, flere telefonopkald og telefonbeskeder, fremmøde på postadressen hos borgers mor og via mentor. Mentor har oplyst, at de ikke længere har kontakt. Kommunen har truffet afgørelse uden at opnå kontakt til borger, da det ikke var muligt.

2.7 Har kommunen beregnet sanktionens varighed korrekt?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til, hvorvidt antallet af dage, som sanktioneres, er korrekt.

Det fremgår af aktivlovens § 37, at kommunen skal foretage fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til samtalen og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. Der skal foretages fradrag i hjælpen for den dag, hvor samtalen skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag.

Det er ikke en forudsætning for, at kommunens afgørelse blev målt som rigtig i denne undersøgelse, at kommunens beregning kan vurderes som korrekt. Vi har imidlertid valgt

at fremhæve måleresultaterne, idet beregningens rigtighed vil have betydning for behandlingen af en klagesag.

2.7.1 Resultater og anbefalinger

I 45 ud af 78 sager, svarende til 58 procent, er vi enige i kommunens beregning af sanktionens varighed.

I fem sager, svarende til seks procent har vi vurderet, at kommunen ikke har beregnet antallet af dage som sanktioneres, korrekt.

I de resterende 28 sager, svarende til 36 procent, har vi ikke kunnet vurdere, om sanktionen er beregnet korrekt, idet sanktionens varighed ikke fremgår af afgørelsen, se *tabel 2.8*.

Tabel 2.8 Er antallet af dage som sanktioneres korrekt?

	Antal	Procent
Ja	45	58
Nej	5	6
Kan ikke vurderes	28	36
I alt	78	100

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen tydeliggør i sine afgørelser, præcis hvilken periode borgeren sanktioneres for, herunder hvor mange dage borgeren i alt sanktioneres for.

2.7.2 Eksempler

Sag, hvor kommunen ikke har beregnet sanktionen korrekt

Sag nr. 135: Borger udeblev fra en samtale den 7. oktober 2015. Kommunen foretager først fradrag fra den 13. oktober 2015, hvor kommunen afsendte partshøringsbrev.

Sag, hvor det ikke kan ikke vurderes, om kommunen har beregnet sanktionen korrekt

Sag nr. 118: Borger udeblev fra en samtale den 17. september 2015. Det fremgår af afgørelsesbrevet, at kommunen foretager fradrag fra udeblivelsestidspunkt, indtil kontakt er genoprettet. Det fremgår videre af afgørelsen, at borgeren vil blive betragtet som selvforsørgende og skal søge om hjælp på ny, hvis kontakten genoprettes efter den 31. oktober 2015.

Vi vurderer, at kommunen ikke kan bringe kontanthjælpssagen til ophør som følge af udeblivelse fra samtale, og at kommunen må fortsætte med at foretage fradrag i hjælpen, indtil kontakten er genoprettet.

2.8 Opsamlende bemærkninger til aktivlovens § 37

Målingen viser, at 31 ud af 78 sager, svarende til 40 procent, blev vurderet som rigtige, og at Ankestyrelsen ville stadfæste disse sager, hvis der var tale om klagesager.

Målingen viser også, at 24 ud af 78 sager, svarende til 31 procent, blev vurderet som forkerte, og at Ankestyrelsen ville ændre disse sager, hvis der var tale om klagesager.

Målingen viser endeligt, at det ikke var muligt at vurdere rigtigheden af kommunens afgørelse i 23 sager, svarende til 30 procent, da sagerne ikke er tilstrækkeligt oplyst.

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen:

- at kommunen sikrer sig, at vejledningen er tilstrækkelig, og at det er dokumenteret på borgerens sag, at der er givet tilstrækkelig vejledning, herunder vejledningens ordlyd.
- at kommunen øger opmærksomheden på at indhente og dokumentere aktivitetsparate borgeres begrundelse for udeblivelse og efterfølgende vurdere, om der foreligger rimelig grund
- at kommunen øger opmærksomheden på reglen i § 13, stk. 8, og sikrer, at det fremgår af kommunens afgørelse, at vurderingen er foretaget, og at det derudover er konkret begrundet i afgørelsen, hvorfor kommunen vurderer, at der ikke foreligger andre forhold, som kunne begrunde, at borger ikke skulle møde.
- at kommunen øger opmærksomheden på praksis om, hvorvidt en sanktion vil fremme borgerens rådighed og sikrer, at det fremgår af kommunens afgørelse, at kommunen har vurderet, at sanktionen vil fremme borgerens rådighed, og at kommunen derudover begrundet konkret i afgørelsen, hvorfor sanktionen i det konkrete tilfælde vil fremme den pågældende borgers rådighed for arbejde og uddannelse.
- at kommunen sikrer, at alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren er udtømte, inden der træffes afgørelse i sagen, og at kommunen sikrer, at kontaktforsøgene samt borgerens konkrete oplysninger om årsagen til udeblivelse er dokumenteret på borgerens sag.
- at kommunen tydeliggør i sine afgørelser, præcis hvilken periode borgeren sanktioneres for, herunder hvor mange dage borgeren i alt sanktioneres for.

3 Måling af afgørelser efter aktivlovens § 39, nr. 7, og nr. 8

Kommunen skal efter aktivlovens § 39 pålægge en borger en punktsanktion i form af nedsættelse af hjælpen, hvis borgeren ikke opfylder de pligter, som er oplistet i § 39, nr. 1-8. Denne undersøgelse vedrører kun sanktioner efter aktivlovens § 39, nr. 7, og § 39, nr. 8.

Undersøgelsen omfatter 4 afgørelser efter § 39, nr. 7, og 29 afgørelser efter § 39, nr. 8.

Afgørelser efter § 39, nr. 7, og nr. 8, træffes over for borgere, der er åbenlyst uddannelsesparate eller jobparate.

Denne del af praksisundersøgelsen omfatter derfor kun åbenlyst uddannelsesparate og jobparate borgere.

Åbenlyst uddannelsesparate borgere er:

- borgere, der vurderes ikke at have nogen barrierer og dermed ikke at have behov for støtte og hjælp i forhold til at starte på en uddannelse, som personen kan gennemføre på almindelige vilkår.

Jobparate borgere er:

- borgere, der vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært arbejde, som gør pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder.

Vi bemærker, at aktivlovens § 39, nr. 7, og nr. 8, er indført med virkning fra 1. januar 2014. Der er derfor tale om forholdsvis nye regler på sanktionsområdet.

Vi bemærker også, at Ankestyrelsen endnu ikke har fastlagt praksis i form af principafgørelser, og at Ankestyrelsen desuden har en meget begrænset administrativ praksis på området for aktivlovens § 39, nr. 7, og nr. 8.

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at utilstrækkelig jobsøgning i form af manglende overholdelse af en jobsøgningsaftale skal sanktioneres efter aktivlovens § 39, nr. 7, og at aktivlovens § 39, nr. 8, skal anvendes i de tilfælde, hvor der er oplysninger om, at

borgeren har søgt jobs, men ikke har registreret sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet.

Der er således en nær sammenhæng mellem de faktiske forhold, som de to bestemmelser regulerer.

Det er dog Ankestyrelsens opfattelse, at bestemmelserne skal ses som to selvstændige bestemmelser, der skal anvendes på hver sin situation.

Målingen af sager efter § 39, nr. 7, og nr. 8, skal ses i lyset af ovenstående opfattelse.

Resultatet af målingen af sager efter aktivlovens § 39 er opdelt i to afsnit; første afsnit vedrører afgørelser efter aktivlovens § 39, nr. 7, og andet afsnit vedrører afgørelser efter aktivlovens § 39, nr. 8. Kapitlet afsluttes med et opsamlende afsnit om Ankestyrelsens opfattelse af anvendelsen af § 39, nr. 7, og nr. 8, samt Ankestyrelsens praksis om kommunernes vejledningspligt i forbindelse med punktsanktioner.

3.1 Afgørelser efter aktivlovens § 39, nr. 7

Kommunen skal efter aktivlovens § 39, nr. 7, give en borger en punktsanktion for ikke at være aktivt jobsøgende. Begrebet aktivt jobsøgende omfatter de situationer, hvor en borger uden rimelig grund undlader at overholde de aftaler om jobsøgning, som er indgået med kommunen om, hvordan og inden for hvilke områder borgeren skal søge job.

Undersøgelsen af sager efter § 39, nr. 7, omfatter følgende spørgsmål:

- 1) Har kommunen vejledt borgeren tilstrækkeligt, jf. aktivlovens § 35, stk. 1?
- 2) Er der indgået en klar og præcis aftale om jobsøgning?
- 3) Har borgeren undladt at overholde aftalen om jobsøgning?
- 4) Er kommunens vurdering af, om der er "rimelig grund", korrekt?
- 5) Er sanktionen beregnet korrekt?

Målingen omfatter fire sager. Vi vurderer, at ingen af sagerne samlet set er rigtige.

Forudsætningerne for, at vi betragter en afgørelse efter § 39, nr. 7, som rigtig, er:

- at borgeren er åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat
- kommunen forud for forseelsen skriftligt har vejledt borgeren om konsekvensen for hjælpen, hvis borgeren uden rimelig grund undlader at overholde en aftale om jobsøgning
- at der er indgået en klar og præcis aftale om jobsøgning
- at borgeren har undladt at overholde aftalen
- at borgeren ikke har en rimelig grund til at undlade at overholde den indgåede aftale om jobsøgning

For de fire sager gælder det, at mindst én af de ovenstående forudsætninger, ikke er opfyldt.

3.1.1 Har kommunen vejledt borgeren tilstrækkeligt, jf. aktivlovens § 35, stk. 1?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til kommunens vejledningspligt efter § 35, stk. 1.

Det er en forudsætning for, at kommunen kan pålægge en borger en sanktion for at undlade at overholde de aftaler, som er indgået med kommunen om jobsøgning, at kommunen forud for undladelsen skriftligt har informeret borgeren om konsekvensen for hjælpen, hvis borgeren ikke overholder jobsøgningsaftalen.

Resultater og anbefalinger

I fire sager, svarende til 100 procent, har kommunen ikke givet tilstrækkelig vejledning, se *tabel 3.1*.

Tabel 3.1 Er borgeren tilstrækkeligt vejledt?

	Antal	Procent
Ja	0	0
Nej	4	100
Erikke oplyst	0	0
I alt	4	100

Målingen viser, at vejledningspligten ikke er overholdt i nogle af sagerne, og at alle fire sager derfor er vurderet forkerte allerede på baggrund af manglende eller mangelfuld vejledning.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen sikrer sig, at vejledningen er tilstrækkelig, og at det er dokumenteret på borgerens sag, at der er givet tilstrækkelig vejledning, herunder vejledningens ordlyd.

Eksempler på utilstrækkelig vejledning

Sag nr. 175: Den konkrete vejledning er formuleret således: "Jobcentret følger op på din jobsøgning, og hvis du ikke lever op til forpligtelsen til at søge og påtage dig jobs, kan det få konsekvenser for din kontanthjælp".

Vi vurderer, at denne formulering ikke er tilstrækkelig, idet det er uklart, hvilken pligt vejledningen vedrører, og at det ikke præcis fremgår, at undladelsen *vil* få konsekvenser for hjælpen, og at den konkrete konsekvens er nedsættelse af hjælpen.

3.1.2 Er der indgået en klar og præcis aftale om jobsøgning?

I dette afsnit redegøres for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til, om kommunen har indgået en klar og præcis aftale om jobsøgning med borgeren.

Det er en forudsætning for, at en borger kan sanktioneres for manglende overholdelse af jobsøgningsaftale, at der foreligger dokumentation for, at der er indgået en klar og præcis aftale om jobsøgning.

Vi har ved målingen primært lagt vægt på, om det fremgik af jobsøgningsaftalen, i hvor stort et omfang borgeren skal søge jobs. Det har ikke haft indflydelse på målingens resultat, hvis det fx ikke fremgik af jobsøgningsaftalen, inden for hvilke brancheområder borgeren skal søge.

Resultater og anbefalinger

I fire sager, svarende til 100 procent, foreligger en klar og præcis aftale om jobsøgning, se *tabel 3.2*

Tabel 3.2 Er der en klar og præcis aftale?

	Antal	Procent
Ja	4	100
Nej	0	0
Kan ikke vurderes	0	0
I alt	4	100

Målingen viser, at der er i alle sager er indgået en klar og præcis aftale om jobsøgning, og at aftalen om jobsøgning er dokumenteret på borgerens sag.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen fortsat er opmærksom på at dokumentere præcis hvilken jobsøgningsaftale, der er indgået med borgeren, herunder det detaljerede indhold af jobsøgningsaftalen.

Eksempler på accepterede jobsøgningsaftaler

Sag nr. 109: "Du skal søge minimum 1 relevant job om ugen, gerne flere, og din jobsøgning dokumenteres ved at udfylde din Joblog på Jobnet dk."

Sag nr. 174: "Vi har aftalt, at du søger de to stillinger vi i dag fandt på Jobnet som hhv. (...) De søgte jobs registreres i din joblog på Jobnet og herudover søges og registreres minimum 2 stillinger ugentligt."

3.1.3 Har borgeren undladt at overholde aftalen om jobsøgning?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til, om borgeren har overholdt aftalen om jobsøgning.

Det er en forudsætning for at sanktionere, at borgeren ikke har overholdt den indgåede aftale om jobsøgning.

Det er ved målingen lagt til grund, at borger ikke har overholdt aftalen om jobsøgning, hvis borgeren ikke har besvaret partshøringen eller begrundet undladelsen, og utilstrækkelig jobsøgning ikke fremgik af sagens øvrige oplysninger.

Resultater og anbefalinger

I fire sager, svarende til 100 procent, vurderer vi, at borgeren ikke har overholdt aftalen om jobsøgning, se tabel 3.3.

Tabel 3.3 Har borgeren undladt at overholde aftalen om jobsøgning?

	Antal	Procent
Ja	4	100
Nej	0	0
Kan ikke vurderes	0	0
I alt	4	100

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen fortsætter med at partshøre borgeren om den manglende jobsøgning og dokumentere resultatet af partshøringen på borgerens sag.

3.1.4 Er kommunens vurdering af, om der er "rimelig grund", korrekt?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til kommunens vurdering af, om borgeren har rimelig grund til ikke at overholde aftalen om jobsøgning.

Det er en forudsætning for at sanktionere, at borger ikke har rimelig grund til ikke overholde aftalen om jobsøgning. Hvornår der er tale om rimelig grund fremgår udtømmende af aktivlovens § 13, stk. 7, for jobparate og åbenlyst uddannelsesparate borgere.

Resultater og anbefalinger

I fire sager, svarende til 100 procent, blev kommunens vurdering af, at borger ikke har rimelig grund, vurderet som korrekt, se tabel 3.4.

Tabel 3.4 Finder vi, at det må lægges til grund, at borgeren havde en rimelig grund?

	Antal	Procent
Ja	0	0
Nej	4	100
Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til at det kan vurderes	0	0
I alt	4	100

Målingen viser, at vi er enige i kommunens vurdering i alle sagerne.

I alle fire sager har kommunen partshørt borgeren om årsagen til undladelsen. En nærmere analyse af sagerne, viser:

- at borgeren i én sag har besvaret partshøringen, men ikke har oplyst en rimelig grund
- at borgeren i tre sager ikke har besvaret partshøringen

Det kan i de tre sager lægges til grund, at borger ikke har rimelig grund, da borger er jobparat eller åbenlyst uddannelsesparat, og da borgeren i forbindelse med partshøring er oplyst om, at der vil blive truffet afgørelse om sanktion på det foreliggende grundlag, hvis borgeren ikke begrundede den manglende overholdelse af jobsøgningsaftalen.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen fortsætter med at partshøre borgeren om den manglende jobsøgning og dokumentere på borgerens sag, om borgeren har svaret, og i så fald hvilken begrundelse borgeren har anført for den manglende jobsøgning.

3.1.5 Er sanktionen beregnet korrekt?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til, hvorvidt kommunens beregning af sanktionen er korrekt.

Det fremgår af aktivlovens § 40, at hjælpen nedsættes med tre gange dagsatsen.

Det er ikke en forudsætning for, at kommunens afgørelse blev målt som rigtig i denne undersøgelse, at kommunens beregning kan vurderes som korrekt. Vi har imidlertid valgt

at fremhæve måleresultaterne, idet beregningens rigtighed vil have betydning for behandlingen af en klagesag.

Resultater og anbefalinger

I fire sager, svarende til 100 procent, kan Ankestyrelsen ikke vurdere, om sanktionen er beregnet korrekt, se *tabel 3.5*.

Tabel 3.5 Er sanktionen beregnet korrekt?

	Antal	Procent
Ja	0	0
Nej	0	0
Kan ikke vurderes	4	100
I alt	4	100

Målingen viser, at vi ikke i nogle af sagerne har kunnet vurdere, om sanktionen er beregnet korrekt, idet det ikke fremgår af afgørelsen, hvilket beløb hjælpen nedsættes med.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen tydeliggør i sine afgørelser, hvilket beløb hjælpen nedsættes med.

Eksempler

Sager, hvor det ikke kan vurderes, om beregningen er korrekt

Sag nr. 109: Det fremgår af afgørelsen: "Din kontanthjælp nedsættes med et fast beløb på 3 x din dagssats i din hjælp."

Vi vurderer, at vi ikke har tiltrækkelige oplysninger til at vurdere, hvilken dagssats kommunen vil nedsætte borgerens ydelse med, og om det er den rette dagssats.

Sag nr. 173: Det fremgår af afgørelsen: "Din kontanthjælp for oktober, november og december måned bliver sat ned med 1.995 kr.". Afgørelsen henviser til både § 39, nr. 7, og § 39, nr. 8.

Vi vurderer, at det er uklart, om kommunen nedsætter hjælpen med hhv. 1.995 kr. i 1,2 eller 3 måneder eller om hjælpen samlet nedsættes med 1.995 kr. fordelt over 1, 2 eller 3 måneder.

3.1.6 Opsamlende bemærkninger til aktivlovens § 39, nr. 7

Målingen viser, at samtlige fire sager, svarende til 100 procent, blev vurderet som forkerte, og at Ankestyrelsen ville ændre disse sager, hvis der var tale om klagesager.

Målingen viser også, at de fire sager kun er forkerte som følge af manglende eller mangelfuld vejledning, og at alle fire sager således ville være rigtige, hvis vejledningen om konsekvenserne var tilstrækkelig.

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen:

- at kommunen sikrer sig, at vejledningen er tilstrækkelig, og at det er dokumenteret på borgerens sag, at der er givet tilstrækkelig vejledning, herunder vejledningens ordlyd
- at kommunen fortsat er opmærksom på at dokumentere præcis hvilken jobsøgningsaftale, der er indgået med borgeren, herunder det detaljerede indhold af jobsøgningsaftalen
- at kommunen fortsætter med at partshøre borgeren om den manglende jobsøgning og dokumentere resultatet af partshøringen på borgerens sag
- at kommunen tydeliggør i sine afgørelser, hvilket beløb hjælpen nedsættes med

3.2 Afgørelser efter aktivlovens § 39, nr. 8

Kommunen skal efter aktivlovens § 39, nr. 8, give en borger en punktsanktion for manglende registrering af sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet, hvis borgeren uden rimelig grund undlader at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet inden for den frist, som kommunen har fastsat.

Det er som tidligere beskrevet Ankestyrelsens opfattelse, at aktivlovens § 39, nr. 8, skal anvendes i de tilfælde, hvor det fremgår af sagens oplysninger, at borgeren har søgt jobs, men ikke har registreret sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen.

Ankestyrelsen bemærker, at vi for denne type sager ikke har anmodet kommunen om dokumentation for aftalen om jobsøgning. Den indgåede aftale om jobsøgning fremgik af sagen i et overvejende antal sager, og det er derfor lagt til grund i målingen, at der er indgået en aftale om jobsøgning i alle sager.

Målingen er foretaget med udgangspunkt i denne opfattelse.

Undersøgelsen af sager efter § 39, nr. 8, omfatter følgende spørgsmål:

- 1) Har kommunen vejledt borgeren tilstrækkeligt, jf. aktivlovens § 35, stk. 1?
- 2) Har kommunen fastsat en frist for registrering af jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet?
- 3) Har borgeren foretaget jobsøgningsaktiviteter, som ikke er registreret indenfor den fastsatte frist?
- 4) Er kommunens vurdering af, om der er en rimelig grund, korrekt?
- 5) Er sanktionen beregnet korrekt?

Målingen omfatter 29 sager. Vi vurderer, at tre ud af de 29 sager samlet set er rigtige.

Forudsætningerne for, at vi betragter en afgørelse efter § 39, nr. 8, som rigtig, er:

- at borgeren er åbenlyst uddannelsesparat eller jobparat
- at kommunen forud for forseelsen skriftligt har vejledt borgeren om konsekvensen af hjælpen, hvis borgeren uden rimelig grund undlader at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet inden for den frist, som kommunen har fastsat
- at borgeren har foretaget jobsøgningsaktiviteter, som vedkommende ikke har registreret
- at kommunen har fastsat en frist, som borgeren skal overholde
- at borgeren ikke havde en rimelig grund til at undlade at registrere sine jobsøgningsaktiviteter

Vi vurderer, at 22 ud af 29 sager er forkerte. For de 22 sager gælder det, at mindst en af de ovenstående forudsætninger ikke er opfyldt.

For de resterende fire sager, som vi hverken har kunnet vurdere som rigtige eller forkerte, gælder det, at vi ikke har kunnet vurdere, om mindst en af de ovenstående forudsætninger er opfyldt.

3.2.1 Har kommunen vejledt borgeren tilstrækkeligt, jf. aktivlovens § 35, stk. 1?

Det er en forudsætning for, at kommunen kan pålægge en borger en sanktion for uden rimelig grund at undlade at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen indenfor fristen, at kommunen forud for forseelsen skriftligt har vejledt borgeren om konsekvensen af den manglende registrering.

Resultater og anbefalinger

I ni ud af 29 sager, svarende til 31 procent, har kommunen givet tilstrækkelig vejledning.

I seks ud af 29 sager, svarende til 21 procent, har kommunen ikke givet tilstrækkelig vejledning.

I 14 ud af de 29 sager, svarende til 48 procent, kan vi ikke vurdere, om kommunen har givet tilstrækkelig vejledning, se tabel 3.6.

Tabel 3.6 Er borger vejledt om at konsekvensen for den konkrete undladelse er nedsættelse af hjælpen?

	Antal	Procent
Ja	9	31
Nej	6	21
Er ikke oplyst	14	48
I alt	29	100

Målingen viser, at vejledningspligten i 31 procent af sagerne er overholdt, og at 21 procent af sagerne er vurderet forkerte allerede på baggrund af manglende eller mangelfuld vejledning.

I de resterende 48 procent af sagerne kan det ikke vurderes, om borger er tilstrækkeligt vejledt. Denne gruppe omfatter sager, hvor det fremgik af sagens akter, at borgeren er skriftligt vejledt, men hvor der ikke foreligger dokumentation for vejledningen.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen sikrer sig, at vejledningen er tilstrækkelig, og at det er dokumenteret på borgerens sag, at der er givet tilstrækkelig vejledning, herunder vejledningens ordlyd.

Eksempler

Sager, hvor der er vejledt tilstrækkeligt

Sag nr. 94: Formuleringen lyder således: "Det er vigtigt, at du husker at registrere din jobsøgning i Joblog inden for de frister, du har aftalt med din beskæftigelseskonsulent. Hvis du ikke registrerer din jobsøgning i Joblog, og du ikke har en rimelig grund til den manglende registrering, vil du få nedsat din ydelse."

Sag nr. 140: Formuleringen lyder således: "Dine jobsøgningsaktiviteter skal løbende registreres i jobloggen på Min side på Jobnet. Du skal registrere jobsøgning i overensstemmelse med de aftaler du har indgået med Jobcentret, samt din jobsøgning derudover. Hvis du uden rimelig grund ikke registrerer din jobsøgning i jobloggen inden for den frist, du har aftalt med Jobcentret, vil du blive sanktioneret efter Lov om aktiv socialpolitik § 40. Din kontanthjælp vil blive nedsat med 3 gange en dagssats fastsat ved lov, beregnet på baggrund af din samlede hjælp efter § 25 i Lov om aktiv socialpolitik."

Sag, hvor der ikke er vejledt tilstrækkeligt

Sag nr. 76: Formuleringen af vejledningen lyder: "Du er informeret om Joblog og om mindst en gang månedligt at skulle opdatere denne og at mangel på dette kan resultere i vurdering af, om du står til rådighed for arbejdsmarkedet".

Vi vurderer, at vejledningen er utilstrækkelig, da den ikke præcist angiver, at undladelse uden rimelig grund vil medføre konsekvenser, og at den konkrete konsekvens er nedsættelse af hjælpen.

Sag, hvor det ikke kan vurderes, om vejledning er tilstrækkelig

Sag nr. 10: Det fremgår af kommunens journalnotat fra visitationssamtale, at: "Der er orienteret om Jobnet, CV, Joblog og Tjek Jobforslag minimum hver 7. dag – der er

udleveret vejledningsmateriale om det. Der er også udleveret 'Betingelser for at modtage hjælp'-brev som er scannet ind på sagen".

Vi vurderer, at det kan lægges til grund, at borger har modtaget skriftlig vejledning, men at det ikke kan vurderes om vejledningen er tilstrækkelig, da kommunen ikke har medsendt de omtalte dokumenter.

3.2.2 Har kommunen fastsat en frist for registrering af jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til, om kommunen har fastsat en frist for registrering af de foretagne jobsøgningsaktiviteter.

Det er en forudsætning for, at kommunen kan sanktionere en borger for manglende registrering af jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet, at kommunen har givet borgeren en frist til at registrere sine jobsøgningsaktiviteter. Det skal i sagen være dokumenteret, at borger, forud for unkladelsen, er gjort bekendt med den konkrete frist.

Resultater og anbefalinger

I 13 ud af 29 sager, svarende til 45 procent, har kommunen fastsat en frist.

I én sag, svarende til tre procent, vurderer vi, at kommunen ikke har fastsat en frist.

I 15 ud af 29 sager, svarende til 52 procent, er det ikke oplyst, om der er fastsat en frist for registrering, se *tabel 3.7*.

Tablet 3.7 Har kommunen fastsat en frist for registrering af jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet?

	Antal	Procent
Ja	13	45
Nej	1	3
Er ikke oplyst	15	52
I alt	29	100

Målingen viser, at kommunen i godt halvdelen af sagerne ikke har dokumenteret, at der er fastsat en frist, og at borgeren er gjort bekendt med den fastsatte frist.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen sikrer, at der er fastsat en frist for registrering forud for forseelsen, at borgeren er gjort bekendt med den fastsatte frist, at den konkrete frist er dokumenteret på borgerens sag, og at den fastsatte frist kobles tydeligt sammen med pligten til at registrere.

Eksempler

Sager, hvor der er fastsat en frist

Sag nr. 11: Det fremgår af den skriftlige vejledning, at: "Du skal føre din jobsøgning på jobloggen minimum hver 30. dag fra d.d."

Sag nr. 35: Det fremgår af borgers 'Min Side', at: "Det er meget afgørende, at du fremadrettet husker at registrere din jobsøgning i joblog. – Mindst 2 job pr. uge."

Sag, hvor der ikke er fastsat en frist

Sag nr. 56: Følgende fremgår af partshøringsbrevet: "Du er ved seneste jobsamtale orienteret om, at du skal registrere din jobsøgning i Joblog." Det fremgår af kommunens journalnotat fra samtalen, at borger er oplyst om pligten, at borgeren har fået instruktioner i udfyldelse af joblog, men det fremgår ikke, om der er fastsat en frist for registreringen – og i så fald hvilken frist kommunen har fastsat.

Sag, hvor det ikke er oplyst, om der er fastsat en frist

Sag nr. 20: Det fremgår af journalnotat af 14. oktober, at borger ikke har foretaget registrering i joblog siden 27. august.

Vi kan ikke vurdere, om der er fastsat en frist ud fra de foreliggende oplysninger.

3.2.3 Har borgeren foretaget jobsøgningsaktiviteter, som ikke er registreret indenfor den fastsatte frist?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til, om borger har jobsøgningsaktiviteter.

Det er en forudsætning for, at kommunen kan sanktionere en borger for manglende registrering af sine jobsøgningsaktiviteter inden for den fastsatte frist, at borgeren reelt har foretaget jobsøgningsaktiviteter, som borgeren skal registrere.

Det er som tidligere beskrevet Ankestyrelsens opfattelse, at aktivlovens § 39, nr. 8, skal anvendes i de tilfælde, hvor det fremgår af sagens oplysninger, at borgeren har søgt jobs, men ikke har registreret sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen.

Vi har lagt til grund, at der foreligger aftaler om jobsøgning i alle sager, se afsnit 3.2, og målingen er foretaget med udgangspunkt i denne opfattelse.

Resultater og anbefalinger

I fem ud af 29 sager, svarende til 17 procent, fremgår det af sagen, at borger har foretaget jobsøgningsaktiviteter, og at disse ikke er registreret i jobloggen.

I 22 ud af 29 sager, svarende til 76 procent, fremgår det ikke af sagen, at borger har foretaget jobsøgningsaktiviteter, som borgeren har pligt til at registrere.

De restende to sager, svarende til syv procent, er ikke tilstrækkeligt oplyste til, at vi kan vurdere, om borger har foretaget jobsøgningsaktiviteter, se tabel 3.8.

Tabel 3.8 Har borgeren foretaget jobsøgningsaktiviteter, som ikke er blevet registreret i jobloggen indenfor fristen?

	Antal	Procent
Ja	5	17
Nej	22	76
Kan ikke vurderes	2	7
I alt	29	100

Målingen viser, at der kun i fem sager er grundlag for at anvende reglen i § 39, nr. 8, idet borger har foretaget jobsøgningsaktiviteter, som ikke er registreret.

Målingen viser også, at betingelserne for at anvende § 39, nr. 8, ikke er opfyldt i 22 sager. Kommunen kunne i disse sager eventuelt have anvendt § 39, nr. 7, om manglende jobsøgning.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen øger opmærksomheden på, om borgeren faktisk har foretaget jobsøgningsaktiviteter, som skulle registreres, og dermed sikrer, at den rette sanktionsbestemmelse er anvendt, inden kommunen træffer afgørelse. Ankestyrelsen anbefaler desuden, at kommunen sikrer sig, at fristen for registrering er udløbet, inden sanktion påbegyndes.

Eksempler

Sager, hvor borger har jobsøgningsaktiviteter, som ikke registreres i jobloggen indenfor fristen

Sag nr. 10: Borger oplyser som svar på partshøring, at han har søgt jobs hver uge de sidste fire år, og at han beklager, at han ikke fik udfyldt joblog til tiden.

Sag nr. 11: Det fremgår af sagen, at borger har fået frist for registrering minimum hver 30. dag, og at borger ikke har foretaget registreringer i joblog fra 27. august til 28. september. Borger er partshørt den 30. september uden at få en ny frist. Borger registrerer samme dag, den 30. september, sine jobsøgningsaktiviteter.

Vi vurderer, at borger har foretaget jobsøgningsaktiviteter i perioden, men at borger registrerede aktiviteterne for sent.

Sag nr. 35: Borger oplyser som svar på partshøring, at hun har søgt jobs, og at hun er i gang med at indtaste sin jobsøgning.

Vi vurderer, at borger har foretaget jobsøgningsaktiviteter, men at borger ikke har fået registreret aktiviteterne.

Sag, hvor borger har foretaget aktiviteter, som er registreret indenfor fristen

Sag nr. 107: Borger oplyser til samtale med kommunen den 7. april, at han har søgt flere jobs, end han har registreret i joblog. Det fremgår af sagen, at borger i partshøringsbrevet får en ny frist for registrering. Fristen er den 20. maj. Det fremgår videre af sagen, at borger den 18. maj registrerer sine jobsøgningsaktiviteter.

Vi vurderer, at borger har registreret sine aktiviteter inden for fristen, da borger overholder den nye frist som fastsat i partshøringsbrevet.

3.2.4 Er kommunens vurdering af, om der er "rimelig grund", korrekt?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til kommunens vurdering af, om borgeren har rimelig grund til ikke at registrere sine jobsøgningsaktiviteter.

Det er en forudsætning for, at en borger kan sanktioneres, at borger ikke har rimelig grund til ikke at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i joblog på Jobnet. Hvornår der er tale om rimelig grund fremgår udtømmende af aktivlovens § 13, stk. 7, for uddannelsesparate og jobparate borgere.

Resultater og anbefalinger

I 28 ud af 29 sager, svarende til 97 procent, er vi enige i kommunens vurdering af, at borger ikke har rimelig grund.

I én sag, svarende til tre procent, kan vi ikke vurdere, om borger har rimelig grund, da sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst, se *tabel 3.9*.

Tabel 3.9 Finder vi, at det må lægges til grund, at borgeren havde en rimelig grund?

	Antal	Procent
Ja	0	0
Nej	28	97
Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til, at det kan vurderes	1	3
I alt	29	100

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen fortsætter med at partshøre borgeren om den manglende registrering i joblog, herunder om borger faktisk har foretaget jobsøgningsaktiviteter, og at kommunen dokumenterer på borgerens sag, om borgeren har svaret, og i så fald hvilken begrundelse borgeren har anført for den manglende registrering.

Eksempler

Sager, hvor borger ikke har rimelig grund

Sag nr. 10: Borger begrundede manglende registrering med, at han har haft for travlt i aktiveringsforløbet.

Sag nr. 138: Borger begrundede manglende registrering med, at de ledige jobs er for langt væk.

Sag nr. 140: Borger begrundede manglende registrering med, at han ikke har adgang til computer.

Sag, hvor det ikke kan vurderes, om borger har rimelig grund

Sag nr. 56: Det fremgår af kommunens afgørelse, at: "Der (...) ikke er nogen rimelig grund til, at du har undladt at registrere dine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen". Det fremgår i øvrigt af sagen, at: "borger i partshøringsperioden ikke er fremkommet med oplysninger, der begrundede manglende registrering".

Vi kan ikke vurdere, om borger har rimelig grund, uden oplysninger om borgers begrundelse for undladelsen eller oplysninger om, hvorvidt kommunens vurdering skyldes, at borger ikke har besvaret partshøringen.

3.2.5 Er sanktionen beregnet korrekt?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til, hvorvidt kommunens beregning af sanktionen er korrekt.

Det fremgår af aktivlovens § 40, at hjælpen nedsættes med tre gange dagssatsen.

Det er ikke en forudsætning for, at kommunens afgørelse blev målt som rigtig i denne undersøgelse, at kommunens beregning kan vurderes som korrekt. Vi har imidlertid valgt at fremhæve måleresultaterne, idet beregningens rigtighed vil have betydning for behandlingen af en konkret klagesag.

Resultater og anbefalinger

I 13 ud af 29 sager, svarende til 45 procent, er vi enige i kommunens beregning.

I 15 ud af de 29 sager, svarende til 52 procent, kan vi ikke vurdere, om sanktionen er beregnet korrekt.

I den sidste sag, svarende til tre procent, vurderer vi, at beregningen er forkert, se tabel 3.10.

Tabel 3.10 Er sanktionen beregnet korrekt?

	Antal	Procent
Ja	13	45
Nej	1	3
Kan ikke vurderes	15	52
I alt	29	100

Målingen viser, at kommunen i godt halvdelen af sagerne ikke oplyser med hvilket beløb, hjælpen nedsættes.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen tydeliggør i sine afgørelser, hvilket beløb hjælpen nedsættes med.

Eksempler

Sag, hvor sanktion er beregnet korrekt

Sag nr. 105: Det fremgår af afgørelsen, at hjælpen vil blive nedsat med 1.995 kr. Der er i afgørelsen også henvist til, at nedsættelse sker efter aktivlovens § 40.

3.2.6 Opsamlende bemærkninger til aktivlovens § 39, nr. 8

Målingen viser, at tre ud af 29 sager, svarende til ti procent, blev vurderet som rigtige, og at Ankestyrelsen ville stadfæste disse sager, hvis der var tale om klagesager.

Målingen viser også, at 22 ud af 29 sager, svarende til 76 procent, blev vurderet som forkerte, og at Ankestyrelsen ville ændre disse sager, hvis der var tale om klagesager.

Målingen viser endeligt, at det ikke var muligt at vurdere rigtigheden af kommunens afgørelse i fire ud af 29 sager, svarende til 14 procent, da sagerne ikke er tilstrækkeligt oplyst.

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen:

- at kommunen sikrer sig, at vejledningen er tilstrækkelig, og at det er dokumenteret på borgerens sag, at der er givet tilstrækkelig vejledning, herunder vejledningens ordlyd
- at kommunen fortsætter med at partshøre borgeren om den manglende registrering i joblog, herunder om borger faktisk har foretaget jobsøgningsaktiviteter, og at kommunen dokumenterer på borgerens sag, om borgeren har svaret, og i så fald hvilken begrundelse borgeren har anført for den manglende registrering
- at kommunen sikrer, at borgeren er gjort bekendt med den fastsatte frist for registrering forud for forseelsen, at den konkrete frist er dokumenteret på borgerens sag, og at den fastsatte frist kobles tydeligt sammen med pligten til at registrere
- at kommunen øger opmærksomheden på, om borgeren faktisk har foretaget jobsøgningsaktiviteter, som skulle registreres, og dermed sikrer, at den rette sanktionsbestemmelse er i anvendelse, inden kommunen træffer afgørelse
- at kommunen sikrer sig, at fristen for registrering er udløbet inden sanktion påbegyndes
- at kommunen tydeliggør i sine afgørelser, hvilket beløb hjælpen nedsættes med.

3.3 Opsamlende bemærkninger til aktivlovens § 39, nr. 7, og nr. 8

Det er på grundlag af de fremsendte sager om sanktion efter aktivlovens § 39, nr. 7, og nr. 8, Ankestyrelsens opfattelse, at kommunerne ikke i tilstrækkelig høj grad er opmærksomme på den forskel, der er på anvendelsen af § 39, nr. 7, og § 39, nr. 8.

Vi vurderer, at det forhold at kun fem af de 29 sager, der er afgjort efter aktivlovens § 39, nr. 8, indeholder oplysninger om, at borgeren rent faktisk har foretaget

jobsøgningsaktiviteter, som ikke er registreret, viser, at kommunerne ikke er tilstrækkeligt opmærksomme på, hvad det er, borgeren sanktioneres for.

Der er derfor grund til at fremhæve nødvendigheden af, at kommunen, før sanktionssagen påbegyndes, foretager en konkret vurdering af, om det er aktivlovens § 39, nr. 7, eller aktivlovens § 39, nr. 8, sagen skal behandles efter.

I forbindelse med undersøgelsen finder Ankestyrelsen anledning til at præcisere, at det i medfør af principafgørelse 106-13 er vurderingen, at der ikke kan stilles krav om, at den skriftlige vejledning skal informere om, at nedsættelse vil ske med tre gange dagssatsen. Kommunen skal vejlede om, at den konkrete konsekvens er nedsættelse af hjælpen. Ankestyrelsens aktuelle praksis kan ses i de fremhævede eksempler i afsnit 3.2.1.

4 Måling af afgørelser efter aktivlovens § 40 a

Efter § 40 a mister borgeren retten til hjælp i en periode på op til tre måneder, hvis borgeren gentagne gange uden rimelig grund har undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed, og kommunen konkret vurderer, at borgeren med sin adfærd udviser manglende vilje til at stå til rådighed. Sanktionen er også betinget af, at kommunen stiller et tilbud til rådighed, som borgeren kan møde i hver dag.

§ 40 a er indsat i aktivloven pr. 1. januar 2014 og har indtil nu haft en meget begrænset anvendelse.

Ankestyrelsen har endnu ikke behandlet klager over kommunernes konkrete afgørelser efter § 40 a, ligesom der ikke er principafgørelser på området. Vores undersøgelse af de fremsendte sager vedrørende § 40 a er derfor alene baseret på fortolkning af lovbestemmelsen og forarbejderne til bestemmelsen.²

Afgørelser efter § 40 a kan kun træffes overfor borgere, der er uddannelses- eller jobparate.

Denne del af undersøgelsen omfatter derfor kun borgere, der er uddannelses- eller jobparate.

Uddannelsesparate borgere er:

- borgere, der vurderes - med den rette støtte og aktive indsats - at kunne påbegynde en uddannelse inden for ca. et år og gennemføre denne uddannelse på ordinære vilkår.

Jobparate borgere er:

- borgere, der vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært arbejde, som gør pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder.

² Lovforslag nr. L224, Folketingsåret 2012/2013, Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, SU-loven, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag samt forskellige andre love, Almindelige bemærkninger til lovforslaget 2.5 Sanktioner, 2.5.2.6 Skærpet Rådighedssanktion og bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 65 (§ 40 a), se bilag 3, afsnit 3.2 om lovforarbejder.

Undersøgelsen omfatter følgende spørgsmål:

- 1) Har kommunen vejledt borgeren tilstrækkeligt, jf. aktivlovens § 35, stk. 1?
- 2) Har borgeren gentagne gange undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed, og har kommunen sanktioneret undladelserne, jf. aktivloven §§ 35-41?
- 3) Er kommunens vurdering af, om der var "rimelig grund", korrekt?
- 4) Kan borgeren med sin adfærd anses for at udvise manglende vilje til at stå til rådighed?
- 5) Er der et tilbud, som borgeren dagligt kan møde i fra tidspunktet for afgørelsen?
- 6) Fremgår det af afgørelsen, at der kun udbetales hjælp for fremmødedage i tilbuddet, hvornår afgørelsen har virkning fra, og hvor længe sanktionen varer?
- 7) Står § 40 a sanktionen i et rimeligt forhold til de forseelser, som er blevet sanktioneret?

Målingen omfatter 20 sager. Ingen af sagerne er vurderet rigtige.

Forudsætningerne for, at vi betragter en afgørelse efter § 40 a som rigtig, er:

- at kommunen, samtidig med henvisningen til arbejde, afgivelsen af tilbud, indkaldelsen til samtale m. v. skriftligt har vejledt borgeren om konsekvensen af en afgørelse efter § 40 a
- at borgeren gentagne gange uden rimelig grund har undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed og er sanktioneret for det, jf. aktivloven §§ 35-41
- at kommunen konkret har vurderet, at borgeren med sin adfærd udviser en manglende vilje til at stå til rådighed for arbejde, uddannelse, tilbud m.v.
- at der er et tilbud m.v., som borgeren dagligt kan møde i gældende fra tidspunktet for afgørelsen
- at borgeren er orienteret om, at han vil få hjælp for de dage, hvor han deltager i tilbuddet, møder til samtaler eller møder i jobcenteret, hvornår dette har virkning fra og hvor længe sanktionen varer
- at afgørelsen står i et rimeligt forhold til de forseelser, som er blevet sanktioneret

For de 20 sager, vi har vurderet som forkerte, gælder det, at mindst én af de ovenstående forudsætninger, ikke er opfyldt.

4.1 Har kommunen vejledt borgeren tilstrækkeligt?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til kommunens vejledningspligt, jf. aktivlovens § 35, stk. 1.

Det er en betingelse for, at kommunen kan træffe afgørelse om sanktion efter § 40 a, at kommunen, senest i forbindelse med en forseelse, som ligger til grund for afgørelsen om § 40 a, skriftligt har vejledt borgeren om konsekvensen af en afgørelse efter § 40 a. Vejledningen kan eksempelvis være givet samtidig med henvisningen til arbejde, afgivelsen af tilbud, indkaldelsen til samtale m.v., som tidsmæssigt ligger forud for afgørelsen om § 40 a.

4.1.1 Resultater og anbefalinger

I syv ud af 20 sager, svarende til 35 procent, har kommunen vejledt tilstrækkeligt.

I syv ud af 20 sager, svarende til 35 procent, har kommunen ikke vejledt tilstrækkeligt.

I seks ud af de 20 sager, svarende til 30 procent, kan det ikke vurderes på det foreliggende grundlag, om kommunen har vejledt borgeren tilstrækkeligt, *se tabel 4.1*.

Tabel 4.1 Er borgeren vejledt tilstrækkeligt?

	Antal	Procent
Ja, i indkaldebrevet forud for seneste forseelse	3	15
Ja, i indkaldebrev for tidligere forseelse	1	5
Ja, i andet brev f.eks. tidligere afgørelse eller partsføring om tidligere forseelse	3	15
Nej, slet ingen vejledning om § 40 a	4	20
Nej, mangelfuld vejledning om § 40 a	0	0
Nej, for sen vejledning om § 40 a	3	15
Kan ikke vurderes	6	30
I alt	20	100

Målingen viser, at vejledningspligten er overholdt i 35 procent af sagerne, idet kommunen har givet tilstrækkelig vejledning om, hvilken konsekvens, det vil have for borgeren, at kommunen træffer en afgørelse efter § 40 a.

Målingen viser også, at vi ikke kan vurdere, om borgeren er tilstrækkeligt vejledt i 30 procent af sagerne. Denne gruppe omfatter sager, hvor det fremgår af sagens akter, at borgeren er vejledt, men hvor der ikke foreligger dokumentation for vejledningen.

En nærmere analyse af de syv sager, hvor Ankestyrelsen har vurderet, at kommunen ikke har vejledt tilstrækkeligt, viser:

- at kommunen i fire sager slet ikke har vejledt borgeren
- at kommunen i tre sager har vejledt borgeren for sent, idet vejledningen først er givet efter, at borgeren har begået de forseelser, der lægges vægt på ved afgørelsen om skærpet sanktion.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen sikrer sig, at vejledningen er tilstrækkelig, at vejledningen er givet rettidigt, og at det er dokumenteret på borgerens sag, at der er givet tilstrækkelig vejledning, herunder vejledningens ordlyd.

Eksempler

Sag, hvor vejledningen er tilstrækkelig

Sag nr. 38: Borger er i forbindelse med partshøring om manglende registrering af jobforslag efter § 38, stk. 2, vejledt med følgende ordlyd: "Hvis du gentagne gange uden rimelig grund undlader at møde op i tilbud og/eller samtaler, ikke står til rådighed for anvist arbejde eller tilbud, eller i øvrigt udviser manglende vilje til at stå til rådighed, kan du miste din kontanthjælp/uddannelseshjælp i en periode på op til tre måneder".

Vi vurderer, at vejledningens ordlyd er tilstrækkelig, og vejledningen er givet rettidigt, idet den er givet i forbindelse med en forseelse forud for afgørelsen om § 40 a.

4.2 Har borgeren gentagne gange undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til, om borgeren gentagne gange har undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed.

Det er en betingelse for, at kommunen kan sanktionere en borger efter § 40 a, at borgeren gentagne gange har undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed efter reglerne i lovens §§ 13 og 13 a. Det er desuden en betingelse, at borgeren er sanktioneret for sine undladelser efter aktivlovens §§ 35-41, idet det kun er sanktionerede forseelser, der kan indgå i vurderingen af, om en borger gentagne gange har undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed.

Der er i målingen derfor kun medtaget de forseelser, hvor det fremgår af sagen, at borgeren er sanktioneret for forseelsen eksempelvis i form af afgørelsesbrev.

Vi bemærker, at der ved vurderingen af om der er tale om gentagne gange både ses på antallet af afgørelser, antallet af udeblivelser fra tilbud eller samtaler, afvisning af arbejde eller tilbud m.v., og om borgeren eksempelvis er udeblevet flere gange efter hinanden i en sammenhængende periode.

4.2.1 Resultater og anbefalinger

I 10 ud af 20 sager, svarende til 50 procent, fremgår det ikke af sagen, at kommunen har sanktioneret borgeren for undladelser efter aktivlovens §§ 35-41 forud for afgørelsen om skærpet sanktion, se tabel 4.2.

Tabel 4.2 Hvilke sanktionsafgørelser ligger til grund for kommunens afgørelse efter § 40 a?

	Antal	Procent
Ingen	10	50
§ 36	7	35
§ 37	5	25
§ 38	0	0
§ 39	0	0
§ 41	1	5
Andet	0	0
I alt	20	100

Note: Det har været muligt at angive mere end én type afgørelse.

Målingen viser, at kommunen kun i halvdelen af sagerne har dokumenteret, at borgeren er blevet sanktioneret for én eller flere undladelser forud for § 40 a afgørelsen, og at kommunerne primært har lagt afgørelser om udeblivelse fra tilbud efter § 36 og afgørelser om udeblivelse fra samtale efter § 37 til grund for § 40 a afgørelsen.

Målingen viser også, at nogle af sagerne indeholder afgørelser efter flere bestemmelser, og at nogle af sagerne indeholder flere afgørelser efter samme bestemmelse.

En nærmere analyse af sagerne viser, at der i syv ud af de 20 sager, svarende til 35 procent, ligger to eller flere forseelser til grund for kommunens afgørelse om sanktion efter § 40 a.

Analysen viser også, at betingelsen for at anvende § 40 a ikke er opfyldt i syv sager, svarende til 35 procent, se *tabel 4.3*.

Tabel 4.3 Har borger indenfor den ovennævnte periode før § 40 a afgørelsen gentagne gange uden rimelig grund undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed?

	Antal	Procent
ja	7	35
nej	7	35
kan ikke vurderes	6	30
I alt	20	100

Målingen viser således, at betingelserne for at anvende § 40 a ikke er opfyldt i syv sager. Denne gruppe omfatter sager, hvor kommunen ikke har truffet afgørelse om sanktion, samt sager, hvor kommunen kun har sanktioneret borgeren for én forseelse.

I de resterende seks sager kan vi ikke vurdere, om borgeren gentagne gange har undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed, da sagerne ikke er tilstrækkeligt oplyste.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunerne øger opmærksomheden på, at det er en betingelse for, at der træffes afgørelse om skærpet rådighed efter § 40 a, at borgeren gentagne gange har undladt at opfylde sin pligt, og at kommunen har truffet afgørelse om sanktion for de konkrete undladelser efter aktivlovens §§ 35-41, inden de træffer en § 40 a afgørelse om skærpet rådighed.

Ankestyrelsen anbefaler også, at kommunen løbende træffer afgørelser om sanktion, hvis borgeren ikke overholder sine pligter som modtager af hjælp.

Eksempler

Sager, hvor betingelsen om "gentagne gange" er opfyldt, og hvor undladelserne er sanktionerede

Sag 96: Kommunen har truffet 10 afgørelser efter aktivlovens § 36 i en fire måneders periode. Borger er udeblevet i alt 29 dage.

Sag 143: Kommunen har truffet flere afgørelser efter aktivlovens § 36 for udeblivelse i 55 dage fordelt på fem perioder i en periode på godt tre måneder fra juni til september 2015.

Sager, hvor det ikke er dokumenteret, at betingelsen om "gentagne gange" er opfyldt

Sag 23: Det fremgår af sagen, at kommunen internt har indstillet til to § 36 afgørelser for udeblivelse i 15 dage i marts måned, og at borger er udeblevet fra en læse- skrive- og regnetest. Det fremgår også, at borgeren er blevet afmeldt fra Jobnet på grund af manglende tjek af jobforslag. Det fremgår videre, at kommunen har truffet en afgørelse efter aktivlovens § 41 den 10. april. Det fremgår ikke, om kommunen har sanktioneret borgeren for udeblivelserne i marts måned, fra læse- skrive- og regnetesten og for manglende tjek af jobforslag.

Vi vurderer, at borgeren kun er sanktioneret for én forseelse forud for § 40 a afgørelsen, og at kommunen derfor ikke kan anvende § 40 a.

Sag 40: Borger har på en knapt seks ugers periode 12 fremmødedage ud af 30 mulige. Han har forskellige forklaringer på sin udeblivelse (er lige vågnet, er faldet over en snor og har slået sig, bilen vil ikke starte, må til København og hente sin bil). Kommunen har i denne sag ikke truffet afgørelser om sanktion efter aktivlovens § 36.

Vi vurderer, at borgeren ikke kan sanktioneres efter aktivlovens § 40 a, fordi kommunen ikke har sanktioneret borgeren for udeblivelserne fra tilbud.

4.3 Er kommunens vurdering af, om der var "rimelig grund", korrekt?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til kommunens vurdering af, om borgeren har rimelig grund til gentagne gange at undlade at opfylde sin pligt til at stå til rådighed, jf. aktivlovens § 13, stk. 7.

Det er en forudsætning for, at kommunen kan pålægge borgeren en sanktion om skærpet rådighed, at borgeren ikke har rimelig grund til gentagne gange at undlade at opfylde sin pligt til at stå til rådighed. Hvornår der er tale om en rimelig grund fremgår udtømmende af aktivlovens § 13, stk. 7, for uddannelses- og jobparate borgere.

4.3.1 Resultater og anbefalinger

I 12 ud af 20 sager, svarende til 60 procent, er vi enige i kommunens vurdering af, at borger ikke har rimelig grund.

I otte ud af 20 sager, svarende til 40 procent, kan vi ikke vurdere, om borger har rimelig grund, da sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst, se *tabel 4.4*.

Tabel 4.4 Finder vi, at det må lægges til grund, at borgeren havde en rimelig grund efter § 13, stk. 7?

	Antal	Procent
Ja	0	0
Nej	12	60
Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til at det kan vurderes	8	40
I alt	20	100

Målingen viser, at vi er enige i kommunens vurdering i mere end halvdelen af sagerne. I samtlige af de pågældende 12 sager har kommunen partshørt borgeren om, hvorfor borgeren gentagne gange har undladt at stå til rådighed.

En nærmere analyse af de 12 sager, hvor kommunen har partshørt borgeren, viser:

- at borgeren i fire sager har besvaret partshøringen, men ikke har oplyst en rimelig grund
- at borgeren i otte sager ikke har besvaret partshøringen

Det kan i disse otte sager lægges til grund, at borger ikke har rimelig grund, da borgeren er uddannelses- eller jobparat, og da borgeren i partshøringen er varslet om, at der vil blive truffet afgørelse om sanktion på det foreliggende grundlag, hvis borgeren ikke oplyser om årsagen til undladelserne.

I de resterende otte sager, hvor vi ikke kan vurdere, om borgeren har rimelig grund, fremgår det ikke af sagen, om kommunen har partshørt borgeren. Denne gruppe af sager er ikke tilstrækkeligt oplyste til, at vi kan foretage vurderingen.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen øger opmærksomheden på at partshøre borgerne om årsagen til den manglende rådighed, inden afgørelsen træffes, og at kommunen sikrer, at det er noteret på borgerens sag, om borgeren har besvaret partshøringen, og hvad borgeren i så fald har anført for sin manglende rådighed.

Eksempler

Sager, hvor borgeren har besvaret partshøringen, men hvor vi vurderer, at borgeren ikke havde en rimelig grund til at undlade at stå til rådighed.

Sag nr. 43: Borgeren oplyser, at hun ikke har nogen forklaring på, hvorfor hun ikke har kunnet møde op.

Sag nr. 79: Borgeren fortæller, at han ikke har tænkt på at søge uddannelse, fordi han er i nyttejob og ikke var opmærksom på, at han har et uddannelsespålæg. Han har desuden ikke haft sit NEM-id i en periode og har derfor ikke kunnet tjekke hverken e-boks eller uddannelsesplan.

4.4 Kan borgeren med sin adfærd anses for at udvise manglende vilje til at stå til rådighed?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til vurderingen af, om borgeren med sin adfærd kan anses for at udvise manglende vilje til at stå til rådighed.

I de tilfælde, hvor borgeren er sanktioneret for flere forseelser og gentagne gange ikke har opfyldt sine pligter, afhænger det af en konkret vurdering, om borgeren med sin adfærd udviser manglende vilje til at stå til rådighed.

Det er dermed en forudsætning for at sanktionere efter § 40 a, at kommunen konkret vurderer, at borgeren med sin adfærd udviser manglende vilje til at stå til rådighed for arbejde, uddannelse, tilbud m.v.

Vi har ved målingen lagt til grund, at kommunen i alle sager har vurderet, at borgeren med sin adfærd udviser manglende vilje, selvom vurderingen ikke er konkret begrundet i alle afgørelser.

4.4.1 Resultater og anbefalinger

I fem ud af 20 sager, svarende til 25 procent, er vi enige i kommunens vurdering af, at borgeren med sin adfærd udviser manglende vilje til at stå til rådighed.

I 15 ud af 20 sager, svarende til 75 procent, vurderer vi, at borgeren med sin adfærd ikke kan anses for at udvise manglende vilje til at stå til rådighed, se tabel 4.5.

Tabel 4.5 Kan borgerens samlede forseelser, som blev sanktioneret, indenfor den ovennævnte periode før § 40 a afgørelsen, anses for at udvise en adfærd om manglende vilje til at stå til rådighed?

	Antal	Procent
Ja	5	25
Nej	15	75
Kan ikke vurderes	0	0
I alt	20	100

Målingen viser, at vi i 75 procent, svarende til 15 sager, vurderer, at borgeren med sin adfærd ikke udviser manglende vilje til at stå til rådighed. Vi bemærker, at denne gruppe af sager omfatter 10 sager, hvor der ikke ligger nogen sanktioner til grund for

kommunens afgørelser, og fire sager hvor der kun ligger én sanktion til grund for kommunens afgørelse.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen sikrer, at borgeren er sanktioneret for gentagne gange at have undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed, inden kommunen foretager vurderingen af, om borger med sin adfærd udviser manglende vilje til at stå til rådighed, og at kommunen konkret begrundet sin vurdering i afgørelsen.

4.5 Er der et tilbud m.v., som borgeren dagligt kan møde i?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til, om kommunen har givet borgeren et tilbud m.v., som borgeren dagligt kan møde i.

Det er en forudsætning for at sanktionere efter aktivlovens § 40 a, at kommunen har givet borgeren et tilbud, som borgeren dagligt kan møde i, eller at kommunen har givet borgeren mulighed at deltage i daglige samtaler eller daglige møder på jobcentret, jf. § 40 a, stk. 2. Det er også en forudsætning, at aktiviteten skal kunne påbegyndes samme dag, som afgørelsen har virkning fra.

4.5.1 Resultater og anbefalinger

I 19 ud af 20 sager, svarende til 95 procent, har kommunen givet et tilbud m.v., som opfylder betingelserne.

I én sag, svarende til 5 procent, opfylder kommunens tilbud ikke betingelserne, se *tabel 4.6*.

Tablet 4.6 Er der tilbud, som borgeren dagligt kan møde i gældende fra tidspunktet for afgørelsen?

	Antal	Procent
Ja	19	95
Nej	1	5
Er ikke oplyst	0	0
I alt	20	100

Målingen viser, at kommunen i 95 procent af sagerne har overholdt pligten til at stille et tilbud m.v. til rådighed, som borgeren kan møde i dagligt.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen fortsat sikrer, at det givne tilbud m.v. opfylder reglerne, herunder at borgeren dagligt kan deltage i tilbuddet m.v. og dermed opnå ret til hjælp.

Eksempler

Eksempel på, at kommunen ikke har stillet tilbud til rådighed for borgeren

Sag nr. 96: Kommunens tilbud til borgeren var af følgende ordlyd: "Hvis du ønsker at modtage uddannelseshjælp for perioden 2. marts til 30. april 2015, skal du møde til jobsamtale den 2. marts 2015 kl. 09.00 i Center for Kompetence og Brobygning (...)
Du vil til jobsamtalen blive henvist til at deltage i et beskæftigelsestilbud."

Vi vurderer: Kommunen har kun givet borgeren mulighed for at henvende sig på ét bestemt tidspunkt på én bestemt dag for at blive henvist til et tilbud. Kommunen giver derfor ikke borgeren mulighed for at stille sig til rådighed dagligt.

4.6 Fremgår det af afgørelsen, at der kun udbetales hjælp for fremmødedage i tilbuddet, hvornår afgørelsen har virkning fra, og hvor længe sanktionen varer?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til, om det fremgår af afgørelsen, at borgeren kun vil modtage hjælp for de dage, hvor borgeren opfylder sin rådighedspligt ved fx at møde i det fremsatte tilbud. Vi redegør også for, om

det fremgår af afgørelsen, fra hvilket tidspunkt afgørelsen har virkning, og om sanktionen varer en, to eller tre måneder.

Når kommunen træffer afgørelse om sanktion efter § 40 a, skal det fremgå udtrykkeligt af afgørelsen, fra hvilket tidspunkt personen har mistet retten til hjælp efter § 40 a, stk. 1, og om borgeren ikke har ret til hjælp i en, to eller tre måneder. Kommunen skal samtidig angive i afgørelsen, at der kun udbetales hjælp for fremmødedage i tilbuddet m.v.

4.6.1 Resultater og anbefalinger

Hjælp ved fremmøde

I samtlige 20 sager fremgår det af afgørelsen, at borgeren kun vil få hjælp for de dage, hvor borgeren deltager i tilbuddet, samtaler m.v., se *tabel 4.7*.

Tabel 4.7 Står der i afgørelsen, at der kun udbetales hjælp for fremmødedage i tilbuddet?

	Antal	Procent
Ja	20	100
Nej	0	0
I alt	20	100

Virkningstidspunkt

I samtlige 20 sager fremgår det af afgørelsen, hvornår afgørelsen har virkning fra, se *tabel 4.8*.

Tabel 4.8 Står der i afgørelsen fra hvilken dato afgørelsen har virkning?

	Antal	Procent
Ja	20	100
Nej	0	0
I alt	20	100

Sanktionens varighed

I 19 ud af de 20 sager, svarende til 95 procent, fremgår det af afgørelsen, om sanktionen varer i en, to eller tre måneder, se tabel 4.9.

Tabel 4.9 Står der i afgørelsen, hvor lang en periode sanktionen dækker?

	Antal	Procent
Ja	19	95
Nej	1	5
I alt	20	100

Målingen viser, at kommunen i høj grad er opmærksomme på at oplyse borgeren om sanktionens virkninger.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen fortsat sikrer, at det fremgår udtrykkeligt af afgørelsen, at borgeren kun vil få hjælp for de dage, hvor borgeren deltager i tilbuddet m.v., at det fremgår, hvornår afgørelsen har virkning fra, og om sanktionen varer en, to eller tre måneder.

Eksempler

Eksempel på, at kommunen ikke har truffet afgørelse om sanktionens varighed

Sag nr. 79: Kommunens afgørelse var af følgende ordlyd:

”Det oplyses fra Jobcentret, at du ved din adfærd udviser en manglende vilje til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Du kan i den forbindelse miste din ret til kontant- eller uddannelseshjælp i en periode på op til 3 måneder. Jobcentret stiller tvivl om din rådighed og har i den forbindelse givet dig et tilbud om aktivering. Jobcentret indstiller i den forbindelse til, at du fremadrettet får hjælp for de dage, hvor du aktivt møder og deltager i tilbud.

I forlængelse af ovenstående træffes afgørelse om, at hjælp fra d. 01.10.15 udbetales for de dage, hvor du deltager i tilbud...”

4.7 Står § 40 a sanktionen i et rimeligt forhold til de forseelser, som er blevet sanktioneret?

I dette afsnit redegør vi for undersøgelsens resultater, som relaterer sig til, om sanktionen står i et rimeligt forhold til forseelserne, dvs. om der er proportionalitet mellem forseelse og sanktion.

Det er en forudsætning for at sanktionere efter § 40 a, at der er proportionalitet mellem forseelserne og den pålagte sanktion.

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 894 af 4. juli 2013, at:

"(...)Ved vurderingen af, om en person skal have en skærpet sanktion på en, to eller tre måneder, kan indgå flere forskellige momenter, herunder over hvor lang en periode, forseelserne strækker sig over, f.eks. om personen har begået flere forseelser over en kortere periode på to måneder eller over en længere periode på fire eller seks måneder."

"Kommunen skal altid foretage en konkret vurdering af, om en person skal have en, to eller tre måneders skærpet sanktion og skal altid vurdere, om sanktionen står i et rimeligt forhold til forseelserne, dvs. om der er proportionalitet mellem sanktion og forseelse. Således vil en person, der f.eks. er udeblevet tre gange til en jobsamtale inden for 6 måneder, hvor kommunen har truffet afgørelser om, at der skulle ske fradrag i hjælpen for en eller to dage ved hver udeblivelse, ikke blive omfattet af en skærpet sanktion, idet der ikke i dette eksempel kan anses at være proportionalitet mellem forseelsen og den skærpede sanktion."

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at kommunen kan pålægge en sanktion på tre måneder, hvis betingelserne for at anvende § 40 a er opfyldt indenfor en periode på to måneder. Det er tilsvarende vores opfattelse, at kommunen kan pålægge en sanktion på to måneder, hvis betingelserne for at anvende § 40 a er opfyldt indenfor en periode på fire måneder, og at kommunen kan pålægge sanktion i én måned, hvis betingelserne i § 40 a er opfyldt indenfor en periode på seks måneder.

Vi har i målingen kun lagt de sanktionerede forseelser til grund, som tidsmæssigt falder inden for den periode, som stemmer overens med varigheden af den pålagte sanktion.

Det vil eksempelvis sige, at vi ved målingen kun har medtaget forseelser, som tidsmæssigt ligger seks måneder forud for afgørelsestidspunktet, hvis kommunen træffer afgørelse om skærpet sanktion i en måned. På samme måde har vi kun medtaget forseelser, som tidsmæssigt ligger to måneder forud for afgørelsestidspunktet, hvis kommunen træffer afgørelse om skærpet sanktion i tre måneder.

4.7.1 Resultater og anbefalinger

I 4 ud af 20 sager, svarende til 20 procent, vurderer vi, at sanktionen står i et rimeligt forhold til de sanktionerede forseelser.

I 16 ud af 20 sager, svarende til 80 procent, vurderer vi, at sanktionen ikke står i et rimeligt forhold til de sanktionerede forseelser, se *tabel 4.10*.

Tabel 4.10 Står § 40 a sanktionen i et rimeligt forhold til forseelseme, som blev sanktioneret?

	Antal	Procent
Ja	4	20
Nej	16	80
Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag	0	0
I alt	20	100

Målingen viser, at vi i størstedelen af sagerne vurderer, at der ikke er proportionalitet mellem sanktionen og de sanktionerede forseelser. Vi bemærker, at denne gruppe omfatter 10 sager, hvor der ikke ligger nogen sanktioner til grund for kommunens afgørelser, og fire sager hvor der kun ligger én sanktion til grund for kommunens afgørelse.

Anbefaling

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen, at kommunen sikrer, at der kun træffes afgørelse om skærpet sanktion, hvis der er proportionalitet mellem borgerens sanktionerede forseelser og anvendelsen af § 40 a.

Eksempler

Eksempler på sager, hvor kommunerne har givet en sanktion på to måneder

Sag 36: Kommunen har truffet afgørelse efter aktivlovens § 37 om udeblivelse fra samtale den 28. maj 2015. Borger henvender sig tilsyneladende først igen den 11. september, hvor hun på ny ansøger om uddannelseshjælp. Hun får da et åbent tilbud efter § 40 a i otte uger fra den 14. september. Det fremgår af sagens oplysninger, at

borger har mange udeblivelser fra tilbud, og at hun ikke reagerer på partshøring. Det kan i sagens akter kun konstateres, at der er truffet den ene afgørelse om sanktion, jf. § 37.

Vi vurderer: Der kan ikke træffes afgørelse om skærpet sanktion, da der kun ligger én afgørelse indenfor en periode på fire måneder til grund.

Sag 96: Kommunen har truffet afgørelser efter aktivlovens § 36 for fravær i i alt 11 perioder i tiden fra den 29. september 2014 til den 29. januar 2015. Kommunen traf den 26. februar 2015 afgørelse efter § 40 a om sanktion fra den 2. marts.

Vi vurderer, at sanktionen står i et rimeligt forhold til forseelsen, idet borgeren i de seneste fire måneder forud for § 40 a afgørelsen gentagne gange uden rimelig grund har undladt at stå til rådighed.

Sag 143: Kommunen har truffet afgørelser efter § 36 for fravær i i alt fem perioder i tiden fra den 17. juni 2015 til den 25. september 2015. Afgørelserne omfattede udeblivelse fra tilbud i otte dage i maj måned, 31 dage i juni måned, fem dage i august, yderligere syv dage i august og fire dage i september. Kommunen traf den 14. oktober 2015 afgørelse efter § 40 a i perioden fra den 6. oktober 2015 til den 6. december 2015.

Vi vurderer, at borgeren i de seneste fire måneder forud for § 40 a afgørelsen gentagne gange uden rimelig grund har undladt at stå til rådighed, og at sanktionen står i et rimeligt forhold til forseelsen.

Eksempler på sager, hvor kommunerne har givet en sanktion på tre måneder

Sag 39: 45-årig borger, der er tømrer, søger hjælp i juli 2015. Det fremgår af sagen, at en virksomhed, som mangler en tømrer, forsøger at opnå kontakt til borgeren otte gange på fire dage uden at manden reagerer på henvendelserne. Manden er efterfølgende blevet indkaldt til rådighedssamtale den 25. august 2015, men udebliver.

Vi vurderer, at én afgørelse efter § 37 ikke står i et rimeligt forhold til en § 40 a sanktion.

4.8 Opsamlende bemærkninger til aktivlovens § 40 a

Målingen viser, at samtlige 20 sager er vurderet som forkerte, og at Ankestyrelsen ville ændre disse sager, hvis der var tale om klagesager.

På den baggrund anbefaler Ankestyrelsen:

- at kommunen sikrer sig, at vejledningen er tilstrækkelig, at vejledningen er givet rettidigt, og at det er dokumenteret på borgerens sag, at der er givet tilstrækkelig vejledning, herunder vejledningens ordlyd.
- at kommunerne øger opmærksomheden på, at det er en betingelse for, at der træffes afgørelse om skærpet rådighed efter § 40 a, at borgeren gentagne gange har undladt at opfylde sin pligt, og at kommunen har truffet afgørelse om sanktion for de konkrete undladelser efter aktivlovens §§ 35-41, inden de træffer en § 40 a afgørelse om skærpet rådighed.
- at kommunen løbende træffer afgørelser om sanktion, hvis borgeren ikke overholder sine pligter som modtager af hjælp.
- at kommunen øger opmærksomheden på at partshøre borgerne om årsagen til den manglende rådighed, inden afgørelsen træffes, og at kommunen sikrer, at det er noteret på borgerens sag, om borgeren har besvaret partshøringen, og hvad borgeren i så fald har anført for sin manglende rådighed.
- at kommunen sikrer, at borgeren er sanktioneret for gentagne gange at have undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed, inden kommunen foretager vurderingen af, om borger med sin adfærd udviser manglende vilje til at stå til rådighed, og at kommunen konkret begrundet sin vurdering i afgørelsen.
- at kommunen fortsat sikrer, at det givne tilbud m.v. opfylder reglerne, herunder at borgeren dagligt kan deltage i tilbuddet m.v. og dermed opnå ret til hjælp.
- at kommunen fortsat sikrer, at det fremgår udtrykkeligt af afgørelsen, at borgeren kun vil få hjælp for de dage, hvor borgeren deltager i tilbuddet m.v., at det fremgår hvornår afgørelsen har virkning fra, og om sanktionen varer en, to eller tre måneder.
- at kommunen sikrer, at der kun træffes afgørelse om skærpet sanktion, hvis der er proportionalitet mellem borgerens sanktionerede forseelser og anvendelsen af § 40 a.

Ankestyrelsens praksisundersøgelse om
anvendelsen af sanktioner over for uddannelses- og
kontanthjælpsmodtagere

Juni 2016

BILAG

Titel anvendelsen af sanktioner over for uddannelses- og
kontanthjælpsmodtagere_Bilag

Udgiver Ankestyrelsen, juni 2016

ISBN nr 978-87-7811-325-2

Layout Identitet & Design AS

Kontakt Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Telefon 33 41 12 00

Hjemmeside www.ast.dk

E-mail ast@ast.dk

Bilag 1 Metode og baggrund

1.1 Generelt om praksisundersøgelser

Lovgivningsmæssigt grundlag

Ankestyrelsen har pligt til på landsplan at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for Ankestyrelsen, træffes i overensstemmelse med lovgivningen og praksis.

Om lovgrundlaget henvises til kapitel 11 i lovebkendtgørelse nr. 983 af 8. august 2013 om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) og §§ 42-46 i bekendtgørelse nr. 722 af 19. juni 2013 om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Praksisundersøgelser er et af de redskaber, som benyttes til at belyse om myndighedernes afgørelser er i overensstemmelse med lovgivningen og at sikre ensartethed og ligebehandling på landsplan. I de tilfælde, hvor undersøgelserne afdækker fejl og mangler i sagsbehandlingen, giver praksisundersøgelser Ankestyrelsen et grundlag for at målrette den fremadrettede vejledning.

Praksisundersøgelsen skal behandles på et kommunalbestyrelsesmøde i de medvirkende kommuner i henhold til retssikkerhedslovens § 79 a. Bestemmelsen præciserer det kommunalpolitiske ansvar for at følge op på resultatet af praksisundersøgelser og understreger kommunalbestyrelsernes ansvar for at sikre retssikkerhed i kommunernes afgørelser.

Legalitetsvurdering

Ved en praksisundersøgelse indkalder Ankestyrelsen et antal sager og foretager en gennemgang af disse med henblik på legalitetsvurdering.

Legalitetsvurderingen indebærer dels en materiel vurdering af afgørelsernes rigtighed i forhold til lovgivning og Ankestyrelsens praksis, dels en formel vurdering af sagerne i forhold til forvaltningsretlige regler og de særlige sagsbehandlingsregler.

I denne praksisundersøgelse indgår sager om fradrag, nedsættelse eller midlertidigt tab af retten til uddannelses- eller kontanthjælp efter aktivlovens §§ 37, stk. 1, 39, nr. 7, og/eller nr. 8, og 40 a.

1.2 Udvalgelse af sager

Det er i samarbejde med STAR blevet fastsat, at målingen skal omfatte 130 sager. Fordelingen af sager mellem sanktionsreglerne er 40 procent i alt vedrørende de jobparate og uddannelsesparate ydelsesmodtagere og 60 procent vedrørende aktivitetsparate ydelsesmodtagere.

13 kommuner er hver blevet bedt om at indsende følgende sager til praksisundersøgelsen:

- Otte sager, hvor kommunen i 2015 har truffet afgørelse om sanktion for en aktivitetsparat ydelsesmodtagers udeblivelse fra samtale efter aktivlovens § 37, stk. 1
- Tre sager, hvor kommunen i 2015 har truffet afgørelse om sanktion overfor uddannelsesparate og jobparate efter aktivlovens § 39, stk. 1, nr. 7, og/eller nr. 8,
- Alle sager, hvor kommunen i 2015 har truffet afgørelse om skærpet sanktion overfor uddannelsesparate og jobparate efter aktivlovens § 40 a

Ankestyrelsen har således indkaldt flere sager end de 130 undersøgelsen skulle omfatte, idet det blev lagt til grund, at udvalgte kommuner ikke alle havde mulighed for at indsende det anmodede antal afgørelser, da der ikke var blevet truffet afgørelser efter bestemmelserne.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har endvidere bedt om, at der i undersøgelsen indgår følgende elementer:

- Om sanktion er givet på korrekt grundlag
- Om vejledningspligten er overholdt
- Om kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen, før der gives en sanktion til en aktivitetsparat uddannelses- eller kontanthjælpsmodtager med henblik på en vurdering af, om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen m.v.

Ankestyrelsen har modtaget 175 sager fra kommunerne. 44 sager er efterfølgende udgået af undersøgelsen, da sagerne ikke opfylder kriterierne for sagsindkaldelsen. Der indgår således i alt 131 sager i praksisundersøgelsen.

De 131 sager fordelt på bestemmelser:

- 78 sager om sanktioner for en aktivitetsparat ydelsesmodtagers udeblivelse fra samtale efter aktivlovens § 37, stk. 1
- 4 sager om sanktioner overfor uddannelsesparate og jobparate efter aktivlovens § 39, stk. 1, nr. 7
- 29 sager om sanktion overfor uddannelses og jobparate efter aktivlovens § 39, stk. 1, nr. 8
- 20 sager om skærpet sanktion overfor uddannelsesparate og jobparate efter aktivlovens § 40 a

1.3 Deltagende kommuner

Ved udvælgelsen af kommunerne er der hovedsageligt lagt vægt på, at kommunerne har truffet afgørelser efter aktivlovens § 40 a. På baggrund af tal fra STAR har i alt ni kommuner anvendt § 40 a.

De resterende fire kommuner er enten valgt på baggrund af antallet af klagesager Ankestyrelsen har modtaget fra den pågældende kommune eller ud fra hensynet til en geografisk spredning blandt de deltagende kommuner. Ydermere blev det lagt til grund for udvælgelsen af de resterende fire kommuner, at kommunerne ikke havde deltaget i den forudgående praksisundersøgelse om anvendelse af sanktioner fra 2014.

Kommunerne der deltager i praksisundersøgelsen er:

- Esbjerg Kommune
- Faxe Kommune
- Haderslev Kommune
- Hedensted Kommune
- Hjørring Kommune
- Holstebro Kommune
- Jammerbugt Kommune
- Københavns Kommune
- Odense Kommune
- Odsherred Kommune
- Randers Kommune
- Rødovre Kommune
- Sorø Kommune

1.4 Måleskemaer og vurderingsgrundlag

I forbindelse med Ankestyrelsens vurdering af de indsendte sager er anvendt et måleskema, hvor der indgår de relevante målelementer for at vurdere sagerne. For at give mulighed for et mere nuanceret billede af sagsbehandlingen og grundlag for en bedre tilbagemelding til kommunerne, er der så vidt muligt anvendt graduerede svarmuligheder i vurderingerne.

Ankestyrelsen sender de udfyldte måleskemaer til de enkelte kommuner med styrelsens vurderinger i forbindelse med høring og afrapportering af praksisundersøgelsen.

Vurderingskriterier

De enkelte sager er blevet vurderet ud fra, om de samlet set er afgjort i overensstemmelse med gældende lovgivning og praksis.

Der er tale om en stikprøve, som omfatter et mindre antal sager fra hver af de deltagende kommuner. Formålet er dermed ikke at vurdere praksis i den enkelte kommune. Resultaterne af en praksisundersøgelse er ikke statistisk signifikante, der er alene tale om en tendens ud fra de indsendte sager.

Undersøgelsen har haft fokus på de regler i lov om aktiv socialpolitik, som vedrører fradrag i uddannelses- eller kontanthjælp, nedsættelse af uddannelses- og kontanthjælp eller midlertidigt tab af retten til uddannelses- og kontanthjælp. Der har særligt været fokus på, om sanktionen er givet på et korrekt grundlag, om kommunen har overholdt vejledningspligten, og om kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personer, der er aktivitetsparate, for at vurdere, om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen, før der gives en sanktion.

1.5 Dialogmøde

Der er afholdt et dialogmøde den 25. maj 2016 som en del af høringsprocessen omkring resultatet af målingen af sagerne og afrapporteringen. De 13 kommuner der har bidraget med sager til undersøgelsen blev inviteret, ni kommuner deltog i mødet.

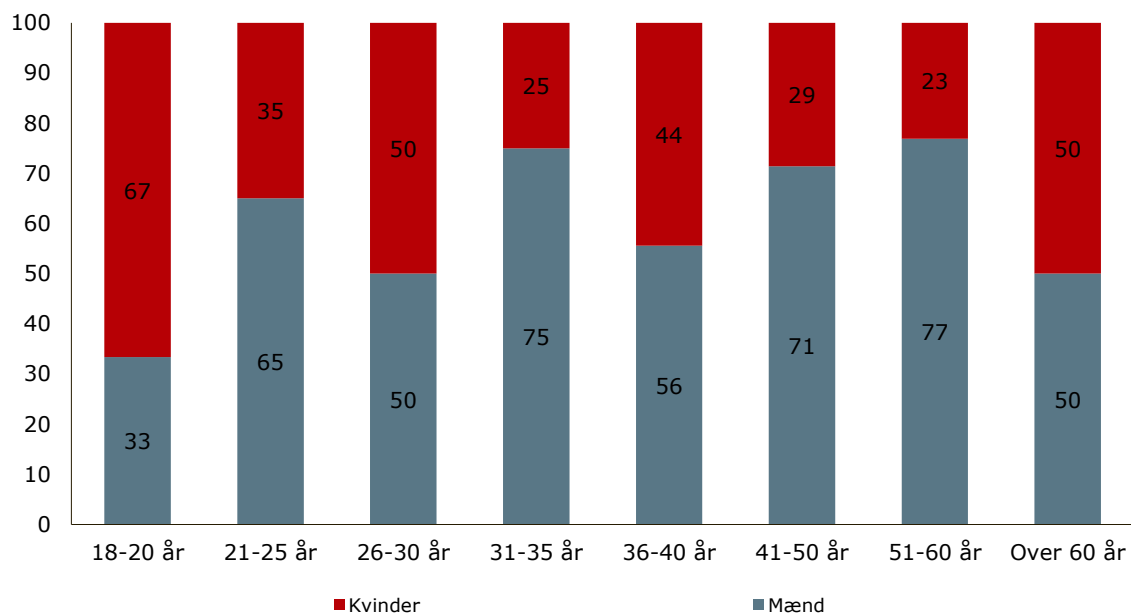
Formålet med at afholde møderne er at skabe en dialog om undersøgelsen, hvor kommunerne får mulighed for at komme med bemærkninger, herunder til processen omkring undersøgelsen, resultaterne og rapportens indhold, inden rapporten færdigskrives og offentliggøres. Kommunerne har haft mulighed for at fremsende bemærkninger og spørgsmål til Ankestyrelsen forud for afholdelsen af dialogmødet.

Dette dialogmøde omhandlede særligt Ankestyrelsens gældende praksis og anvendelsesområdet for de fire bestemmelser, som indgår i undersøgelsen. Resultaterne af dialogmødet er indarbejdet i denne rapport.

1.6 Fordeling på køn og alder

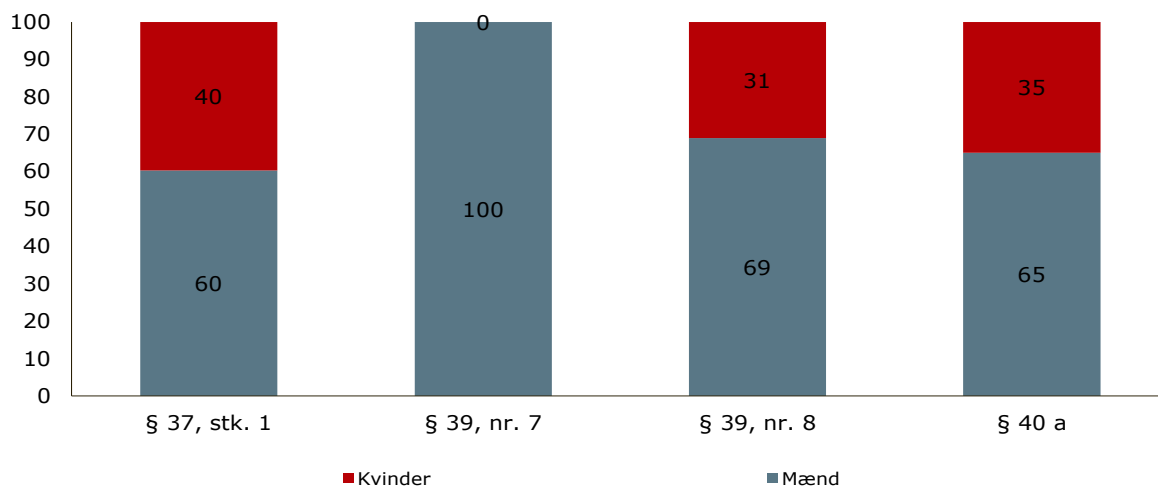
Der indgår 131 sager i praksisundersøgelsen, de fordeler sig sådan, at 84 omhandler mænd og 47 omhandler kvinder, svarende til at mænd udgør 64 procent og kvinder 36 procent af sagerne. Andelen af kvinder og mænd varierer mellem aldersgrupperne. Andelen af kvinder er størst i aldersgruppen 18-20 år, mændene udgør dog den største andel af sager på tværs af aldersgrupperne, se figur 1.

Figur 1 Køn fordelt på aldersgrupper angivet i procent

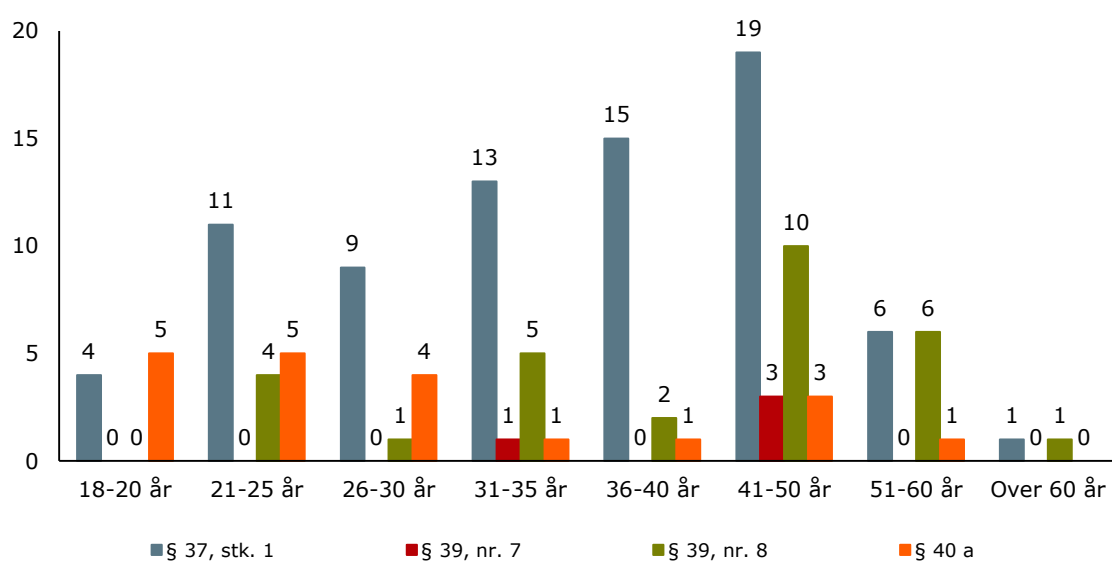
Mændene udgør den største andel af sagerne, fordelt på bestemmelserne der er sanktioneret efter. Der indgår udelukkende mænd i gruppen af sager, hvor der er truffet afgørelse efter § 39, nr. 7, der er dog kun tale om i alt fire sager, se figur 2.

Figur 2 Køn fordelt på afgørelser, angivet i procent

Antallet af sager der indgår i praksisundersøgelsen er størst for aldersgruppen 41-50 år. Mængden af sager, hvor der er truffet afgørelse om sanktion efter en af de fire bestemmelser, varierer mellem aldersgrupperne. Sager, hvor der er truffet afgørelse efter § 39, nr. 7, er kun repræsenteret i aldersgrupperne 31-35 år og 41-50 år. I aldersgruppen over 60 år indgår alene afgørelser truffet efter §§ 37, stk. 1, og 39, nr. 8, se figur 3.

Figur 3 Afgørelser fordelt på aldersgrupperne, angivet i antal

Bilag 2 Kommunefordelte resultater

Kommunerne har indsendt et varierende antal af sager, hvor der er truffet afgørelse efter en af de fire bestemmelser. Det skyldes, at flere kommuner ikke har truffet afgørelser efter de konkrete bestemmelser, og at nogle kommuner har truffet færre afgørelser end det antal afgørelser, vi har anmodet om. Det betyder, at nogle kommuner har indsendt mange sager på et område, hvor der foreligger praksis, mens andre kommuner primært har indsendt sager på et område, hvor der ikke foreligger praksis. De nedenstående kommunefordelte tal skal læses i lyset af dette forhold.

Tabel 1 Sagens afgørelse fordelt på kommuner

	Ja, afgørelsen er samlet set rigtig	Nej, afgørelsen er samlet set ikke rigtig	Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag	I alt
Esbjerg	3	1	5	9
Faxe	1	14	5	20
Haderslev	4	5	2	11
Hedensted	0	3	0	3
Hjørring	0	8	2	10
Holstebro	1	1	2	4
Jammerbugt	1	1	0	2
København	14	8	3	25
Odense	0	3	1	4
Odsherred	4	4	0	8
Randers	4	9	2	15
Rødovre	2	8	1	11
Sorø	0	5	4	9
I alt	34	70	27	131

Table 2 Oplysningsgrundlagets tilstrækkelighed fordelt på kommuner

	Ja, kommunen har oplyst sagen tilstrækkeligt	Nej, kommunen har ikke oplyst sagen tilstrækkeligt	I alt
Esbjerg	4	5	9
Faxe	5	15	20
Haderslev	7	4	11
Hedensted	1	2	3
Hjørring	3	7	10
Holstebro	1	3	4
Jammerbugt	2	0	2
København	20	5	25
Odense	0	4	4
Odsherred	4	4	8
Randers	11	4	15
Rødovre	6	5	11
Sorø	2	7	9
I alt	66	65	131

Bilag 3 Regelgrundlag

3.1 Lovuddrag

Uddrag af Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, Lov nr. 419 af 10. juni 2003, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 1. juli 2015

Kapitel 2 Målgrupper, ansvar m.v.

§ 4 a. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af, hvilke aktiviteter eller tilbud der skal gives (visitationen).

Uddrag af Bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, Nr. 1003 af 30. august 2015
Målgrupper

§ 1. Målgrupper for den aktive beskæftigelsesindsats er:

- 1) ...
- 2) personer, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som er jobparate, jf. § 2, bortset fra kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere, ... som er omfattet af nr. 12 eller 13,
- 3) personer, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som er aktivitetsparate, jf. § 2, bortset fra kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere, ... eller som er omfattet af nr. 12 eller 13,
- 12) personer, der modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv social politik, som er uddannelsesparate, jf. § 2, og som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, ...
- 13) personer, der modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv social politik, og som er aktivitetsparate, jf. § 2, og som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, ...

§ 2. En person er jobparat efter § 1, nr. 2, hvis personen vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært arbejde, som gør pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder.

Stk. 2. En person er aktivitetsparat efter § 1, nr. 3, hvis personen ikke vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært arbejde, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder.

Stk. 3. En person er uddannelsesparat efter § 1, nr. 12, hvis personen vurderes - med den rette støtte og aktive indsats - at kunne påbegynde en uddannelse inden for ca. et år og gennemføre denne uddannelse på ordinære vilkår. Vurderes personen ikke at have nogen barrierer, og dermed ikke at have behov for støtte og hjælp i forhold til at starte på en uddannelse, som personen kan gennemføre på almindelige vilkår, er personen åbenlyst uddannelsesparat.

Stk. 4. En person er aktivitetsparat efter § 1, nr. 13, hvis personen vurderes at have problemer af faglig, social og/eller helbredsmæssig karakter og dermed har behov for ekstra støtte og hjælp i længere tid end ca. et år, inden personen kan påbegynde en uddannelse og gennemføre denne på almindelige vilkår.

Stk. 5. Sker der væsentlige ændringer i personens forhold, eller fremkommer der nye oplysninger, der kan have betydning for vurderingen efter stk. 1-4, foretages der en ny vurdering.

Uddrag af Lov om aktiv socialpolitik, Lov nr. 455 af 10. juni 1997, Jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 1. juli 2015, som ændret ved lov nr. 1000 af 1. september 2015

Kapitel 4

Integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp

Udnyttelse af uddannelses- eller arbejdsmulighederne

§ 13. Det er en betingelse for at få kontanthjælp efter § 11, at ansøgeren ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, og at personen aktivt søger at udnytte sine arbejdsmuligheder. Det er en betingelse for at få uddannelseshjælp efter § 11, at ansøgeren står til rådighed for ordinær uddannelse eller en indsats rettet mod ordinær uddannelse. Ansøgerens ægtefælle skal også udnytte sine arbejds- eller uddannelsesmuligheder.

Stk. 2. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får kontanthjælp efter § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis personen

- 1) afslår et arbejde, som personen er henvist til,
- 2) udebliver fra en jobsamtale i jobcenteret eller hos anden aktør, et møde i rehabiliteringsteamet eller fra en rådighedsvurdering i jobcenteret,
- 3) udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,
- 4) undlader at give meddelelse til jobcenteret, kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller skal møde til jobsamtale hos en arbejdsgiver,

5) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en jobsamtale som led i sygeopfølgning, foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller

6) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning eller

7) udebliver fra dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Stk. 3. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får uddannelseshjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede indsats, hvis personen

1) er vurderet til at være åbenlyst uddannelsesparat og afslår et arbejde, som personen er henvist til,

2) udebliver fra en individuel samtale i jobcenteret som led i kontaktforløbet i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationsloven, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådgighedsvurdering i jobcenteret,

3) udebliver fra en opfølgningssamtale i kommunen,

4) undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven,

5) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en individuel samtale som led i sygeopfølgning, foranstaltninger som led i sygeopfølgning, eller

6) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning eller

7) udebliver fra dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Stk. 4. Kommunen har pligt til at vurdere, om en uddannelses- eller jobparat modtager af hjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne om at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder, hvis personen gentagne gange melder sig syg, når personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller skal deltage i dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven. Kommunen skal dog ikke foretage en vurdering af personens rådighed, hvis det ikke vurderes relevant.

Stk. 5. Det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller deltager i de enkelte dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven, medmindre ansøgeren i medfør af § 21 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, 1. pkt., i integrationsloven ikke er forpligtet til at tage imod tilbud. Har ansøgeren om uddannelseshjælp ikke en ungdomsuddannelse, er det endvidere en betingelse for at få uddannelseshjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest, medmindre personen er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven. Har ansøgeren om kontanthjælp ikke en ungdomsuddannelse, er det en betingelse for at få kontanthjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest, hvis jobcenteret vurderer, at der er behov for det, medmindre personen er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven.

Stk. 6. For ansøgere, der modtager uddannelseshjælp efter § 23, er det en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren medvirker ved beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i form af aktiviteter pålagt efter § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 7. Ønsker ansøgeren eller dennes ægtefælle at modtage eller modtager ansøgeren eller dennes ægtefælle hjælp som uddannelses- eller jobparat, har de dog ikke pligt til at udnytte deres uddannelses- eller arbejdsmuligheder ved at tage imod et tilbud om uddannelse eller arbejde efter stk. 1 eller tilbud eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger efter stk. 5, hvis

- 1) tilbuddet ikke kan anses for et rimeligt tilbud på grund af forhold, der vedrører tilbuddets indhold,
- 2) den pågældende ikke kan deltage i uddannelse eller arbejde på grund af sygdom eller der er risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes,
- 3) afstanden mellem bopæl og uddannelses- eller arbejdssted medfører en urimelig belastning af den pågældende på grund af transportvanskeligheder eller den tid, der går til transport,
- 4) den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption,
- 5) den pågældende er nødt til at passe sine børn og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed,
- 6) den pågældende modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn,
- 7) den pågældende har ret til ferie efter stk. 11 og 12,
- 8) den pågældende aftjener værnepligt,
- 9) arbejdet er omfattet af en overenskomstmæssig konflikt eller
- 10) arbejdet omfatter udvikling og fremstilling af krigsmateriel.

Stk. 8. Ønsker ansøgeren at modtage eller modtager ansøgeren hjælp som aktivitetsparat, skal kommunen vurdere, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold end de i stk. 7 nævnte, der kan begrunde, at den pågældende ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for ansøgerens eller modtagerens ægtefælle.

...

§ 13 a. For en person, der har ansøgt om eller modtager hjælp efter § 11, og som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, er det en betingelse, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder ved at søge arbejde på den måde, der er sædvanlig inden for det pågældende område. Personen skal endvidere efter krav fra jobcenteret søge konkrete job. En person, der modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp efter § 11 som åbenlyst uddannelsesparat, skal udnytte sine arbejdsmuligheder, indtil den pågældende skal påbegynde ordinær uddannelse.

Stk. 4. En person, som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, og som modtager hjælp efter § 11, skal være aktivt jobsøgende. Personen skal overholde de aftaler, der fremgår af Jobnet, og som er indgået med kommunen om, hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job. Personen skal endvidere løbende registrere alle jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet.

Sanktioner ved manglende udnyttelse af arbejdsmulighederne m.v.

§ 35. Fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 36-41 er betinget af, at kommunen samtidig med henvisningen til arbejde, afgivelsen af tilbud, indkaldelsen til samtale m.v. skriftligt har informeret ansøgeren eller modtageren af hjælp om konsekvensen for hjælpen, hvis en person uden rimelig grund afslår arbejdet, afviser eller udebliver fra tilbuddet, ikke møder til samtalen m.v., og om, hvilke skridt en person, der afslår m.v., skal tage for igen at blive berettiget til hjælp.

Stk. 2. Fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen sker med virkning fra den dag, hvor ansøgeren eller modtageren af hjælp uden rimelig grund har undladt at opfylde sine pligter efter §§ 8 a, 13 eller 13 a, jf. dog § 40 a, stk. 1 og 2. Fradrag og nedsættelser i hjælpen skal ske inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet. Opgørelse af omfanget af udeblivelse fra tilbud efter § 36 kan ske som en samlet opgørelse for en måned. Partshøring foretages i forbindelse med den samlede månedlige opgørelse.

Stk. 3. Fradrag efter § 36, stk. 2, og §§ 37 og 38, sker med en gennemsnitssats pr. dag, hvor personen er udeblevet fra tilbud m.v. Hvis den månedlige hjælp til en person er nedsat, nedsættes fradraget pr. dag med samme andel. Gennemsnitssatsen fastsættes på grundlag af den årlige hjælp efter §§ 22-25 og fastsættes pr. dag beregnet på grundlag af en 5-dages-uge.

Stk. 4. Nedsættelse af hjælpen efter §§ 39 og 40 sker med tre gange dagssatsen, jf. stk. 3.

Stk. 5. Forud for fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 36-41 til en aktivitetsparat modtager af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp skal kommunen have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen med henblik på en vurdering af, om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen m.v.

...

Fradrag i integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp

§ 37. Hvis en person uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale eller en individuel samtale, herunder en samtale som led i en sygeopfølgning, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret, foretager kommunen

fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til jobsamtalen, rådighedsvurderingen m.v., og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. Der foretages fradrag i hjælpen for den dag, hvor samtalen, rådighedsvurderingen m.v. skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved jobsamtaler eller individuelle samtaler, der finder sted hos anden aktør. Det er kommunen, der træffer afgørelse om fradrag i hjælpen.

Nedsættelse af integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp

§ 39. Hjælpen nedsættes efter § 40, hvis en person

...

- 7) uden rimelig grund har undladt at overholde aftaler om jobsøgning, jf. § 13 a, stk. 4, 2. pkt., eller
- 8) uden rimelig grund har undladt at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet inden for den frist, som kommunen har fastsat, jf. § 13 a, stk. 4, 3. pkt.

§ 40. Hjælpen efter §§ 22-25 til personer, der er omfattet af § 39, nedsættes med tre gange dagssatsen efter § 35, stk. 4. Dagssatsen beregnes på baggrund af den samlede hjælp efter §§ 22-25.

Stk. 2. Nedsættelsen sker på grundlag af den hjælp, som personen på hændelsestidspunktet var eller ville være berettiget til, og nedsættelsen sker i hjælpen efter §§ 22-25. Der kan i en kalendermåned kun ske en enkelt nedsættelse efter stk. 1.

Stk. 3. Hvis den månedlige hjælp til en person efter §§ 22-25 er nedsat, nedsættes beløbene efter stk. 1 med samme andel.

§ 40 a. En person, der er uddannelses- eller jobparat, mister retten til hjælp ... i en periode på op til 3 måneder, hvis personen gentagne gange uden rimelig grund har undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed efter reglerne i §§ 13 og 13 a og kommunen konkret vurderer, at personen med sin adfærd udviser en manglende vilje til at stå til rådighed for arbejde, uddannelse, tilbud m.v.

Stk. 2. Kommunen skal samtidig med afgørelsen efter stk. 1 give personen et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, daglige samtaler eller pligt til at møde dagligt i jobcenteret. Aktiviteter efter 1. pkt. skal kunne påbegyndes samme dag, som afgørelsen efter stk. 1 har virkning fra. Personen modtager hjælp ...for de dage, hvor den pågældende deltager i tilbud, møder til samtaler eller møder i jobcenteret.

Stk. 3. Hvis en person er syg eller har børnepasningsproblemer, skal personen meddele dette på den måde, som jobcenteret har angivet forud for det tidspunkt, som den pågældende skal møde i tilbuddet, møde til samtalen eller møde på jobcenteret, jf. stk. 2.

Stk. 4. Hvis en person udebliver fra et tilbud m.v., jf. stk. 2, kan kommunen i helt særlige situationer udbetale hjælp for de dage, hvor den pågældende er udeblevet. Dette gælder også, hvis personen ikke har givet meddelelse om fraværet forud for mødetidspunktet, jf. stk. 3. Personen skal, så snart det er muligt, tage kontakt til jobcenteret og oplyse om årsagen til udeblivelsen.

Stk. 5. Opgørelsen af de dage, der kan udbetales hjælp for, jf. stk. 2-4, sker som en samlet opgørelse for 1 måned. Hjælpen beregnes som en forholdsmæssig andel af månedens hjælp svarende til antallet af kalenderdage, hvor personen har opfyldt betingelserne for at modtage hjælp, sat i forhold til månedens kalenderdage. Hjælpen udbetales efter § 89, stk. 1.

3.2 Lovforarbejder

Lovforslag nr. L224, Folketingsåret 2012/2013, Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, SU-loven, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag samt forskellige andre love

Reform af kontanthjælpssystemet, uddannelseshjælp for unge, aktivitetstillæg, gensidig forsørgelsespligt mellem samlevende, ændrede rådighedskrav, og sanktioner m.v. (Offentliggjort som lov nr. 894 af 4. juli 2013)

Almindelige bemærkninger om aktivlovens § 13

2.5. Sanktioner

2.5.1 Gældende ret

...

”Det følger af de gældende regler ... om rimelige grunde til ikke at stå til rådighed og fritagelse fra rådighedsforpligtelsen i konkrete tilfælde f.eks. ved en udeblivelse fra en jobsamtale, at kommunen ikke skal pålægge en person en sanktion, hvis personen har en rimelig grund til ikke at stå til rådighed. Det betyder, at kommunen for personer, der modtager hjælp alene på grund af ledighed, har pligt til at give en sanktion, hvis betingelserne herfor er opfyldt, og der ikke er en rimelig grund ...

Kommunen skal for personer, der har andre problemer end ledighed, altid vurdere, om der er andre rimelige grunde end de i § 13, stk. 4, nævnte, til, at personen ikke har pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 5. Alvorlige psykiske lidelser kan f.eks. i det konkrete tilfælde bevirke, at der ikke skal tildeles en sanktion for ikke at stå

til rådighed. Der, hvor en sanktion ikke fremmer rådigheden hos en kontanthjælpsmodtager med andre problemer end ledighed, skal der ikke gives en sanktion.”

Almindelige bemærkninger om aktivlovens § 39, nr. 7 og nr. 8

”2.5.2.4. Sanktion i form af en nedsættelse af kontanthjælpen på grund af utilstrækkelig jobsøgning eller ophør i et uddannelsespålæg

Det er vigtigt, at en uddannelseshjælpsmodtager, der er åbenlyst uddannelsesparat, eller en jobparat kontanthjælpsmodtager er aktivt jobsøgende og lever op til de krav, som den pågældende har aftalt med kommunen i forhold til jobsøgning.

I de første tre måneder skal den åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtager og den jobparate kontanthjælpsmodtager mødes med krav om en intensiv indsats for at komme tilbage til arbejdsmarkedet eller i uddannelse. De åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og de jobparate kontanthjælpsmodtagere skal sørge for at søge job indenfor et bredt ansættelsesområde. Jobsøgningen for den enkelte skal samtidig være intensiv og realistisk, og jobsøgningen skal dokumenteres i jobloggen på "Min side" i Jobnet.

...

Hvis jobcenteret vurderer, at den åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtager eller den jobparate kontanthjælpsmodtager ikke har søgt job i tilstrækkeligt omfang, kan jobcenteret stille krav til den enkelte om jobsøgningen og gennem klare aftaler sikre, at den enkelte reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet. Aftalen mellem den åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtager eller den jobparate kontanthjælpsmodtager og jobcenteret skal fremgå af "Min side" på Jobnet. Det foreslås derfor, at en åbenlyst uddannelsesparat uddannelseshjælpsmodtager eller en jobparat kontanthjælpsmodtager, som ikke har overholdt de aftaler om jobsøgning, der fremgår af "Min side", og som er aftalt med kommunen, skal have en punktsanktion. Samtidig foreslås det, at en åbenlyst uddannelsesparat modtager af uddannelseshjælp og en jobparat modtager af kontanthjælp, der ikke har registreret sine jobsøgningsaktiviteter i sin joblog på "Min side" på Jobnet inden for den frist, som kommunen har givet den pågældende, skal have en punktsanktion.

Hvis den pågældende har en rimelig grund til ikke at være aktivt jobsøgende eller ikke at have registreret sine jobsøgningsaktiviteter på jobloggen på "Min side" i Jobnet, skal den pågældende efter forslagets indhold ikke have en sanktion.”

...

Almindelige bemærkninger om aktivlovens § 40 a

”2.5.2.6. Skærpet rådighedssanktion

... en uddannelsesparat uddannelseshjælpsmodtager eller en jobparat kontanthjælpsmodtager kan pålægges en skærpet sanktion, hvis den pågældende

systematisk søger at omgå de krav, der stilles til personen i form af aktiv job- og uddannelsessøgning, deltagelse i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v. Sanktionen skal medvirke til, at uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere reelt opfylder deres rådighedsforpligtelse. Det er intentionen, at der skal være en konsekvent og mærkbar sanktion for dem, der kan stå til rådighed, men som ikke vil.

...

Det er en del af sanktionen, at kommunen giver personen et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, indkalder den pågældende til daglige samtaler eller giver den pågældende pligt til at møde dagligt på jobcenteret. Dermed får personen mulighed for at få hjælp for de dage, den pågældende møder i tilbud, til samtaler eller møder på jobcenteret. Kommunen skal således sørge for, at personen på alle de dage, hvor den pågældende skal udnytte sin rådighedsforpligtelse, har mulighed for at deltage i tilbud, møde til samtaler på jobcenteret eller møde op på jobcenteret.

Efter forslaget kan den uddannelsesparate modtager af uddannelseshjælp eller den jobparate modtager af kontanthjælp alene få udbetalt hjælp for de dage, hvor den pågældende møder frem i tilbud, møder til samtaler på jobcenteret eller møder op på jobcenteret dagligt og dermed aktivt viser, at den pågældende står til rådighed for arbejde eller uddannelse m.v.

Det vil sige, at hvis personen ikke møder i tilbuddet, ikke kommer til en samtale eller ikke overholder pligten til at møde på jobcenteret dagligt, kan den pågældende ikke få uddannelses- eller kontanthjælp for de dage, hvor den pågældende ikke har opfyldt kravet om fremmøde.

Det foreslås, at hvis den pågældende er syg eller har børnepasningsproblemer og har meddelt dette på den måde, som jobcenteret har stillet krav om, inden den pågældende skulle møde i tilbuddet m.v., kan personen alligevel få kontanthjælp eller uddannelseshjælp udbetalt for disse dage.

Der kan endvidere udbetales kontanthjælp eller uddannelseshjælp i helt særlige tilfælde til en person. Det gælder også, selv om der ikke er givet meddelelse om fravær, hvis det har været helt udelukket for den pågældende selv at give meddelelse om fraværet til kommunen. Det kan f.eks. være, hvis personen har været ude for en ulykke, der bevirker, at den pågældende ikke har mulighed for at give meddelelse om fraværet. Kommunen opgør antallet af fremmødedage én gang om måneden, således at modtageren af uddannelses- eller kontanthjælp kan få udbetalt månedens samlede hjælp ved udgangen af måneden."

Almindelige bemærkninger til aktivlovens § 35, stk. 5

"2.5.2.7. Krav om personlig kontakt inden sanktion for aktivitetsparate ydelsesmodtagere

Af aftalen fremgår det, at det er en betingelse for at kunne give en aktivitetsparat person en sanktion, at kommunen har været i personlig kontakt (dialog) med personen forud for sanktionen.

Aktivitetsparate modtagere af uddannelses- eller kontanthjælp kan være meget udsatte og skrøbelige personer, der kan have svært ved at overskue de betingelser, som kommunen stiller for at kunne modtage ydelsen. Der vil også ofte være tale om personer, som ikke kan reagere på en økonomisk sanktion i form af fradrag i eller ophør af deres forsørgelsesgrundlag. Nogle vil også på grund af psykiske problemer, manglende bolig eller andre faste rammer omkring deres tilværelse have svært ved at forholde sig til skriftlige henvendelser fra kommunen, f.eks. indkaldelser til samtaler eller partshøringer i forbindelse med evt. sanktioner for manglende fremmøde og lign.

Derfor foreslås det, at der stilles krav om, at kommunen skal have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen. Dette betyder i praksis, at kommunen skal være i personlig kontakt med personen, hvis denne ikke reagerer på en skriftlig partshøring forud for en sanktion. Den personlige kontakt kan f.eks. være telefonisk eller personlig kontakt på bopæl eller opholdssteder - herunder behandlingssteder.

Samtidig er det vigtigt at understrege, at kommunerne i lighed med, hvad der gælder i dag, altid skal foretage en konkret vurdering af, om der er andre rimelige grunde end de i loven udtrykkeligt nævnte, der kan føre til, at en person, der er aktivitetsparat, ikke skal have en sanktion. Det kan f.eks. være på grund af svær psykisk sygdom, hjemløshed eller misbrugsproblemer. Der, hvor en sanktion ikke fremmer rådigheden for en aktivitetsparat uddannelseshjælpsmodtager eller en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager, skal der ikke gives en sanktion."

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, § 39, nr. 7 og nr. 8

"Til nr. 63 (§ 39, nr. 7 og 8)

...

Med den foreslåede ændring af § 39, nr. 7, kan en person, der er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, få en punktsanktion, hvis den pågældende ikke har været aktivt jobsøgende ved at overholde den aftale om jobsøgning, der fremgår af "Min side" på Jobnet, medmindre den pågældende har en rimelig grund til ikke at være aktivt arbejdssøgende. Pligten til at overholde aftaler om jobsøgning følger af forslaget til § 13 a, stk. 4, 2. pkt.

Hvis den åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtager eller jobparate kontanthjælpsmodtager ikke har foretaget registreringer i jobloggen inden for den frist, som kommunen har givet vedkommende, jf. forslaget til § 13 a, stk. 4, 3. pkt., gives der

ligeledes en punktsanktion, medmindre den pågældende har en rimelig grund til ikke at være aktivt arbejdssøgende. Dette følger af forslaget til § 39, nr. 8.”

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, § 40 a

”Til nr. 65 (§ 40 a)

Der er med forslaget tale om en ny sanktion. I de gældende regler findes der ikke en sanktion, der ligner den foreslåede.

Med forslaget til § 40 a, stk. 1, mister en person, der er uddannelsesparat eller jobparat, retten til hjælp efter §§ 23 eller 25 i op til 3 måneder, hvis den pågældende gentagne gange ikke opfylder sin pligt til at stå til rådighed for arbejde, uddannelse, tilbud m.v. efter §§ 13 og 13 a, og kommunen konkret vurderer, at den pågældende med sin adfærd udviser manglende vilje til at stå til rådighed ved aktivt at deltage i jobsøgning, tilbud m.v. med henblik på at komme i uddannelse eller arbejde.

Den manglende vilje til at stå til rådighed kan vise sig f.eks. ved, at personen gentagne gange optræder negativt i forbindelse med kommunens afgivelse af tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v., altid har mange forbehold i forbindelse med tilbud, således at personens handlemåde kan sidestilles med en afvisning af tilbuddet m.v.

Det kan også være, at den pågældende gentagne gange udebliver fra tilbud eller samtaler, ikke aktivt søger job m.v.

Ved vurderingen af, om der er tale om gentagne gange, skal der dels ses på antallet af udeblivelser fra tilbud eller samtaler, afvisning af arbejde eller tilbud m.v., men også på, om den pågældende f.eks. udebliver flere gange efter hinanden i en sammenhængende periode.

...

Ved vurderingen af, om en person skal have en skærpet sanktion på en, to eller tre måneder kan indgå flere forskellige momenter, herunder over hvor lang en periode, forseelserne strækker sig over, f.eks. om personen har begået flere forseelser over en kortere periode på to måneder eller over en længere periode på fire eller seks måneder.”

...

”Der er i det nedenstående alene tale om eksempler på, hvornår der kan gives en skærpet sanktion på en, to eller tre måneder. Kommunen skal altid foretage en konkret vurdering af, om en person skal have en, to eller tre måneders skærpet sanktion og skal altid vurdere, om sanktionen står i et rimeligt forhold til forseelserne, dvs. om der er proportionalitet mellem sanktion og forseelse. Således vil en person, der f.eks. er udeblevet tre gange til en jobsamtale inden for 6 måneder, hvor kommunen har truffet afgørelser om, at der skulle ske fradrag i hjælpen for en eller to dage ved hver udeblivelse, ikke blive omfattet af en skærpet sanktion, idet der ikke i dette eksempel kan anses at være proportionalitet mellem forseelsen og den skærpede sanktion.”

Eksempler på en måneds sanktion

"Der kan f.eks. gives en skærpet sanktion på en måned, hvis en person inden for de seneste seks måneder uden rimelig grund

- er udeblevet fra en eller flere jobsamtaler eller individuelle samtaler,
- er udeblevet fra tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning mindst 10 gange på enkeltdage eller i en sammenhængende periode på 10 dage, og
- har afvist et tilbud om arbejde.

En skærpet sanktion på en måned kan endvidere gives, hvis personen inden for de seneste seks måneder uden rimelig grund

- er udeblevet tre gange fra tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning i perioder på op til 10 dage, og
- har undladt at registrere sin jobsøgning i jobloggen på "Min side" på Jobnet, jf. de aftaler, der er indgået med jobcenteret.

Endvidere kan en skærpet sanktion på en måned gives, hvis en person inden for de seneste seks måneder uden rimelig grund

- har undladt at søge et konkret job, som jobcenteret har pålagt den pågældende at søge,
- afviser tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, og
- undlader at opfylde de aftaler, der er indgået med jobcenteret om jobsøgning, der fremgår af "Min side" på Jobnet, herunder har undladt at registrere sin jobsøgning på jobloggen inden for den frist, som jobcenteret har givet."

Eksempler på to måneders sanktion

"Der kan f.eks. gives en skærpet sanktion på to måneder, hvis en person inden for de seneste fire måneder uden rimelig grund

- er udeblevet fra en eller flere jobsamtaler eller individuelle samtaler,
- er udeblevet fra tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning mindst 10 gange på enkeltdage eller i en sammenhængende periode på 10 dage, og
- har afvist et tilbud om arbejde.

En skærpet sanktion på to måneder kan endvidere gives, hvis personen inden for de seneste fire måneder uden rimelig grund

- er udeblevet tre gange fra tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning i perioder på op til 10 dage, og

- har undladt at registrere sin jobsøgning i jobloggen på "Min side" på Jobnet, jf. de aftaler, der er indgået med jobcenteret.

Endvidere kan en skærpet sanktion på to måneder gives, hvis en person inden for de seneste fire måneder uden rimelig grund

- har undladt at søge et konkret job, som jobcenteret har pålagt den pågældende at søge,
- afviser tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, og
- undlader at opfylde de aftaler, der er indgået med jobcenteret om jobsøgning, der fremgår af "Min side" på Jobnet, herunder har undladt at registrere sin jobsøgning på jobloggen inden for den frist, som jobcenteret har givet."

Eksempler på 3 måneders sanktion

"Der kan f.eks. gives en skærpet sanktion på tre måneder, hvis en person inden for de seneste to måneder uden rimelig grund

- er udeblevet fra en eller flere jobsamtaler eller individuelle samtaler,
- er udeblevet fra tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning mindst 10 gange på enkeltdage eller i en sammenhængende periode på 10 dage, og
- har afvist et tilbud om arbejde.

En skærpet sanktion på tre måneder kan endvidere gives, hvis personen inden for de seneste to måneder uden rimelig grund

- er udeblevet tre gange fra tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en eller flere dele af integrationsprogrammet eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning i perioder på op til 10 dage, og
- har undladt at registrere sin jobsøgning i jobloggen på "Min side" på Jobnet, jf. de aftaler, der er indgået med jobcenteret.

Endvidere kan en skærpet sanktion på tre måneder gives, hvis en person inden for de seneste to måneder uden rimelig grund

- har undladt at søge et konkret job, som jobcenteret har pålagt den pågældende at søge,
- afviser tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, et eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, og
- undlader at opfylde de aftaler, der er indgået med jobcenteret om jobsøgning, der fremgår af "Min side" på Jobnet, herunder har undladt at registrere sin jobsøgning på jobloggen inden for den frist, som jobcenteret har givet."

Formelle krav

”Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4. og 2.5. vedrørende en uddannelsesparat eller jobparat persons rådighedspligt, og hvilke sanktioner manglende opfyldelse af rådighedspligten kan medføre. Det fremgår heraf, at foretages der fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen, sker dette med virkning fra hændelsestidspunktet.

Når kommunen træffer afgørelse om en sanktion efter § 40 a, stk. 1, skal det fremgå meget klart af afgørelsen, at den pågældende ikke har ret til uddannelses- eller kontanthjælp i 1, 2 eller 3 måneder. Kommunen skal samtidigt angive i afgørelsen, fra hvilket tidspunkt personen har mistet retten til hjælp efter § 40 a, stk. 1.

Kommunen skal samtidig med afgørelsen efter § 40 a, stk. 1, give personen et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, indkalde den pågældende til daglige samtaler eller give den pågældende pligt til at møde på jobcenteret dagligt, jf. den foreslåede ændring til § 40 a, stk. 2. Der skal således være mulighed for, at en person, der er omfattet af sanktionen i forslaget til § 40 a, stk. 1, kan møde frem i tilbud, til samtaler eller møde op på jobcenteret dagligt. Kommunen kan således give den pågældende tilbud om en eller flere forskellige aktiviteter, så længe aktiviteterne omfatter alle månedens arbejdsdage.

For tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats gælder denne lovs regler, jf. kapitel 9 om jobplan og § 29 om fritagelse for jobplan i visse tilfælde. For tilbud efter integrationsloven gælder denne lovs regler om afgivelse af tilbud.

Kommunen skal ved afgivelsen af tilbud, indkaldelse til samtaler eller daglig pligt til at møde frem i jobcenteret, sikre, at den pågældende ikke i forhold til den eller de konkrete aktiviteter er omfattet af en af de rimelige grunde, jf. forslaget til § 13, stk. 7, f.eks. transporttid eller barsel.

Hvis kommunen ikke giver den pågældende et tilbud, indkalder den pågældende til daglige samtaler eller giver den pågældende en pligt til at møde dagligt på jobcenteret, kan hjælpen ikke ophøre. Hjælpen kan tidligst ophøre fra det tidspunkt, hvor kommunen har stillet et tilbud til rådighed, har indkaldt den pågældende til en samtale eller har givet den pågældende en pligt til dagligt fremmøde på jobcenteret, som den pågældende kan møde frem i.

Det skal klart fremgå af afgørelsen, hvad en person skal gøre for igen at blive berettiget til at få udbetalt hjælp i den periode, hvor den pågældende er omfattet af sanktionen i § 40 a, stk. 1 og 2, jf. princippet i § 35, stk. 1, om kommunens vejledningspligt. Afgørelsen anses for at være kommet frem fra det tidspunkt, hvor den pågældende har modtaget afgørelsen med posten, og hvis afgørelsen sendes digitalt på det tidspunkt, hvor den er tilgængelig for den person, som afgørelsen er rettet mod.”

Opgørelse og udbetaling af hjælp

”Den uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtager eller jobparate kontanthjælpsmodtager får ret til at få udbetalt hjælp for de dage, hvor den pågældende møder frem i tilbud, møder til samtaler på jobcenteret eller møder op på jobcenteret dagligt og dermed aktivt viser, at den pågældende står til rådighed for arbejde eller uddannelse. Hvis der i en måned er helligdage, eller kommunen ikke kan tilbyde aktiviteter på alle arbejdsdage, kan den pågældende få udbetalt hjælp for dage, hvor personen ikke har en reel mulighed for at møde i aktiviteten.

Hvis personen ikke møder i tilbuddet, ikke kommer til en samtale eller ikke overholder pligten til at møde på jobcenteret dagligt, kan den pågældende ikke få uddannelseshjælp eller kontanthjælp for de dage, hvor den pågældende ikke har opfyldt kravet om fremmøde.

Efter den foreslåede § 40 a, stk. 3, kan en person, der er syg eller har børnepasningsproblemer, alligevel få ret til hjælp på dage, hvor den pågældende ikke er mødt, hvis personen har meddelt fravær på den måde, som jobcenteret har stillet krav om, inden den pågældende skulle møde i tilbuddet, være mødt til samtalen eller være mødt op på jobcenteret. Da det forud for afgivelsen af tilbuddet, indkaldelserne til daglige samtaler m.v., allerede er afklaret, at den pågældende ikke har en rimelig grund til ikke at deltage i aktiviteterne, vil det alene være de nævnte to situationer, der kan medføre, at der kan udbetales hjælp på trods af manglende fremmøde.

Der foreslås endvidere i § 40 a, stk. 4, at der kan udbetales uddannelses- eller kontanthjælp i helt særlige tilfælde til en person, som er omfattet af den skærpede sanktion. Det gælder, selv om der ikke er givet meddelelse om fravær, f.eks. hvis den pågældende har været forhindret, og det har været umuligt for den pågældende at give besked om fraværet til kommunen.

Det kan f.eks. være, hvis personen har været ude for en ulykke, der bevirker, at den pågældende ikke har haft mulighed for at kommunikere med omverdenen. Personen skal dog så hurtigt som muligt give meddelelse om årsagen til fraværet til jobcenteret. Et andet eksempel kunne være, hvis en persons barn var blevet alvorligt syg og indlagt på hospitalet. I denne situation kan den pågældende få udbetalt hjælp på trods af det manglende fremmøde.

Kommunen kan i sådanne situationer efterbetale hjælp for den periode, hvor den pågældende ikke har været i stand til at stå til rådighed f.eks. på grund af sit helbred.”

3.3 Principafgørelser

39-15 Fastslår, at det er en betingelse for, at kommunen kan give en aktivitetsparat borger en sanktion, at kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at få personlig kontakt med borgeren om grunden til, at borgeren ikke mødte til samtalen, udeblev fra sit tilbud m.v. Kommunen skal forsøge at få personlig kontakt med borgeren, hvis borgeren ikke reagerer på kommunens skriftlige partshøring.

Det er ikke en betingelse, at kommunen rent faktisk opnår kontakt med borgeren. Det beror på en konkret vurdering af oplysningerne i den enkelte borgers sag, hvilke og hvor mange forsøg på personlig kontakt kommunen skal gøre, før kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at få personlig kontakt med borgeren.

Det er som udgangspunkt ikke tilstrækkeligt, at kommunen kun forsøger at få personlig kontakt ved opringninger til borgerens private telefonnummer, og/eller skriver til borgerens private e-mail, hvis der er andre rimelige muligheder for at opnå kontakt. Det kan f.eks. være via borgerens mentor, på borgerens bopæl, eller på borgerens tilbudssted.

Kommunen skal dokumentere forsøgene på personlig kontakt ved at notere på borgerens sag, hvordan, hvornår og hvor mange gange kommunen har forsøgt at komme i personlig kontakt med borgeren inden afgørelsen om sanktion.

88-14 Fastslår, at når en aktivitetsparat ydelsesmodtager er udeblevet fra et tilbud, skal kommunen altid vurdere, om der er andre rimelige grunde end de i loven udtrykkeligt nævnte, der kan føre til, at borgeren ikke skal have en sanktion.

Når en aktivitetsparat ydelsesmodtager er udeblevet fra et tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven, skal kommunen altid vurdere, om borgeren havde en rimelig grund til at udeblive. Kommunen skal herunder vurdere, om grunden til at udeblive er omfattet af en af de situationer, der udtrykkeligt er nævnt i loven, f.eks. sygdom, men skal også vurdere, om der er andre forhold end de udtrykkeligt nævnte, der kan begrunde, at borgeren ikke skal have en sanktion. Det kan f.eks. være svær psykisk sygdom, hjemløshed eller misbrugsproblemer. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om sanktionen i den konkrete situation vil fremme borgerens rådighed for arbejde eller uddannelse. Hvis det ikke er tilfældet, skal borgeren ikke have en sanktion.

Afgørelsen fastslår endvidere, at kommunen skal have udtømt alle rimelige muligheder for personlig kontakt med en aktivitetsparat ydelsesmodtager om grunden til at udeblive fra tilbud, inden kommunen træffer afgørelse om sanktion.

Hvis borgeren ikke selv, f.eks. i forbindelse med en skriftlig partshøring, har oplyst noget om grunden til udeblivelsen, skal kommunen forsøge at få personlig kontakt med

borgeren om grunden til udeblivelsen/at udeblive. Det samme gælder, hvis oplysningerne om grunden til, at han udeblev, ikke er sikre nok til, at kommunen kan vurdere, at borgeren ikke havde en rimelig grund til udeblive.

Det er en betingelse for, at kommunen kan give en sanktion, at kommunen før afgørelsen herom har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren om grunden til udeblivelsen. Hvis kommunen ikke har overholdt denne regel, kan kommunen ikke give borgeren en sanktion.

134-11 Fastslår, at en skriftlig vejledning, som borgeren havde modtaget ved indkaldelse til en jobsamtale, var tilstrækkelig, selvom jobsamtalen blev flyttet til dagen efter på foranledning af borgeren. Beskæftigelsesudvalget fandt det afgørende, at det kun var mødetidspunktet, der var ændret, at ændringen skyldtes borgerens forhold, at ændringen kom i stand dagen inden det oprindeligt aftalte møde, og det nye mødetidspunkt lå kort tid efter samtalen om ændring af tidspunktet

6-11 Fastslår, at hvis kommunens vejledning i forbindelse med indkaldelse til jobsamtale ikke indeholder tilstrækkelig præcis oplysning om konsekvensen af at udeblive fra samtalen og om, hvilke skridt borgeren ved udeblivelse skulle tage for igen at være berettiget til hjælp, så kan kommunen ikke foretage fradrag i borgerens kontanthjælp for perioden fra udeblivelsen fra jobsamtalen til kontakten til jobcenteret er genoprettet.

5-11 Fastslår, at hvis kommunens vejledning i forbindelse med indkaldelse til jobsamtale er uklar eller utilstrækkelig, så kan kommunen ikke foretage fradrag i borgerens kontanthjælp for perioden fra udeblivelsen fra jobsamtalen til kontakten til jobcenteret er genoprettet.

Bilag 4 Måleskema

Måleskema til praksisundersøgelse vedrørende anvendelsen af sanktioner til uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere

Tryk på printerikonet for at udskrive et tomt måleskema

Identifikation af sagen

Dette måleskema vedrører sag nr.

Kommune og kommune nr.

- (1) Esbjerg 561
- (2) Faxe 320
- (3) Haderslev 510
- (4) Hedensted 766
- (5) Hjørring 860
- (6) Holstebro 661
- (7) Jammerbugt 849
- (8) København 101
- (9) Odense 461
- (10) Odsherred 306
- (11) Randers 730
- (12) Rødovre 175
- (13) Sorø 340

1. Grundoplysninger

Borgerens alder

- (1) 18-20 år
- (2) 21-25 år
- (3) 26-30 år
- (4) 31-35 år
- (5) 36-40 år
- (6) 41-50 år
- (7) 51-60 år
- (8) Over 60 år

Borgerens køn

- (1) Kvinde
- (2) Mand

2. Oplysninger om kommunens afgørelse

2.1 Tidspunkt for kommunens afgørelse

- (15) December 2014
- (1) Januar 2015
- (2) Februar 2015
- (3) Marts 2015
- (4) April 2015
- (5) Maj 2015
- (6) Juni 2015
- (7) Juli 2015

- (8) August 2015
- (9) September 2015
- (10) Oktober 2015
- (11) November 2015
- (12) December 2015
- (13) Dato fremgår ikke
- (14) Kommunen har truffet beslutning om ikke at sanktionere

2.2 Hvilken bestemmelse har kommunen sanktioneret efter?

- (1) § 37, stk. 1
- (2) § 39, nr. 7
- (3) § 39, nr. 8
- (4) Både efter § 39, nr. 7 og nr. 8
- (5) § 40 a

3. Særligt for § 37 – sanktionering af aktivitetsparate Visitation

3.1 Er borger visiteret som aktivitetsparat?

- (1) Ja
- (2) Nej

3.2 Hvorfor er borger visiteret som aktivitetsparat?

- (1) Fysisk lidelse
- (2) Psykisk lidelse

- (3) Misbrug
- (4) Sproglig barriere
- (5) Hjemløshed
- (6) Øvrige årsager, uddyb hvilke _____

3.2 Bemærkninger

Vejledning

3.3 Har kommunen samtidig med indkaldelsen til samtale skriftligt informeret om konsekvensen for hjælpen, hvis borgeren uden rimelig grund ikke møder til samtalen?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag

3.3.1. hvis nej, hvilke betingelser er ikke opfyldt?

- (1) Skriftligt
- (2) Samtidigt
- (3) Konkret og præcist om konsekvensen
- (5) Anden årsag _____

3.4 Har kommunen vejledt om, hvilke skridt personen skal tage for igen at blive berettiget til hjælp?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag

3.4.1 Hvis nej, hvilke betingelser er ikke opfyldt

- (1) Skriftligt
- (2) Samtidigt
- (3) Konkret og præcist om, hvilke skridt personen skal tage for igen at blive berettiget til hjælp
- (5) Anden årsag _____

3.4.1 Bemærkninger

Rimelig grund

3.5 Hvilken begrundelse har borgeren anført for udeblivelsen?

- (1) Havde glemt samtale

- (2) Ikke modtaget indkaldelse
- (3) Var syg
- (4) Havde barn syg
- (5) Var til jobsamtale
- (6) Deltog i andet tilbud
- (7) Andet – uddyb _____
- (8) Kommunen har ikke været i kontakt med borgeren

3.6 Finder vi, at det må lægges til grund, at borgeren havde en rimelig grund efter § 13, stk.

7?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til, at det kan vurderes

§ 13, stk. 8/vil sanktion fremme rådigheden

3.7 Fremgår det, om kommunen har foretaget en vurdering af, om der, udover forholdene nævnt i § 13, stk. 7, var andre rimelige grunde til, at borger ikke skulle opfylde sin pligt til at stå til rådighed?

- (1) Ja
- (2) Nej

3.7.1 hvis ja i 3.7, er vi enige i kommunens vurdering af, at der ikke var andre rimelige grund efter § 13, stk. 8?

- (1) Ja
- (2) Nej

- (3) Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til, at vi kan vurdere rigtigheden af kommunens vurdering

**3.7.2 Hvis nej i 3.7, vurderer vi, at der kan være andre rimelige
grunde til, at borger ikke skulle opfylde sin pligt til at stå til rådighed**

- (1) Ja
(2) Nej
(5) Vi har vurderet, at borger havde rimelig grund jf. § 13, stk. 7
(3) Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til at det kan vurderes

**3.8 Fremgår det, om kommunen har foretaget en vurdering af, om sanktion vil fremme
rådigheden?**

- (1) Ja
(2) Nej

3.8 Bemærkninger

**3.8.1 Hvis ja, vurderer vi så at kommunens vurdering af om sanktionen vil fremme
rådigheden er korrekt?**

- (1) Ja
(2) Nej

- (3) Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til at det kan vurderes

3.8.2 Hvis nej, vurderer vi, at sanktionen vil fremme rådigheden?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (5) Vi har vurderet, at borger havde rimelig grund jf. § 13, stk. 7
- (3) Kan ikke vurderes om sanktionen vil fremme rådigheden

Personlig kontakt

3.9 Har kommunen haft personlig kontakt med borgeren i anledning af udeblivelsen inden man traf afgørelse?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag

3.10 Er borgeren blevet skriftligt partshørt?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

3.10.1. Hvis ja, blev partshøringen besvaret?

- (1) Ja
- (2) Nej

3.10.1 Bemærkninger

3.10.1.1 Hvis ja, hvad angav borgeren som grund til udeblivelsen?

3.10.1.2 Hvis nej, hvilke andre skridt har kommunen foretaget for at forsøge at opnå personlig kontakt til borgeren?

- (1) Telefonisk
- (2) Skriftligt
- (3) Personligt på adressen
- (4) Personligt på tilbudssted
- (5) Personligt via mentor
- (6) På anden måde, skriv hvilken _____
- (7) Kommunen har ikke foretaget andre skridt

3.11 Har kommunen udtømt alle rimelige muligheder for at komme i kontakt med borgeren?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

3.11 Bemærkninger

3.11.1 Hvis nej, på hvilken måde skulle kommunen have forsøgt at kontakte borgeren?

- (1) Telefonisk
- (2) Skriftligt
- (3) Personligt på adressen
- (4) Personligt på tilbudssted
- (5) Personligt via mentor
- (6) På anden måde, skriv hvilken _____
- (7) Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag

Øvrige punkter vedrørende § 37, stk. 1

3.12 Har kommunen givet sanktion fra det rigtige tidspunkt?

- (1) Ja
- (2) Nej

- (3) Kan ikke vurderes

3.12 Bemærkninger

3.13 Er antallet af dage som sanktioneres korrekt?

- (1) Ja
(2) Nej
(3) Kan ikke vurderes

3.13 Bemærkninger

3.14 Er afgørelsen gennemført indenfor 3 kalendermåneder efter forseelsen?

- (1) Ja
(2) Nej

- (3) Kan ikke vurderes

3.14 Bemærkninger

4. Særligt for § 39, nr. 7

4.1 Hvordan er borgeren visiteret?

- (1) Jobparat
- (2) Åbenlyst uddannelsesparat
- (3) Uddannelsesparat
- (4) Aktivitetsparat
- (5) Ikke oplyst, men det vurderes, at borger er jobparat/åbenlyst uddannelsesparat
- (6) Ikke oplyst, men det vurderes at borger ikke er jobparat/åbenlyst uddannelsesparat
- (7) Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag

4.2 Er borgeren skriftligt vejledt om, at undladelsen vil have konsekvenser for hjælpen?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

4.3 Er borger skriftligt vejledt om, at konsekvensen for den konkrete undladelse er nedsættelse af hjælpen?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

4.3 Bemærkninger

4.3.1 Hvis ja, er der vejledt om, at nedsættelse sker med 3 gange dagssatsen?

- (1) Ja
- (2) Nej

4.4 Er der en klar og præcis aftale på "Min Side" i Jobnet om krav til jobsøgningen?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

4.4 Bemærkninger

4.5 Har borgeren undladt at overholde aftalen om jobsøgning?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

4.6 Er borgeren blevet partshørt?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

4.6 Bemærkninger

4.6.1 Hvis ja, har borgeren svaret?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

4.6.1.1 Hvis ja, hvilken grund har borgeren anført som begrundelse for undladelsen?

- (1) Ingen grund
- (2) Systemnedbrud
- (3) Sygdom
- (4) Ingen adgang til computer
- (5) Andet, beskriv _____

4.7 Finder vi, at det må lægges til grund, at borgeren havde en rimelig grund?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til at det kan vurderes

4.8 Er sanktionen beregnet korrekt?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

4.8 Bemærkninger

4.9 Er afgørelsen gennemført indenfor 3 hele kalendermåneder efter forseelsen?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

4.9 Bemærkninger

5. Særligt for § 39, nr. 8

5.1 Hvordan er borgeren visiteret?

- (1) Jobparat
- (2) Åbenlyst uddannelsesparat
- (3) Uddannelsesparat
- (4) Aktivitetsparat
- (5) Ikke oplyst, men det vurderes, at borger er jobparat/åbenlyst uddannelsesparat
- (6) Ikke oplyst, men det vurderes at borger ikke er jobparat/åbenlyst uddannelsesparat

- (7) Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag

5.2 Er borgeren skriftligt vejledt om, at undladelsen vil have konsekvenser for hjælpen?

- (1) Ja
(2) Nej
(3) Er ikke oplyst

5.3 Er borger vejledt om at konsekvensen for den konkrete undladelse er nedsættelse af hjælpen?

- (1) Ja
(2) Nej
(3) Er ikke oplyst

5.3 Bemærkninger

5.3.1 Hvis ja, er borger vejledt om at der sker nedsættelse med 3 gange dagsatsen?

- (1) Ja
(2) Nej

5.4 Har kommunen fastsat en frist for registrering af jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på

Jobnet?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

5.4 Bemærkninger

5.5. Har borgeren foretaget jobsøgningsaktiviteter som ikke er blevet registreret i jobloggen

indenfor fristen?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

5.6 Er borgeren blevet partshørt?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

5.6.1 Hvis ja, har borgeren svaret?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

5.6.1 Bemærkninger

5.6.1.1 Hvilken grund har borgeren anført som begrundelse for undladelsen?

- (1) Ingen grund
- (2) Systemnedbrud
- (3) Sygdom
- (4) Ingen adgang til computer
- (5) Andet, uddyb_____

5.6.1.1 Bemærkninger

5.7 Finder vi, at det må lægges til grund, at borgeren havde en rimelig grund?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til at det kan vurderes

5.8 Er sanktionen beregnet korrekt?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

5.9 Er afgørelsen gennemført indenfor 3 hele kalendermåneder efter forseelsen?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

5.9 Bemærkninger

6. Både § 39, nr. 7 og nr. 8

6.1 Hvordan er borgeren visiteret?

- (1) Jobparat
- (2) Åbenlyst uddannelsesparat
- (3) Uddannelsesparat
- (4) Aktivitetsparat
- (5) Ikke oplyst, men det vurderes, at borger er jobparat/åbenlyst uddannelsesparat
- (6) Ikke oplyst, men det vurderes at borger ikke er jobparat/åbenlyst uddannelsesparat
- (7) Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag

6.2 Er borgeren skriftligt vejledt om, at undladelsen vil have konsekvenser for hjælpen?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

6.3 Er borger vejledt om at konsekvensen for den konkrete undladelse er nedsættelse af hjælpen?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

6.3 Bemærkninger

6.3.1 hvis ja, er borger vejledt om at der sker nedsættelse med 3 gange dagssatsen?

- (1) Ja
(2) Nej

6.4 Er der en klar og præcis aftale på "Min Side" i Jobnet om krav til jobsøgningen?

- (1) Ja
(2) Nej
(3) Er ikke oplyst

6.4 Bemærkninger

6.5 Har kommunen fastsat en frist for registrering af jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på

Jobnet?

- (1) Ja
(2) Nej
(3) Er ikke oplyst

6.5 Bemærkninger

6.6 Er borgeren blevet partshørt?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

6.6.1 Hvis ja, har borgeren svaret?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

6.6.1 Bemærkninger

6.6.1.1 Hvilken begrundelse har borgeren anført for udeblivelsen?

- (1) Ingen grund
- (2) Systemnedbrud
- (3) Sygdom
- (4) Ingen adgang til computer
- (5) Andet _____

6.6.1.1 Bemærkninger

6.7 Finder vi, at det må lægges til grund, at borgeren havde en rimelig grund efter § 13, stk.

7?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til at det kan vurderes

6.8 Er sanktionerne beregnet korrekt?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

6.9 Er punktsanktionerne gennemført i hver sin måned?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

7. § 40 a

7.1 Hvordan er borgeren visiteret?

- (1) Jobparat
- (2) Åbenlyst uddannelsesparat
- (3) Uddannelsesparat
- (4) Aktivitetsparat
- (5) Ikke oplyst, men det vurderes, at borger er jobparat/åbenlyst uddannelsesparat/uddannelsesparat
- (6) Ikke oplyst, men det vurderes at borger ikke er jobparat/åbenlyst uddannelsesparat/uddannelsesparat
- (7) Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag

Vejledning

7.2 Er borgeren senest inden den seneste forseelse forud for afgørelsen om sanktion efter § 40 a, vejledt skriftligt om, at den pågældende undladelse kan have konsekvenser for hjælpen?

- (1) Ja, i indkaldebrevet forud for seneste forseelse
- (2) Ja, i indkaldebrev for tidligere forseelse
- (3) Ja, i andet brev f.eks. tidligere afgørelse eller partshøring om tidligere forseelse

- (4) Nej, slet ingen vejledning om § 40 a
- (5) Nej, mangelfuld vejledning om § 40 a
- (6) Nej, for sen vejledning om § 40 a
- (7) Kan ikke vurderes

7.2.1 Hvis ja: Er borgeren vejledt om, at hjælpen mistes i en periode på op til 3 måneder?

- (1) Ja
- (2) Nej

7.3 Er vejledningen samlet set tilstrækkelig?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag

Partshøring og årsag til udeblivelse

7.4 Er borgeren blevet partshørt inden afgørelsen efter § 40a?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

7.4.1 Hvis ja, har borgeren svaret?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

7.4.1 Bemærkninger

7.4.2 Hvis ja: Hvilken begrundelse har borgeren anført for manglende opfyldelse af rådighedspligten?

- (1) Ingen grund
- (2) Systemnedbrud
- (3) Sygdom
- (5) Ingen adgang til computer
- (4) Andet_____

7.4.2 Bemærkninger

7.5 Finder vi, at det må lægges til grund, at borgeren havde en rimelig grund efter § 13, stk.

7?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst til at det kan vurderes

§ 40 a - afgørelsen

7.6 Er der tilbud, som borgeren dagligt kan møde i gældende fra tidspunktet for afgørelsen?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Er ikke oplyst

7.7 Står der i afgørelsen fra hvilken dato afgørelsen har virkning?

- (1) Ja
- (2) Nej

7.7 Bemærkninger

7.8 Står der i afgørelsen hvor lang en periode sanktionen dækker?

- (1) Ja
- (2) Nej

7.8.1 Hvis ja: Hvor lang en periode dækker sanktionen?

- (1) 1 måned
- (2) 2 måneder
- (3) 3 måneder

7.9 Står der i afgørelsen, at der kun udbetales hjælp for fremmødedage i tilbuddet?

- (1) Ja
- (2) Nej

7.10 Hvilke sanktionsafgørelser ligger til grund for kommunens afgørelse efter § 40a? - Det er muligt at sætte flere kryds

(Angiv type og antal)

- (6) Ingen _____
- (1) § 36 _____
- (2) § 37 _____
- (3) § 38 _____
- (4) § 39 _____
- (5) § 41 _____
- (7) Andet _____

7.10.1 Hvis afgørelser efter § 36, hvor mange dage er borgeren udeblevet?

7.10.2 Forseelserne, som kommunen tidligere har sanktioneret, og som ligger til grund for 40 a sanktionen, ligger inden for de seneste:

- (1) Indenfor 2 måneder
- (2) Indenfor 4 måneder
- (3) Indenfor 6 måneder
- (4) Mere end 6 måneder
- (5) Kan ikke vurderes

7.10.2 Bemærkninger

7.11 Har borger indenfor den ovennævnte periode før § 40 a-afgørelsen gentagne gange uden rimelig grund undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed?

- (1) ja
- (2) nej
- (3) kan ikke vurderes

7.11 Bemærkninger

7.12 Kan borgerens samlede forseelser, som blev sanktioneret, indenfor den ovennævnte periode før § 40 a - afgørelsen, anses for at udvise en adfærd om manglende vilje til at stå til rådighed?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

7.13 Står § 40a sanktionen i et rimeligt forhold til forseelserne, som blev sanktioneret?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag

7.13.1 Hvis nej: Hvorfor ikke?

7.14 Har § 40 a sanktionen haft en positiv virkning for borgerens fremmøde?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Fremgår ikke

7.14 Bemærkninger

Øvrige forseelser

7.15 Er der indenfor den ovennævnte periode andre udeblivelser/undladelser/handlinger, som kunne have betydning for rådighedsvurderingen, og som kommunen ikke ses at have sanktioneret for?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

7.15.1 Hvis ja, hvilken type udeblivelse/undladelse/handling?

(Angiv type og antal)

- (6) Ingen_____

- (1) § 36 _____
- (2) § 37 _____
- (3) § 38 _____
- (4) § 39 _____
- (5) § 41 _____
- (7) Andet _____

7.15.2 Har kommunen lagt vægt på nogle af disse udeblivelser/unladelser/handlinger i § 40 a-afgørelsen?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

7.15.2 Bemærkninger

7.15.3 Ville sanktionering af udeblivelserne/unladelserne/handlingerne ændre på resultatet af § 40 a-afgørelsen?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes

7.15.3 Bemærkninger

8. Afsluttende spørgsmål for alle sager

8.1 Er afgørelsen samlet set rigtig?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Kan ikke vurderes på det foreliggende grundlag

8.1 Bemærkninger

8.2 Har kommunen oplyst sagen tilstrækkeligt?

- (1) Ja

(2) Nej

8.2.1 Hvis nej, hvilke oplysninger mangler

Måleskemaet er slut.

Tryk på printerikonet for at udskrive det udfyldte måleskema eller gemme det som en PDF.

Bilag 5 Indkaldelsesbrev

Til Kommune XX

Att.: Den chef, der har ansvaret for kommunens behandling af sager om sanktioner efter aktivloven

Praksisundersøgelse om kommunens anvendelse af sanktioner over for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere

Ankestyrelsen gennemfører en praksisundersøgelse om kommunernes brug af sanktioner over for jobparate, uddannelsesparate og aktivitetsparate uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere i 13 kommuner.

Ankestyrelsen skal anmode kommunen om at indsende:

- 8 sager, hvor kommunen i 2015 har truffet afgørelse om sanktion for en aktivitetsparat ydelsesmodtagers udeblivelse fra samtale efter aktivlovens § 37, stk. 1
- 3 sager, hvor kommunen i 2015 har truffet afgørelse om sanktion overfor uddannelsesparate og jobparate efter aktivlovens § 39, stk. 1, nr. 7 og/eller nr. 8
- Alle sager, hvor kommunen i 2015 har truffet afgørelse om skærpet sanktion overfor uddannelsesparate og jobparate efter aktivlovens § 40 a

Vi anmoder kommunen om at indsende sagerne, så de er Ankestyrelsen i hænde senest:

Mandag den 21. december 2015

Kontaktperson

Af hensyn til den fremtidige dialog om praksisundersøgelsen skal Ankestyrelsen anmode om, at der udpeges en kontaktperson i kommunen hurtigst muligt. Navn, direkte e-mail og telefonnummer bedes indberettet til Ankestyrelsen med angivelse af j. nr. 2015-0062-52879.

Udvælgelse af sager, der skal indsendes

For at sikre en tilfældig udvælgelse af sagerne skal kommunen udvælge sagerne således, at den første sag vedrører den nyeste afgørelse truffet før den 1. november 2015, den næst nyeste truffet før den 1. november 2015, og så fremdeles, indtil det relevante antal sager er fundet.

Sagerne må ikke være anket.

Alle sagsakter skal indsendes

Samtlige akter i sagerne bedes indsendt, herunder anvendte skemaer og erklæringer. Kommunen bedes således indsende alle oplysninger om kommunens sagsbehandling.

For hver af sagerne, som skal indsendes, bedes kommunen udfylde et fremsendelsesskema, jf. bilag 1:

- For sager efter aktivlovens § 37, jf. § 35, stk. 5, se bilag 1.a
- For sager efter aktivlovens § 39, stk. 1, nr. 7, se bilag 1.b
- For sager efter aktivlovens § 39, stk. 1, nr. 8, se bilag 1.c
- For sager efter aktivlovens § 40 a, se bilag 1.d

Skemaerne indsendes sammen med den respektive sag.

Det bemærkes, at Ankestyrelsen vurderer sagerne alene på baggrund af de indsendte sagsakter. Manglende oplysninger i sagerne kan få indflydelse på vurderingen af sagen.

Undersøgelsens omfang

I følge Ankestyrelsens aftale med Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal undersøgelsen for 2015 omfatte måling af 130 sager. Ankestyrelsen indkalder flere sager end dette, idet vi lægger til grund, at formentlig ikke alle de udvalgte kommuner har mulighed for at indsende det anmodede antal afgørelser. Hvis antallet af modtagne afgørelser, der opfylder de fastsatte kriterier, overstiger 130, vil der blive foretaget en forholdsmæssig reduktion af sager fra hver kommune.

Undersøgelsens baggrund og formål

Som en følge af "Aftalen om en reform af kontanthjælpsystemet – flere i uddannelse og job" gennemfører Ankestyrelsen fra 2014-2016 tre praksisundersøgelser om anvendelse af sanktioner i kommunerne.

Formålet med undersøgelsen i 2015 er at undersøge kommunernes anvendelse af sanktioner for aktivitetsparate ydelsesmodtageres udeblivelse fra samtaler jf. aktivlovens § 37, jf. § 35, stk. 5, kommunernes anvendelse om sanktioner for unkladelse af at overholdelse af aftaler om jobsøgning og registrering af jobsøgningsaktiviteter i joblog jf. aktivlovens § 39, stk. 1, nr. 7 og nr. 8 samt kommunernes anvendelse af reglerne om skærpet sanktion jf. aktivlovens § 40 a.

Indsendelse af sager

Kommunen anmodes om at indsende sagerne elektronisk.

Sagerne skal sendes sikkert (krypteret) til sikkermail@ast.dk

- Udfyld emnefeltet således: "att. Julie Hansen – praksisundersøgelse om sanktioner – j.nr. 2015-0062-52879". Det er vigtigt, at der ikke anføres

personfølsomme oplysninger (som borgerens navn og cpr-nummer) i emnefeltet, eftersom det ikke krypteres.

- Send sagens akter i PDF-format, helst i ét samlet dokument. Husk at scanne ikke-digitale ind, hvis der findes sådanne.
- Send én sag per mail. Vær opmærksomme på, at vores sikre mail har en begrænsning på 25 MB per mail. Fylder mailen mere end 25 MB kan vi ikke modtage den. Hvis sagen er meget stor, bør i derfor tjekke, at den ikke overskrider denne grænse. Overskrides den grænse, sendes sagen i flere mails. Ved flere mails laves en tilføjelse til ovenstående standard i emnefeltet, eksempelvis "sag 1, del 1 af 3", "sag 1, del 2 af 3", og "sag 1, del 3 af 3".
- Giv venligst besked på mail med angivelse af følgende i emnefeltet "att. Julie Hansen – praksisundersøgelse – j.nr. 2015-0062-52879", når I har sendt sagerne. Herefter modtager i en bekræftelse på, at vi har modtaget samtlige sager.

Metode og opfølgning

Praksisundersøgelsen omfatter et mindre antal afgørelser fra hver kommune og undersøgelsen sigter dermed ikke på at vurdere praksis i den enkelte kommune. Kommunerne vil blive vurderet under ét. Ankestyrelsen vil dog give en konkret tilbagemelding på de enkelte sager, når den foreløbige afrapportering sendes til kommunerne.

På baggrund af praksisundersøgelsen vil Ankestyrelsen give en konkret tilbagebetaling på de enkelte sager, når den foreløbige afrapportering sendes til høring i kommunerne. Det forventes, at resultaterne fra undersøgelsen vil kunne præsenteres for de deltagende kommuner i slutningen af marts 2016. Den endelige rapport om undersøgelsen vil først herefter blive offentliggjort.

Yderligere information om Ankestyrelsens praksisundersøgelser findes på Ankestyrelsens hjemmeside www.ast.dk under praksisundersøgelser.

Eventuelle spørgsmål vedrørende undersøgelsen og indsendelse af sagerne bedes rettet til Hanne Korse eller Julie Hansen.

Vi glæder os til samarbejdet.

Med venlig Hilsen

Hanne Korse og Julie Hansen

Bilag 1: Sagsakter, der skal indsendes til brug for praksisundersøgelsen

*Bilag 1.a: Sager vedrørende § 37 jf. § 35, stk. 5
Kommune og sag nr.:*

<i>Nr.</i>	<i>Akter:</i>	<i>Vedlagt:</i>	
		<i>Ja</i>	<i>Nej</i>
1	Afgørelse		
2	Indkaldelsesbrev til samtalen		
3	Akter vedr. kommunens visitation af borgeren som jobparat, uddannelsesparat eller aktivitetsparat, herunder vurderingsgrundlaget for placeringen i den bestemte visitationskategori		
4	Dokumentation for at borger er skriftligt vejledt om konsekvensen for hjælpen ved udeblivelse uden rimelig grund, og om hvilke skridt borgeren skal tage for igen at blive berettiget til hjælp		
5	Dokumentation for, at kommunen har udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren om grunden til udeblivelsen, inden afgørelsen blev truffet		
6	Dokumentation for, at kommunen har foretaget en vurdering af, om der foreligger andre forhold end de i aktivlovens § 13, stk. 7 nævnte, som kan begrunde, at borgeren ikke har pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder, og en vurdering af, om sanktionen i det konkrete tilfælde må antages at fremme rådigheden		
7	Eventuelle henvendelser fra borger		
8	Partshøring		
9	Journalnotater fra Jobcenter og Ydelsescenter		
10	Andre akter (breve, e-mails, notater m.v.) fra Jobcenter og Ydelsescenter		

*Bilag 1.b: Sager vedrørende § 39, stk. 1, nr. 7
Kommune og sag nr.:*

Nr. Akter:

- 1 Afgørelse
- 2 Akter vedr. kommunens visitation af borgeren som jobparat, uddannelsesparat eller aktivitetsparat, herunder vurderingsgrundlaget for placeringen i den bestemte visitationskategori
- 3 Dokumentation for, at borger er skriftligt vejledt om konsekvensen for hjælpen ved unkladelse af at overholde aftaler om jobsøgning uden rimelig grund, herunder at sanktionen for unkladelsen er nedsættelse med 3 gange dagssatsen
- 4 Dokumentation for, præcist hvilken aftale der er indgået om jobsøgning i Jobnet (Udskrift fra "Min Side")
- 5 Eventuelle henvendelser fra borger
- 6 Partshøring
- 7 Journalnotater fra Jobcenter og Ydelsescenter
- 8 Andre akter (breve, e-mails, notater m.v.) fra Jobcenter og Ydelsescenter

Vedlagt:

Ja

Nej

*Bilag 1.c: Sager vedrørende § 39, stk. 1, nr. 8
Kommune og sag nr.:*

Nr. Akter:

- 1 Afgørelse
- 2 Akter vedr. kommunens visitation af borgeren som jobparat, uddannelsesparat eller aktivitetsparat, herunder vurderingsgrundlaget for placeringen i den bestemte visitationskategori
- 3 Dokumentation for, at borger er skriftligt vejledt om konsekvensen for hjælpen ved undladelse af at registrere jobsøgningsaktiviteter i joblog uden rimelig grund, inden for den af kommunen fastsatte frist, herunder at sanktionen for undladelsen er nedsættelse med 3 gange dagssatsen
- 4 Dokumentation for, hvilken frist borgeren har fået til at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i joblog (Udskrift fra "Min Side")
- 5 Eventuelle henvendelser fra borger
- 6 Partshøring
- 7 Journalnotater fra Jobcenter og Ydelsescenter
- 8 Andre akter (breve, e-mails, notater m.v.) fra Jobcenter og Ydelsescenter

Vedlagt:

Ja

Nej

*Bilag 1.d: Sager vedrørende § 40 a
Kommune og sag nr.:*

Nr. Akter:

- 1 Afgørelse
- 2 Akter vedr. kommunens visitation af borgeren som jobparat, uddannelsesparat eller aktivitetsparat, herunder vurderingsgrundlaget for placeringen i den bestemte visitationskategori
- 3 Dokumentation for, at borgeren er skriftligt vejledt om, at borgeren mister retten til hjælp i en periode på op til 3 måneder, hvis borgeren gentagne gange uden rimelig grund har undladt at opfylde sin pligt til at stå til rådighed, og kommunen konkret vurderer, at borgeren med sin adfærd udviser en manglende vilje til at stå til rådighed for arbejde, uddannelse, m.v.
- 4 Samtlige de afgørelser og øvrige oplysninger, som kommunen har lagt vægt på ved afgørelsen om skærpet sanktion
- 5 Dokumentation for, at der er på afgørelsestidspunktet er oprettet et tilbud, som borgeren vil kunne deltage i hver dag med påbegyndelse samme dag, som afgørelsen har virkning fra
- 6 Eventuelle henvendelser fra borger
- 7 Partshøring
- 8 Journalnotater fra Jobcenter og Ydelsescenter
- 9 Andre akter (breve, e-mails, notater m.v.) fra Jobcenter og Ydelsescenter

Vedlagt:

Ja

Nej

Bilag 2: Deltagende kommuner i praksisundersøgelsen

Esbjerg

Faxe

Haderslev

Hedensted

Hjørring

Holstebro

Jammerbugt

København

Odense

Odsherred

Randers

Rødovre

Sorø